

העולם הזה

ותיקי המערך

מחבלים

במאמצי רבין

להדכיב

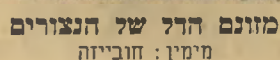
מישלה

המערכה

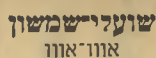
להכשלת

יצחק רבין

שיבושים בספירת
העומר • חשש למעילה

אנחנו : איך היה ?
שועלים : אוור-אוור
אנחנו : והיה קשה ?
שועלים : אוור-אוור-אור
אנחנו : ומה אתם עושים עכשיו?
שועלים : תפורים למעלים.
אנחנו : אוור-אוור

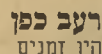
„שלום אדוני המלך" אמר העם
 „שלום בני החביבים" אמר פנחס ספיר „איפה הייתם ומה
 עשיתם?"
 „היינו בבית" ענה העם, „וחיכינו שתגיד מי יהיה ראש-הממש-
 שלה."

„מה הבעייה?“ אמר המלך, „מי המועמדים?“
 „זאת הבעייה“ — אמר העם — „תגיד אתה.“
 „הם לא יכולים להציע את עצמם?“ שאל המלך.
 „יכולים. אבל למה להם להסתבך?“
 „טוב“ — אמר המלך — „אבל איך אני אדע מי רוצה להיות
 ראש-ממשלה?“

„מה זה חשוב מי רוצה?“ – התפלא העם – „תגייד את מי אתה רוצה.“
 „אתם נורא מצחיקים“ – ציחק המלך – „ואם אני אבחר חמור?“

„אוקי.“ – אמר העם – „אז סיכמנו.“
 „רגע, רגע“, – אמר ספיר – „אני לא מתכוון ברצינות. יש לי
 דווקא מועמד טוב.“
 איזה מזל.

מספר ש. כפן מוטיקי הרעבים
בירושלים: „היה זה בשעת המ-
צור הגדול כאשר לא היו ירקות
בכל העיר ואני לא יכולתי לראות
יותר איך הילדים שלי מסתובבים
בלי ויטאמינים. החלטתי לשים גפ-
שי בכפי ולרדת לתל-אביב כדי
לקנות כמה עגבניות ומלפפונים
בשביל הפעוטות. התארגנו כמה
רעבים, לקחנו משריין פתוח ונס-
ענו. אל תשאל מה שעבר עלינו
בדרך: התקפות של כנופיות ו-
יריות ומוקשים, ועל-ידי רמלה גו-
עלינו על מוקש ולקח שמות עד

שירדנו מימנו. בסוף הגענו לתל-אביב, רצנו לשוק, אבל המוכר רצה 6.40 ל"י לקילו עגבניות, אז הסתובבנו וחזרנו לירושלים. בדרך כבשנו את לוד, וככה התחיל מבצע "שקסוקה".

גירסא ב'

..... המוכר ביקש 6.40 ל"י לקי-
לו עגבניות, אז קניתי ארבע-עשרה
משאיות מלאות, עלייתי לירושלים,
מכרתי אותם ב-160.40 ל"י הקילו,
וככה הסתדרתי בחיים.

חותיהם ללא אישור מתאים, ובהצגת קבלות כוזבות על שימוש בעומר ב"תפקיד.

מחוגי מישור המיסחר והתעשייה
במסר שנשקלת האפשרות לייבא אב-
קת-עומר-משומר מיוגוסלביה.

שִׁיר
עצמאות

כל הארץ דגלים דגלים

דגל שחור — סימן שיש
גלים

דגל אדום — אז מתקנים
ת'כביש

דגל לבן — נכונות, עסק
ביש.

(עבור למחנה שבויים)

חקירה מישטרית עניפה מתנהלת
בימים אלה בעקבות שיבושים חמור-
רים ואי-התאמות שנתגלו במהלך ה-
ספירה השנתית של העומר.

מחוגי המישטרה נמסר שקיים חשש רציני למעילה בקנה-מידה גדול אך ההיקף המדויק של העומר החסר עדיין לא נקבע.

בין השאר מראשמים פקידים מסו-
יימים בהנפקת עומר טרי לבני משפ-

הרתעה

וּכְרָגִיל הַצֶּדֶק אֵיתְכֶם.

אמרתם שמיצעד צבאי ירתיע את הערבים.

ערכתם מיצעד.

והוא הרתיע את הערבים.

עובדה.

מחר יום ה' יום העצמאות

אנו מכגינים

המיצעד של השנה שעברה

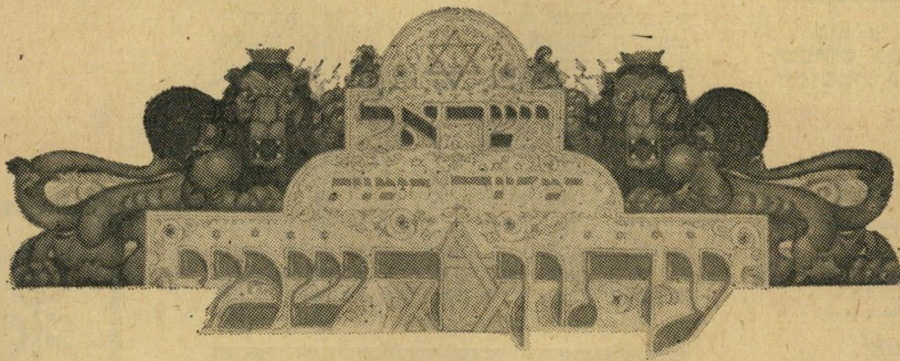
מינוי מקלף לרמטכ"ל השלישי

פיטורי לבון מתפקיד שר-הבטחון

שביתת הימאים בשנות החמישים

הוצאת אייכמן להורג

**יבוטל המיצעד! יפוטל הרמטכ"ל
מקלף! יוחזר לבון למישרד
הביטחון! יחזרו הימאים לשנות
החמישים! שייקבר אייכמן בקבר
השחור של היטלר, טפו! טפו!**

הכרזה על מדינת ישראל

פירוש הרז"ל
(רבי זוארץ ז"ל)

יאחר מ"ו באוקטובר 1948 — וכיוון שאותו יום חמסין היה ונתקדרו שמיים נתעכבה החזקה עד להודעה חדשה. פרטים במודי עות. שיוויין זכויות גמור — ולמה נאמר „גמור“ ולא „מלא“ או „מוחלט“? ללמדך שבאמירת „גמור“ גמרו את שיוויין הזכויות וי נסתתם העניין. לכל אזרחיה — מכאן שכל הטוען שאין זכויותיו שוות הרי שאינו אזרח ואיך זיל, גמור אותו. כלי הברז דת — ובלבד שלא יהיה נוצרי, מוסלמי, דרוזי, קראי, רפורמי, קונטרבטיבי, קומוניסט או בוליידי. וגם אם יהודי הוא — מוטב שיהא לבן. גזע — כמאמר ריה"ל: „הגזע היהודי הוא המובחר שבגזעים“. וי כדאי שיוולד לאם הנכונה. מין — בוסל. כלי הברז דת, גזע וי מין — ויפה עשה הכותב שלא מנה עימם גם „לאום“, שעל פיו מפליאים להפלות. תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות — משל למה הדבר דר מה? לאותו בית־קברות מוסלמי שהיה תקוע כקץ באליה של צפון תל־אביב והקימו עליו מלון. ושמו שוער בפתח המלון, הוא־הוא שר מר המקומות הקדושים. וליטול חלקם בכנין המדינה — כי פשוט. הם נוטלים חלקנו בבנין ואנו נוטלים חלקם במדינה. על יסוד — ועל פיגוס. ויש גורסים חצץ. ושווה — לתחת. מתאיי מה — לדרישות השב. מוסדר תיה הזמניים והקבועים — ובעיקר הזמניים. ומי שאינו מת איס לדרישות השב. יחא הוא זמני ונציגותו זמנית ומוסדותיו זמניים. מתוך בטחון בצור ישראל — ומדוע בטחון בצור ישראל? לפי שהיו משתפיין אותו בקואליציה וי נסתתמו טענותיו. לשון אחרת: „ביטחון“ ו„צור ישראל“ בנשימה אחת נאמרו — שנתנבא הכותב שיהפוך הביטחון לאלוהיהם. וי — Zoo. המדינה הזמנית — כי פשוט.

פירוש הרז"ל
(רבי זוארץ ז"ל)

עוצבה — שתי אוגדות חיילים. וצ"ל: דמותנו הרוחנית — עוצבה. נכסי תרבות לאומיים וי כל־אנושיים — ומה הם דבר רים שיש בהם גם נכסים, גם תרבות וגם אנושיים? שפריד, עוזי, גליל, רשף, גבריאלי ואימי הגנרלית. הפריחו נשמות — כפשר טו — היו מפריחים נשמות ועוד ידם נטויה. ויש גורסים: מפריחי נשמות במובן מברחי נישומים. בנו כפרים וערים — ולא פרש הכתוב שהיו, גם מוחין ומוחקין והורסין. שכן במקום בו היו מוחין היו שבים ובונים. במקום עקרה — גיתית, במקום בירעם — קיבוץ ברעם, במקום פיתחת־רפיח — ימית וכל המרבה הרי זה משובח. וגם ערי מסכנות היו בונים — שדרות, אופקים, ירוחם ויעבדו אותם בפרץ. ישוב גדל והולך — שהתחילו מיצוה זו בקווי החי לוקה, וגדלו והלכו לקו הירוק וי המשיכו וגדלו והלכו לקו הסגול. ותווד חלילה. מביא כרכת הי קידמה לכל תושבי הארץ — כדרך האנגלים להודו, כדרך ה פרטוגזים למוזמביק, כדרך הברי רים לדרום־אפריקה וכדרך הרוסים לצ'כוסלובקיה. שהיו כופין עליהם קידמה כגיגית והיה ישראל כבחי רי העמים. עצרת האומות הי מאוחדות — בלע"ז: או"ם שמו"ם. מדינה יהודית בארץ ישראל — ואומנם גור אותו שמו"ם על הקמת עוד מדינה בי ארץ־ישראל ונשתכח העניין. הכי רה זו אינה ניתנת להפקעה — על הכרה הכתוב מדבר ולא על אדמות, בתים ושאר נכסי עכו"ם שמוותרים בהפקעה ומופקעין עד היום. אנו — הם. אנו מכריזים בזאת — וכך היו מכריזין: „מדינת ישראל פעם ראשונה. מדינת ישראל פעם שניה. מדינת ישראל פעם שלישית“ — ונמכר! חוקה — בריה משונה מעין הסלמנדרה שפגיעתה רעה. וכל הרואה חוקה ירקוק ג' פעמים ותסור ממנו. לא

בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית הדתית והמדינית. בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכל־אנושיים וחלוצים מעפילים ומגינים הסריחו נשמות. בנו כפרים וערים והקימו ישוב גדל והולך. מביא ברכת הקדמה לכל תושבי הארץ. ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ־ישראל. הברה זו אינה ניתנת להפקעה. לפיכך נתכנסנו אנו חברי מועצת העם נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ־ישראל ובתוקף זכותנו העכעית וההיסטורית ועל יסוד החלטה עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ־ישראל. היא מדינת ישראל. אם קובעים בהתאם לחוקה שתקבע על־ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאחר מ-1 באוקטובר 1948. מדינת ישראל תקיים שיוון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין. תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות. אנו קוראים לבני העם הערבי מדינת־ישראל לשמור על השלום ולעזוב חלקם בבנין המדינה על יסוד אחרות מלאה ושורה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה הזמניים והקבועים. מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידנו לעדדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית, על אדמת הבול דת בעיר תל־אביב.

קיימת השערה כי הביקוש ללירות ישראליות בקפ"ר
ריסין מיועד להברחה למדינות ערב ולאירגוני החבלה.

ליגה קומוניסטית

התארגנה בגדה

גוף פוליטי חדש התארגן לאחרונה בי
שטחים המוחזקים — הליגה הקומוניסטית
הפלסטינית, שהיא אירגון נפרד מהמפי"ה

גולדה: "רצחתי

אותי...!"

ראשיהממשלה המתפטרת, גולדה
דה מאיר, איננה מסתירה ממקור
רביה את אכזבתה ומרירותה מן
התפתחות המאורעות הפוליטיים
במדינה.

כאשר פנו אליה כמה ממקורביה
בשבוע שעבר, בבקשה כי תפסיק
את השפעתה על סינחם סמיר, כי
מטרה לשכנעו להפסיק לכהן כי
ראשיהממשלה, התבטאה גולדה
בנוסף הבא: "אינני מוכנה לתת
יד לכך שתרחשו אותו כפי שרצחתי
תם אותי..."

לגה הקומוניסטית הירדנית.
הליגה פירסמה והפיצה בשבועות האחרונים מצע
רעיוני, הדוגל בפיתרון הסיכסוך המזרח-תיכוני על
בסיס החלטת האו"ם משנת 1947. והקמת מדינה פלס-
טינית שתכלול בקירבה גם את ריכוזי הערבים בגליל.

קולנוע "נון-סטופ"

יופעל בתל-אביב

קולנוע שיציג סרטים "נון סטופ" 24 שעות ביממה
יופעל בקרוב בתל-אביב.

קצין-הינויראשי משתף פעולה בנושא
זה, כיוון שהיידים יוכלו לקבל הנחה בכניס
סה לאולם גם ללא רכישת מוקדמת של
כרטיסים אצל קצין-העיר. בקולנוע יוצג
סרט אחר מדיוויים.

המוצב, כדי לבדוק אישית אם הוראותיו
והנחיותיו אכן בוצעו.

בחירת רבין

מתסיסה את הליכוד

בחירתו של יצחק רבין כמועמד מפלגת-העבודה
לראשות הממשלה עשויה לחזק את ידי התובעים
החלפת הצמרת של מפלגות הליכוד. במיוחד אמורים
הדברים לגבי התובעים את החלפת מנהיגות תנועת
החרות.

בעתיד הקרוב עשויים להישמע קולות
שיקראו להחלפת הנהגת הליכוד, נוכח חר-
דוק-המשמרות שבוצע במפלגת-העבודה.

באותה עת תנקוט ההנהגה הנוכחית של הליכוד
עמדה נייטרלית ביחס אל יצחק רבין. בסתר-ליבם
מקווים עדיין ראשי הליכוד כי רבין עשוי להציע
הקמת ממשלת ליכוד לאומי. אם ייווכח כי הקמת
ממשלה במתכונת הקואליציה הקיימת היא בלתי-אפי-
שרית.

מדוע שתק

חיים בר-לב?

בין המתגייסים להדוף את התקפתו של אלוף
(מיל.) עזר וייצמן על יצחק רבין, בלט בהיעדרו שר-
המיסחר-והתעשייה, רב-אלוף (מיל.) חיים בר-לב. מי
שהיה ראש אג"ם במלחמת ששת-הימים. כשרבין
היה הרמטכ"ל.

את שתירתו של בר-לב והימנעותו מהיחלץ להגנתו
של רבין, מסבירים על רקע הברית שניכרתה בינו
לרבין עזר וייצמן, בה הבטיח בר-לב את תמיכתו במי-
נויו של וייצמן לרמטכ"ל.

לא מן הנמנע שדשתיקה זו יהיו השי-
דכות לגבי היחסים בין רבין ובר-לב בעתיד.

הלירה הישראלית -

שווה יותר בקפריסין

באי קפריסין ערכה של הלירה הישראלית הוא
הגבוה ביותר — אפילו יותר מאשר בישראל. בעוד
שערכה של הלירה בשוק החופשי בארץ נע בשיעור
של 4.83 ל"י לדולר, הרי בקפריסין עומד שער-החלי-
פין של הלירה על 4.63 לירות לדולר, אפילו בבני-
קים מכובדים.

ישראלים המוכרים לירות ישראליות כי
קפריסין תמורת דולרים, וממירים דולרים
אלה חזרה ללירות בשוק החופשי בישראל,
עשויים להרוויח עד 20 אחוזות על כל
דולר.

תשקיף

בחירת הרמטכ"ל -

בשני סיבובים

עתה מסתבר כי בחירתו של הרמטכ"ל רב-אלוף
מרדכי ("מוטה") גור לתפקידו, נעשתה בממשלה בשני
סיבובים. בסיבוב הראשון הצביעו שרי הממשלה על
הצעתו של שר-הביטחון למנות את האלוף גור ל-
רמטכ"ל.

הצעת שר-הביטחון קיבלה 14 קולות
בלבד, כששר-העבודה יצחק רבין תומך כי
הצעה ואילו השרים חיים בר-לב ואהרון
יריב, אינם תומכים בה.

רק אחרי שתברר כי רוב השרים הם בעד הצעת
דיין, נערכה הצבעה שנייה, בה זכתה מועמדותו של
גור לתמיכה פה אחד.

פיקוח מיניסטריאלי

על ההיערכות בחרמון

למרות קביעתה של ועדת-אגרנט כי שר-הביטחון
אינו אחראי אחריות אישית למתרחש בצה"ל, החל
שר-הביטחון משה דיין לפקח על הנעשה בצה"ל גם
בדגים הנמוכים ביותר.

כך, למשל, נתן דיין אישיות הוראות
היערכות לכוח צה"ל שהתבסס בשיא החר-
מון שנכבש מידי הסורים, כאשר ביקר לראי-
שונה במקום מייד אחרי הכיבוש. דיין לא
הסתפק בכך, אלא חזר למחרת היום אל

ועדת אגרנט התבססה על

מיסמך מזויף!

מכונה קשה השתררה בוועדת-אגרנט, כאשר נתברר לה כי הדו"ח הראשון שזה
היה מבוסס בחלקים חשובים שלו על מיסמך מזויף ועל חוסר-מידע. הדבר מטיח צל
כבד על שיטות העבודה של הוועדה, על חוסר האפשרות של הנוגעים בדבר לחקור
עדים חקירת שתי-ערב, וחוסר היכולת של הוועדה לנהל ולחקור באופן מיקצועי את
אמיתותם של עדויות ומיסמכים.

הגילוי הראשון, שהדהים את הוועדה:

המיסמך של סגן סימון-טוב, שהזהיר כביכול את הממונים עליו מפני המידחמה
המתקרבת, היה מזויף. התברר כי המקור הרשמי עדיין סימון-טוב עצמו, וכי הוא
המציא לוועדה העתק מצולם, בו הוחלפו עמודים והושמטו קטעים, בצורה ששינתה
את מהותו.

כידוע ביססה הוועדה מסקנות חשובות על מיסמך זה, ונסתייעה בו כדי להדיח
את סא"ל דויד גדליה, ולמתוח ביקורת על האלוף שמואל גונן. סימון-טוב עצמו שירת
בימי המלחמה אצל אריק שרון.

גילוי שני:

התברר כי בהרצאה בפני הסגן הכביר של צה"ל קבע משה דיין, לפני המידחמה,
שלא פרוץ מלחמה בעשר השנים הקרובות. נמצא שיש לכך עדים, למרות שלא
נמצא רישום של ההרצאה. הדבר מפריך את קביעת הוועדה, כי דיין הזהיר את
המטכ"ל שעומדת לפרוץ מלחמה בסוף הקיץ — מסקנה שעליה התבססה הוועדה
במידה מכרעת לשם פיהור דיין והרשעת הרמטכ"ל.

עדיין לא ברור כיצד יושפעו גילויים אלה על הוועדה.

IT'S A HIGH-TECH NIGHT

מעבדה לתיקונים והרכבה במקום

GREEN LEAF/GOLDEN TOBACCO נחוח גברי

באור-ורשבסקי

כרטיסים אחרונים ליד אולם מנעל הכיס, רח' הכנרת 3, ת"א עד שעה 10.45 בצהריים

אנשים

כשהוא מתחיל לנושק ילדים

אייבי להטיל עוגן בחוף יפו, להפוך את ספינתו למיסעדה צפה ולדיסקוטק.

■ איש הדיסקוטקים מייק ("ג'וזא") סטולוביצקי, מי שהיה עד לפני זמן-מה מנהל המועדון, עומד לפתוח מועדון חדש, בעל שם מעניין ביותר:

הורי לתמונות אומנות. ואני שהייתי בסטודיו שלו עשרים דקות, כתבה. "באותו זמן הוא ביקש ממני לרשום את דיוקנו. הדהורי מסר אחרי-כך לאחד מעיתוני-הערב של לונדון על הביקור. הוא טען שבאתי אליו במיוחד כדי שייציר את ה"פורטרט שלי". בשיחה אישית

קים האחרונים של השיר, ה"אומרים: ואז בכוחות האחרון נים הוא חובק בידיו את העמוד דים / ואומר: חזקני נא אך הפעם — לבל תמות נפשי עם היהודים... האם ייתכן שחפר יפרסם מקאמה שבבחו של דיין? שאלו מכריו של חפר. מסתבר שכאשר כתב חפר את

כירתה האישית של גולדה, טופח לה על הכתף ואומר לה: אל תדאגי, לא תהיה מילת מה"ז! זה היה ביום השישי, ערב מילחמת יום-הכיפורים, אחרי שהגיש את דו"ח-המודיעין עין בו נקבע שהסיכוי להתקף פה ערבית הוא בעל "סבירות נמוכה".

■ אחד מאלה שלא האמין נו להצהרותיו של שר-האוצר פינחס ספיר כי אין לו כל חשק להיות ראש-ממשלה, היה יצרן הגובלנים מכפר האמנים עין-הוד, איצ'ה ממוכר. ממבוש, בשעתו מוכתר הכפר, חושד בספיר מזה שנים. ה"חשד התעורר בו עוד ביום ה-

MR. POLITICIAN

רעון לודיא

הקריקטוריסט הישראלי השונה כבר שנים ביר בשבוע שעבר לקורא האמריקאי את ה"התפתחויות הפו"ל"יות האחרונות בישראל ב"קריקטורה נמשכת" (הנקראת משמאל לימין) באחד מה-

עיתונים הנפוצים ביותר בארה"ב, ה"שיקאגו טיימס". בתמונה הראשונה נראה דיין כשהוא קורא מעל דוכן הנואמים, "מלחמה", בשניה קורא "שלום", בשלישית שוב "מלחמה", והתמונה הרביעית מתארת רטייה הסותמת את פיו ועליה כתוב: "דעת הקהל הישראלית".

המישרד. הסביר מייק, מדוע הוא קורא כך למועדון החדש שלו: "הבעלים שיחזרו מאוחר בלילה מהמועדון, יוכלו עכשיו לספר לנשותיהם שהיו במיש"ר, בלי להיות לשקרנים".

גילתה הגברת דיין כי דה-הורי ידוע כרמאי וכזויפן תמונות, וכי רק לאחרונה החל מצעיר פורטרטים והותם עליהם, בי מקום לזיוף תמונות של אמנים ידועים. במכתבה לא התייחסה אשת השר לעובדה שהיא יצאה לחו"ל בלוויית שומרי-ראש, שי נסעו על-חשבון משלם-המיסים.

המקאמה אומנם התכוון לדיין, וסיים אותה במילים: "תמות נפשי עם היהודים!" רק אחרי שהופעלו עליו לחצים הסכים חפר להוסיף מילה אחת לסוף השיר: "לבל תמות נפשי עם היהודים", ושינה בכך את כל משמעות השיר.

■ כדי להגן על עצמה בי פני ההתקפות שנערכו עליה, בעיקבות נסיעתה ללונדון לשם ציור דיוקנה, כתבה השבוע רחל דיין, אשתו של שר הביטחון, מכתב ארוך לגירוס'רם פוסט. טענתה: היא נסעה ללונדון על חשבונה הפרטי, לביקור פרטי, כדי לבקר גלרי'ות לאמנות, בהן היא מתעניי'ת לי לראות את העתקי התמונות, אותן עשה הצייר אלמר דה'

■ את ההפתעה הגדולה בי יותר גרם משה דיין לאנשי מ"פ"ם דווקא השבוע. היה זה במינוח-הכנסת, כשדיין עבר ליד שולחן אליו נסבו כמה חברי הכנסת של מ"פ"ם. כשהבחין דיין כי ליידי השולחן השתררה לפתע שתיקה, דווקא כאשר הוא עבר לידה, ניגש אל ח"כ רב זכין, טפח בלבביות על כתפו ואמר לו, לתדהמת כל מי שישב ליד אותו שולחן: "אתם עוד תתגעגעו אלי הרבה-הרבה!"

■ לדיין עצמו נגרמה הפי' תעה כאשר נסע במכוניתו הי' שבוע מצהלה לתליאבוב, והי' מכונית התקלקלה באמצע הדרך. את מכוניתו של דיין מלווה תמיד מכונית שנייה, בה יושבים גורילות. אולם השומ"רים סירבו להמשיך בנסיעה בי' מכונית אחת בלבד. הפמלייה כולה נשארה על אם הדרך משך כ-20 דקות, עד שהגיעה מכונית שלישית, שהזעקה בי' אלוטו, ואז המשיכה בנסיעתה.

■ ברגשות מעורבים קיבל חיים ישראלי, ראש לישכתו של דיין ומי שהיה ראש לישכתו של דוד בן-גוריון, את הודעתו הסופית של דיין כי לא ימשיך לכהן כשר בממשלה הי' באה. ישראלי המצטער על כך שדיין יורד מהבמה הפוליטית, יכול סוף-סוף להיענות להצעה להיות אחראי על קיבוץ והוצאת כל כיתבי בן-גוריון לאור, מיפ' על אותו הוא רואה כמיפעל חייו.

■ ביום שישי האחרון פיר' סם המשורר חיים חפר מקאי מה בדיעות אחרונות, תחת הי' כותרת: "שימשון". המקאמה פותחת בפסוקים: הנה שימשון מובט, רגליו כושלות, שערותיו דלילות / וכוה פג אף כי שערו תיו לא גזו הדלילות / והעם העייף מעלילותיו בימים ובל'ות / אינו רוצה לראות יותר את צלמו ביוס-חול וביוס' קרב... רבים מקוראי השיר נטו לחשוב כי חפר מתכוון לשר-הביטחון משה דיין, אבל חז'רו בהם כשהגיעו לשני הפסוקי-

30 לפטירתו של לוי אשכול. באזכרה שהתקיימה או הביאו שני ילדים תעודה על נסיעת 100 עצים על שמו של אשכול, ומסרו אותה לידידו של ספיר. ספיר נטל את התעודה, גחן אל הילדים ונשק על מיצותיהם. ממבוש, שהיה נוכח באותו מע' מד, פסק: "ספיר רוצה להיות ראש-ממשלה!" שאלו אותו ידידיו: "מאין לך?" השיב ל'ם: "ספיר לא מנשק ילדים סתם ככה!" לימים סיפרו את המעשה באוזני ספיר. צחק זה למישמע הסיפור, ואמר: "ממי בוש הוא ממזר!"

■ בהתקפות חריפות על אלוף (מיל.) אריאל ("אריק") שרון יצא השבוע ממלא מקום הרמטכ"ל הפורש, האלוף יצ'ר חק ("חקה") חופי. חופי העז לומר בגלוי ובפומבי דברים שי' אף אחד אחר לא העז לאומרם על אריק קודם-לכן. אמר חק בראיון לידעות אחרונות: "עם אריק שרון יכולים להיות שני מצבים: או שאתה ממש חבר קרוב שלו, או שאתה עויין לו. כך זה נראה לו. הוא חשדן מ'טבעו... לא הייתי ממנה אותו לרמטכ"ל, בגלל כל מה שקשור ביחסיו עם אנשים" ואילו בי' ראיון למעריב, אמר חק: "אריק אינו בוחל בשום אמצ'עים לנגות ולפגוע. אמרתי לי' רמטכ"ל החדש שמי שיירד לי' חייו — יהיה אריק. כל התקפי' תו של אריק תהיה מכוונת עתה נגד מוטח גור. הוא יעשה הכל כדי להרוס אותו, מפני שזו מערכת-היחסים ביני' הם, ומפני שאריק רצה להיות רמטכ"ל ולא מונה לתפקיד."

■ מהו הסיוט החוזר ו'ר פוקד את ראשית-ממשלה המת' פטרת, גולדה מאיר כחלו' מת-הביעותים שלה? גילה אחד ממקורביה: "זהו המראה הקשור בצירוף המילים, סכי'רות נמוכה". גולדה עצמה גיל'תה לאנשי לישכתה: "בכל פעם שאני שומעת את המילים, סכי'רות נמוכה" — הן גורמות לי' שבץ-לב. חוזרת אלי התמונה איך אלי זעירא (ראש אמ"ן לשעבר) ניגש ללוי קירר (מז'ר-

יונה אלי'אן

השחקנית הישראלית הצעירה והיפהפייה מבצעת בטבעיות סצירות של עירוס וזה'ר בה בסרט החדש המופק עתה באילת, בהשתתפותם של עירוס וזה'ר ואורי לוי, 3+1. כשהורה לה במאי הסרט, העולה-החדש מרוסיה מיכאל קאליק, להתפשט ולערוך סצנת-אהבה עם שחקן אחר בסרט, אבי אביב, עשתה זאת יונה, הנשואה בחייה האזרחיים לזמר ששי קשת, באמנות שעוררה את התפעלותו הרבה של הבמאי-העולה.

השחיתות החדשה בעיריית צי'ץ

זה היה רק לפני 100 יום:
שלמה להט נבחר לראש העירייה

כדי לשים קץ למישמר השחיתות, ההסתאבות והפרוטקציה המיפלגתית

הובטח כי יאשרו לבוסתן את הבקשה, תמורת הסכמת נציגי המערך בעירייה למתן אישור מקביל לאנשי גח"ל. ניגשתי אל הטלפון הקרוב וצי"ץ צלתי למחלקת-ההנדסה של עיריית תל-אביב כדי לברר עם אברהם הרמן, "נציגינו" במחלקה זו, את פרטי עיסקת המירפסת. למען האמת, לא האמנתי ביותר כי עובד העירייה מבצע בגלוי כל-כך עבור דות עבור לקוחות פרטיים, כעובד-עירייה. איש לא ענה.

החלטתי לפנות לבית העירייה הנמצא ממש מול בית המיפלגה הליברלית, לברר מדוע לא עונים לטלפונים במחלקת ההנדסה. מצאתי שם שומר מנומנם, שאמר כי היום חג-הפסח ולא עובדים.

הצצתי ביומני. היה זה יום שישי, ה'12 באפריל, ולפי מיטב הבנתי עתיד היה החג לחול מחר, ולא היום. עובדה, למשל, ש-הבנקים פתוחים.

השומר הביט בי בהשתתפות, והסביר כי ראש-העיר החדש לא רצה שעובדי העירייה (כ-7000 במספר, שמהם, לטענת צי"ץ, עשרה אחוזים מיותרים) יסבלו בגלל שהחג השני חל בשבת, ולכן הורה כי לגבי עובדי העירייה יחול החג השני ביום שישי ולא בשבת.

ביום ראשון שלמחרת חג הפסח הייתי כבר זהיר יותר וטילפנתי רק אחרי התה של השעה עשר. הרמן היה במשרדו, כן, אין בעיות.

"אעשה את השירותים הדרושים, אם גלברמן שלח אותך", אמר מיד. "כמה, זה יעלה? תלוי, אם קווי-הסגירה של הרמפסת יבלטו מאוד מן הבניין, או זה בלתי חוקי וצריך להצניע זאת. אבל הי הערכה היא שבי-300 לירות תהיה לך

עבורי את השירותים הדרושים. אמנם, הכנת השירותים עליידי הרמן תעלה קצת כסף, כי למרות שהוא עובד במחלקת-ההנדסה, הוא גם מרוויח מן הצד מביצוע שירותים לאלה הפונים אליו באופן רישמי כעובד העירייה!

"אחרי-כך", המשיך גלברמן, "אם יהיו בעיות בוועדה, דהיינו אם הבקשה לא תסדר עם החוק, עליך לחזור אלי, ואני אתן הוראה לנציג-המיפלגה בוועדת בניין ערים, להצביע בעד בקשתך".

ממש כמו הסנדק דון קורליאונה, לא ביקש ממני גלברמן שום החזרת טובה.

וכך קיבל אותו אוהד של המיפלגה, בעזרת פרוטקציה, דבר שהגיע לו באופן טבעי פשוט, כאזרח העיר.

כאשר נמסר לי הפתק, ביקשתי לבדוק במייד אס אומנם הידרדרה העירייה של צי"ץ עדיכדייך שהחזירה ליושנה את עטרת השיטה המושחתת של הפתקים הרמיפלגתיים. הלכתי לנסות אותה על עצמי, להיווכח כיצד היא פועלת.

קבעתי פגישה עם מזכיר מחוז תל-אביב של המיפלגה הליברלית, מאיר גלברמן, שמישרדו בקומה החמישית בבית המיפלגה הליברלית, ברחוב אבן-גבירול 68 בתל-

ל ולא היה הפתק מונח לנגד עיני, שחור-על-גבי לבן, לא הייתי מאמין כי הוא ייתכן: בראשו התנוסס שמה של הרמיפלגה הליברלית והשם של סיעת גח"ל בעיריית תל-אביב, החטיבה הליברלית. מתחת, מיספר סידורי של קבלת קהל. אחרי-כך רשום כי הפתק מופנה אל חבר-עירייה מטעם הליברלים, והחתימה: של א. סרוקה, יושבראש המחלקה המוניציפאלית של המיפלגה.

פתק נאמר כי פלוגי-אלמוני, עובד הרעירייה, הוא אוהד של המיפלגה, ויש לעזור לו במילוי בקשתו. התאריך: 30.2.74, שבועות ספורים לאחר שראש עיריית תל-אביב החדש, האלוף-במילואים שלמה להט, כבש את ראשות העיר במסע-בחירות ש-היה מבוסס על מילחמה במיפלגתיותם של המערך ורבינוביץ.

שיטה

בדוקה

יש יטת הפתקים היתה מקובלת בשנור תיה הראשונות של המדינה, ומאז, האמינו הכל, נעלמה בל-ישוב. לא שאין הפניות פרוטקציוניסטיות, אלא שמאז למדו כיצד לעשות זאת — בטלפון, בעל-פה, לעולם לא בכתב. לא משאירים סימנים, אולם אנשי גח"ל, שהיו שנים רבות ב-אופוזיציה, מחזירים כעת לעירייה את כל השיטות המיושנות, הבלתי-חוקיות, שאבד עליהן הכלח מומן. קשה להסביר או להבין זאת.

שכן, הפתק הגדון (והניראה בתצלום) עזר ועוד איר. יום לאחר קבלתו כבר זכר תה הפרשה לטיפול עליידי אחד מעוזרי חברי הנהלת העירייה מטעם הליברלים,

ואת

יגאל לביב

אבל היה ברור כי בבוא היום הוא עתיד לגבות את השטר.

יצאתי מבית המיפלגה הליברלית שמח וטוב-לב, על שהגה, יש מיפלגה המוכנה לעזור לאוהדיה, ואיזה מזל שצי"ץ הוא ראש-העיר, ולא רבינוביץ.

טלפון

מסדר הכל

כרתי היטב כיצד סירב רבינוביץ לתת אישור להקמת מלון למיפלגת העבודה, שהיא בעלת מועדון בוסתן בכיכר דיונגוף, למרות שהברי הגוש התל-אביבי לחצו כי יתיר הקמת מלון במקום בית בוסתן. (כעת, שכצי"ץ נבחר כראש העיר,

אביב, מול בית העירייה. הצגתי עצמי לפניו בשמי, מבלי להסתיר דבר, וסיפרתי כי אני חייל משוחרר (השתחררתי לפני זמן קצר לאחר ארבעה חודשי שירות) המבקש לסגור מירפסת בביתו. האם יוכל לעזור לי.

גלברמן לא השתומם כלל על שבאתי למיפלגה הליברלית במקום ללכת ישיר לעיריית תל-אביב. הוא שאל מה הקשר שלי למפלגה, והשבתי כי אני אוהד שלה (אוהד אינו חייב להצביע עבורה). גלברמן רשם את שמי, וכתובתי ואמר כי תחילה עלי לפנות לוועדת בניין-ערים, בבקשה רשמית לסגירת מירפסת. הטוב ביותר שאגש למחלקת-ההנדסה של העירייה, לי מהנדס אברהם הרמן, שהוא גם חבר המיפלגה. הוא ידריך אותי, וגם יכין

בקה מוכנה, להגשה לוועדה שאני עובד בה.
הודיתי להרמן, והבטחתי לבדוק את הצעות.

תמונות

מוכיחות

כ אשר פניתי אל דובר-העירייה, עמית קם שפירא, השתומם על למישמע-אוד-ניו.

"פתקים? כאן בעירייה?" נדהם. "אין דבר כזה. ואם יש, אז לא מתיחסים אליהם בכלל ודנים לגבי כל פונה כאזרח רגיל. הנה, ראש העיר הכריז על מדיניות של דלת פתוחה, וכל אזרח יכול לפנות אליו עם בעיותיו. הוא גם מינה עובד מיוחד לשמוע תלונות של אזרחים. הכל זה השמצות.

"הנה, אמרים שצ'יק' הכנים ללישכה שלו מיטה כמו לואי ה-14. בבקשה. הנה המיטה. מיטה רגילה בה הוא יכול לנוח לפעמים. אמרים שראש העיר מנפת את המנגנון? תראה לי איפה!"

זה ששפירא היה קודם דובר המפלגה הליברלית ועכשיו מונה כדובר העירייה, ואילו את הדובר הקודם יוסף גולן מינו כאחראי לפירסומים, זה טיבעי. וזה שצ'יק' לקח אליו את ישראל גרינבסקי, עסקן ליר בלוי, ומינהו כמנהל לישכתו, מה רע בזה? וזה שיגאל גריפל וצבי נרר הם עסקנים בכירים במפלגתם, ועכשיו ראשי המנ"כ גנון בעירייה, זה מוכיח על פוליטיזציה? גם הסיפור על בתיאוחתו של אלדו מגונדולה מצד מן האצבע, טוען, הוא, איי שית, צילצל וחקר, ולא היה דבר כזה (בשעתו) — כך מספרים — הבטיח צ'יק' לבעל מסעדת גונדולה בה הוא נוהג לסעוד, להכניס לעירייה את בתיאוחתו. לאחר שהתמנה, ניסה להכניסה בלישכת מנ"כ-ראש-העיר אוניקובסקי, אבל קמה סעי' רה במנגנון והבחורה נעלמה.

"בכלל, טוען עמיקם, תראה לי ראשי עיר אחד שיוור לקנות בסופרמרקטים כדי לדעת מה כואב לאזרחים. הנה אפילו תמונות המוכיחות זאת."

עזרה

ליהודים

י צאתי מלישכת הדובר, המום כולי, במיסדרון ראיתי שלט: מחלקת יפו והשכונות, ובו כתוב חיים טא, יו"ר הוועדה הציבורית ליפו וחיים ליפקין, ראש מחלקת. התברר כי למחלקה שני ראשים, האחד מחירות, האחר מע"מ. סיפור דומה מתגלה בוועדות-המיקרוזים. קודם היה בוועדה נציג אחד לקואליציה ואחד לאופוזיציה, והשאר אנשי-מקצוע. עכשיו מינה צ'יק' שני נציגי קואליציה — אחד מחירות ואחד מהליברלים, שהרי כי גח"ל הולכים הכל תאומים-תאומים.

החותם

אליעזר סרוקה, ראש המחלקה המוני-ציפית של המפלגה הליברלית, מפנה מגיש-בקשות לסידור בעיות ללא קושי.

מאחר שדובר-העירייה עמיקם שפירא הכריז באוני בפסקנות ושכזו כי אין בעירייה כל שיטת פתקים, ואם ישנה הרי אין מתחשבים בה, ניגשתי לשאול את כותב הפתק המקורי, אליעזר

סרוקה. שהוא שו-ב-ר-א-ה הוועדה המוניצי-פליית של המפלגה הליברלית בתל-אביב, מה יש לו לומר בנדון.

סרוקה היה כולו גאווה על הפתקים. "מה זאת אומרת?" זעם, "לא שמים לב לפיתקאות שלי?"

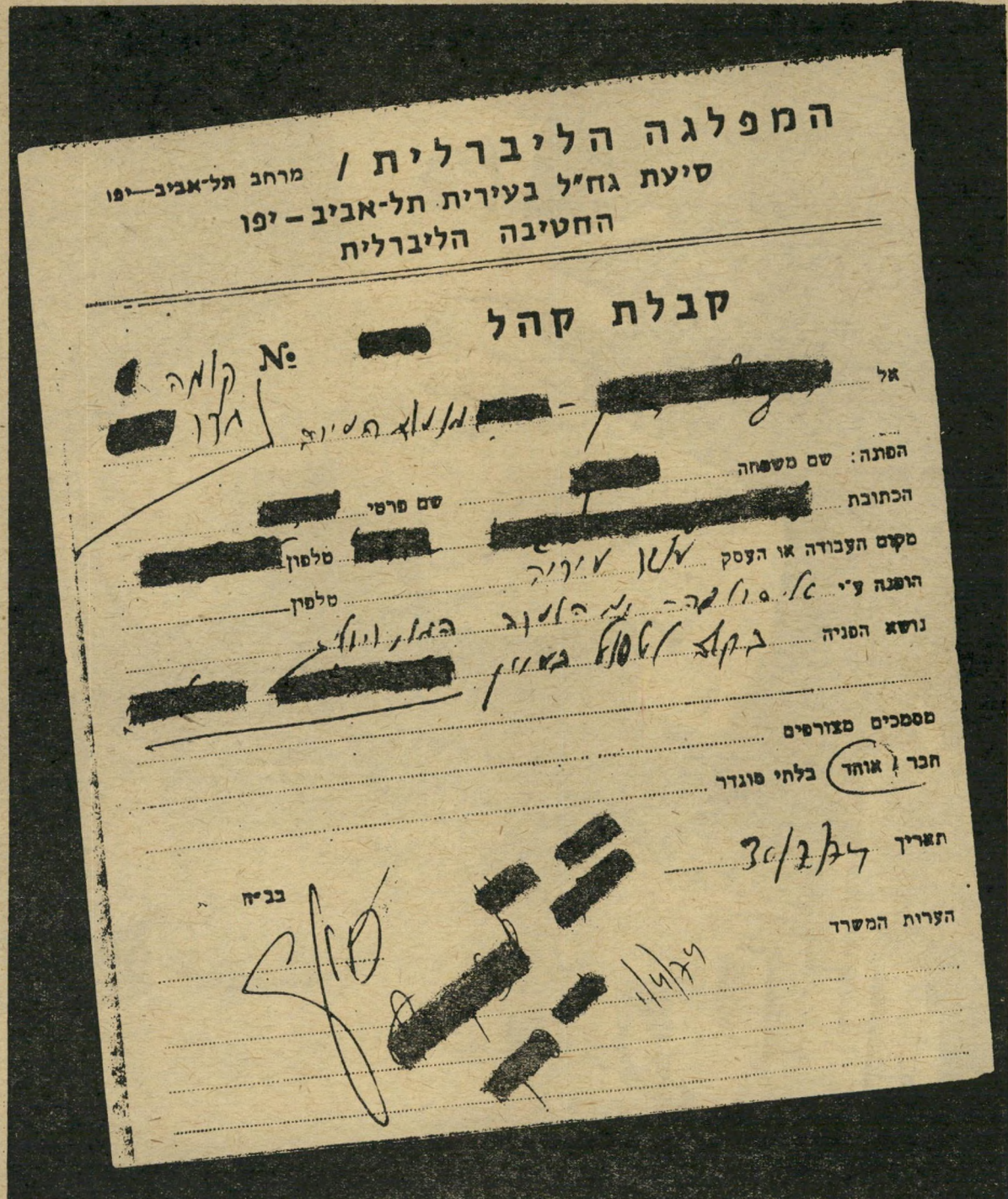
מייד שלף מכיסו רשימה ארוכה-ארוכה של מיקרים, שהוסדרו תודות לפתקים שלו.

לו את המים, על שלא טיח את החשבו-נות והוא ניסה שעות לשכנע את הפקידים במחלקת-המים, כי החשבוניות הם של אדם אחר בעל אותו שם, לא הצליח. ולאיש אשה וילדים. אבל רק פנה אליהם חבר-מועצה, והפקידים בדקו שוב ושוב, מצאו כי האיש צודק, ופתחו לו את המים. ישבתי מול סרוקה, הקשבתי לדבריו.

בלחץ הדתיים, בדבר אחד הצליח צ'יק' — להביא את ל"ע לידי כך שיוותרו לדתיים בכל העניינים עליהם נשבעו לפני הבחירות כי לא יוותרו. בעצם, צ'יק' אינו חייב להיכנע לי-דתיים, מתוך 31 חברי מועצת-העיר יש לגח"ל 14, לל"ע 2, למפד"ל 2 ולחזית הדתית 1. מולו, באופוזיציה: 11 של הי

זה קורה למחרת הבחירות: הפרוטקציה המיפלגתית

מרימה את ראשה בלי בושה, במיסמך רשמי וחתום

פרוטקציה, שהפכו לחלק משיטות-העבודה של העירייה החדשה. כדי לא להסגיר את מקור הפתק נמחק שם חבר הנהלת-העירייה, שם מקבל הפתק וכן המיספר הסידורי שלו. בתחתית נרשם כי הבנייה הועברה לטיפולו של אחד מעוזרי חבר הנהלת-העירייה.

ההוכחה
זו פתק-הפרוטקציה ששלח אליעזר סרוקה אל אחד מחברי הנהלת-העיר, איש סיעתו. בפתק מבקש סרוקה פרוטקציה לנושא הפתק, שהוא גם אוהד-המיפלגה. פתקים כאלה הודפסו בכמויות גדולות עבור בקשות

מערכ ואחד של בויאר (שפרש מן הי-מפד"ל). כיום, כמאה ימים לאחר שעלה לשלטון, כבר נתן לח"כ וסגן ראש העיר הרב י.מ. אברמוביץ (חזית) די סיבות לשי-בח אותו, ולהכריז: "נקות ששאיפותיך-שיאפותינו לטובת עירנו וחובביה, ית-מלאו."

לאברמוביץ יש די סיבות להיות שבע-רצון. ראשית, צ'יק' הגדיל את תקציב המועצה הדתית בשליש בבת-אחת, והוא עומד עכשיו על 13.250 מיליון לירות. שנית, הוא הסכים להגדיל את ההקצבה השנתית לכל תלמיד-ישיבה מ-200 ל-300 לירות לשנה. הגדלה של 50%.

ומשום-מה עלה במוחי כל העת דון קור-ליאונה, הסנדק המפורסם, שפתר לאנשים את בעיותיהם כאשר התייחסו מן המנגנון העירוני-ממשלתי גם הוא לא ביקש תמו-רה. לא מייד, עלי-כליפנים.

דאגה

לתלמידי ישיבה

י שיצאתי ממקום פגישתי עם סרוקה (נפגשנו בבית-קפה, מול רחבת העיר-ייה) ראיתי מולי את המקום בו אמורה היתה לקום האנדרטה של יגאל תומרקין, שהקמ-תה בוטלה, כפי הנראה, על-ידי צ'יק'

את מה שמגדיר אברמוביץ כ"פירצות ב" חומת-השבת", או כדבריו במועצת-העיר:

"אנו מלאי חרדה ודאגה להידרדרות שחלה בשטח של שמירת השבת בעיר, על-ידי בתי-הקולנוע ואולמות ציבוריים שונים. במסווה של מתן תרבות ובידור מגלים אנשים רודפים בצע לפרוץ את חומת השבת ולהרוס את המתנה היקרה ביותר שניתנה לעם-ישראל בסיני..."

"אני מקווה כי ראש העיר יקיים במלואו הבטחתו לפעול בכל חרי-מריהדן נגד פורצי-הגדר המפרים את חוקי-העיר העירוניים. אני שמח לציון שבשבתות האחרונות התחלנו כבר להרגיש שיש תור צוות טובות ושכר לפעילות הנמרצות שראש העיר נקט לריסון הפירצה."

סרטים

יוק!

אכן, בדממה גמורה, החל צ'יץ' בי שיתוף סגנו יצחק ארצי ממיסלגת ה"לוחמים בכפייה הדתית, לחסל את הצגות הקולנוע בעיר בערבי שבת. השיטה היתה פשוטה: במקום לנקוט מישפטים הגורמים להזדעקות דעת-הקהל, מוטב לקנות את הסכמת בתי-הקולנוע מתחת לשולחן. לכן החליטה העירייה להגדיל את חלקם של בתי-הקולנוע בהכנסות ממכירת כרטיסים.

מיסמך של ועדת-הכספים העירונית קורב, כי כיום מקבלים בתי-הקולנוע מן העיר רייה החזר של כ-2 מיליון לירות מן המיסים על הכרטיסים. אך כתוצאה מן ההסדר החדש יקבלו 3.5 מיליון לירות. כלומר, תוספת של 1.5 מיליון לירות לשנה לבתי-הקולנוע ללא כל מאמץ, תמורת ויתור פעוט, כפי שמציינת החלטת העירייה: עליהם למלא אחר כל חוקי-העיר העירוניים.

סגן ראש-העיר, ארצי, התפתל קשות בניסיונותיו להכחיש כי משמעות ההחלטה היא מתן תשלום לבתי הקולנוע, כדי ש"יסגירו את שעריהם בלילות-השבת. בתחילה ניסה לטעון כי בשמירה על חוקי-העיר, הכוונה היא לאי-גילגול בקבוקי-זכוכית באולמות, צימצום הפירסומות, ועוד דברים טובים.

רק כשנשאל ישירות, פעמים אחדות, אם התוקים אינם אוסרים גם הקרנות בלילות שבת, הודה כי כן הוא, ונאלץ לאשר, בחצי-פה, כי הוחלט שבכל מקום בו יפריעו ההקרנות לדתיים בצורה בולטת הן תיפסקנה. (ברור לכל כי הרב אברמוביץ הוא שיקבע מתי הפעילות מופרעת, ומתי לא).

לעומתו היה סגן יושב-ראש התאחדות בתי-הקולנוע, צבי ברונשטיין, גלוי וענני. לדבריו, נענו כבר בתי-הקולנוע ל"מישאלת ראש-העיר להפסיק את ההקרנות בכמה מקומות בעיר, כמו קולנוע מקסים או אורלי. לגבי השאר מופעל בינתיים לחץ כבד להפסיק מכירת כרטיסים בקופות וכן לא להאיר את בתי-הקולנוע מבחוץ. לפי-שעה ממשיכים להקרין במקומות אחרים, אך ברור כי תוספת של 1.5 מיליון לירות תמורת שמירה על חוקי העיר היא סכום בלתי-מבוסס.

בצורה קצת פחות מעודנת נהגו צ'יץ' וארצי במועדון-הסלטים פרספקטיבה-ג'סי. לפני הבחירות נפגש צ'יץ' עם ג'סי, עליו פרש אהרון יריב את חסותו והבטיח לו את מלוא התמיכה בפעולות המועדון. יומיים לאחר בחירת המועצה החדשה הפסיקה המישטרה את ההקרנות בבית הקיבוץ-הארצי. המישטרה, הפועלת לפי בקשות העירייה, מונעת בתירוצים שונים את פרוץ לוח המועדון בבית הקיבוץ-הארצי, בבית סוקולוב או בבית הרופא. המועדון משתק, וכלפי חוץ יכולים צ'יץ' וארצי לטעון כי לא הם שסגרו אותו, אלא — המישטרה, הפועלת אחר-כך מתוך דאגה לבטיחות.

סגירת המועדון של ג'סי היתה חיונית כדי לשכנע את בתי-הקולנוע כי עליהם לסגור בלילות שבת. כך יכול צ'יץ' לאחר מאה ימים בעירייה, לחגוג שני דברים: החזרת המישטר החשוך של פרוטקציה ופתקים על כנו, וכניעה לכפייה הדתית, בחסות אבירי המילחמה בכפייה — הליבי רלים העצמאיים.

BROADWAY 100

INTERNATIONAL QUALITY

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם. סופר קינג סייז, תערובת אמריקאית, תוצרת דובק.

מהמילחמה בנכח הצפון
מרוויחים רק הסובייטים

בעיני אזרחים רבים דממה ישראל הר שבו לרומא הבורעת, כששליטה טירון קיסר, מתבונן בבצירה ופורט על גבל. ואומנם, מיום ליום הלכו ורבו הסימנים שהעיד, לכאורה, כי מה שניראה תחיל לה כמילחמת-התשה והטרדה של הסורים ברמת-הגולן, הולך ומתפתח לקראת מיל-כמה כוללת. השבוע אף רבו החששות כי המלחמה הכוללת עלולה להתלקח בי יומה ומחרת אחת. וכי גם המלך חוסיין עלול להתפתות על-ידי התערעור המצב הפנימי בישראל, ולנסות להשיג לעצמו יתרון מדיני בהפגנות של חוקפנות.

פצע פתוח. תחילה נראה היה כי ההסלמה במלחמת-התשה שמהלים הר סורים ברמת-הגולן נועדה רק לשמש לחץ על ישראל, לקראת ביקור הקרוב באיזור, כדי שילחץ, מצידו, על ישראל לקבל את תוכ-נית הפרדת-הכוחות הסורית.

אולם בשבוע שעבר הסתבר כי מאחרי הפעילות הצבאית הסורית, שהגיעה לשיאה בניסיון להשתלט על מוצב שיא ההרמוק, מסתתרות כוונות מרחיקות-לכת הרבה יר-תר. בפעולות אלה נחשפה ההשראה הר-סובייטית הישירה.

שליטי ברית-המועצות, שנראה היה להם, ובצדק, כי מעמדם באיזור הולך ומתערער נוכח הצלחת פעילותו של הד"ר קסינג'ר, החליטו לשמור על "פצע פתוח" לפחות בגזירת הסורית. מצב זה, שניראה בעיני העולם כהקדמה לחידוש המלחמה, נועד ללחוץ על האמריקאים להחזיר את הר סובייטים לתמונה התיווך בצורה פעילה, ולהעמיד את מצריים, שהולכת וגשמת מידי ההשפעה הסובייטית, במצב לא-נח. נוכח סכנת המלחמה בצפון, ונוכח הת-ייצבותן של מדינות-ערב לצד סוריה, במלל ובמעשה, אין מצריים יכולה להר-שות לעצמה להמשיך ולתתל את המשא-ומתן עם ישראל, על הפרדת-הכוחות, כי אילו דבר אינו מתחשק.

ואומנם, במשך ימים אחדים נראה היה כאילו נפלו המצרים במלכודת הסורית—סובייטית. הצהרות המנהיגים המצריים נצי-שו חריפות יותר, והשתמע מתוכן איום לחדש את המלחמה גם בחזית הדרום. אולם, תוך ימים מיעוט הסתבר כי היה זה מס'שתפים בלבד, שנועד לאפשר ל-מנהיגי מצריים להשפיע על משטרו של חאפז אסאד בסוריה לרכז את עמדתו.

מיבצע הנרסי מודר. מי ששיחק את המשחק הסובייטי עוד הסוף היתה דווקא ישראל, שלא יכלה להרשות ל-עצמה שלא להגיב בשוצמה רבה על ההתברירות הסוריות. היעדר-תגובה עלול היה להתפרש כסימן של חולשה, ולגרות את הסורים לפעולות נירחבות עוד יותר. כך, לפני עשרה ימים, הוחל ביוזמה צבאית ישראלית שנועדה להוכיח לסורים כי ידיה של ישראל אינן כבולות, וכי ההיתגרות לא תשתלם להם.

תחילה היתה זו יחידה ישראלית שחפ-סה את מוצב שיא ההרמוק, המוצב הר-ישראלי העמוק ביותר בתוך שטח סוריה. על פיסגה מושלגת וסלעית זו, בה גושר בות דורות עזות והנשימה קשה, בגלל דלילות החמצן באוויר, לא ישב כוח ישראלי דרך קבע בגלל התנאים הקשים.

הסורים סובלים יותר. בפעולה הנדר-סית מפוארת, שנמשכה 36 שעות, נפרצה דרך אל המוצב. כדי להגן עליה ועליו היה צורך במיטרייה אווירית. כך הוכנסו גם חילות-האוויר לתמונה המלחמה הר-גלויה והמפוצלת. המתנהלת על ההרמוק זה שבועיים ואשר הפכה את השלג המכסה את פיסגותיו לשחור-משחור.

ידיעות על ההפגנות, קרבות-האוויר והקורבנות בצפון, יצרו תמונה קודרת למדי של המתרחש בחזית זו. היתה זו תמונה חד-צדדית באורח קיצוני. מצבם של החיילים הסוריים בחזית זו הולך ומצ-וקשה הרבה יותר ממצבם של חיילי צה"ל. אלא שהיתה זו נהמה פורתא.

לא היתה כל תרובה לתן שמילחמת הר חרמונים לא תתרחש. תפשת ותתלקח, מבלי שלאיש תהיה שליטה על כך, לכלל מלחמה כוללת. נראה היה כי הסורים עצמם אינם מעוניינים בכך. ישראל — ודאי שלא רצתה זאת. מי שיכול היה להרוות מתלקחות מלחמה כזו היו רק הסובייטים.

תומר:

האוצר מכין פ'חות!

מה שקורה כעת במשק מוכיח דבר אחד: האוצר מכין פ'חות של הלירה, בעתיד הקרוב ביותר. למסקנה זו הגיע גם איל-הממון הצעיר אבנר תומר, שמחזור חברות המימון שלו מגיע ל-700 מיליון לירות לשנה.

תומר מצביע, מחד, על ירידת שער הדולר השחור והדולר נת"ד, עם העלאת הרבית על הלוואות בלירות. הדולר השחור ירד לרמה של 4.83 לירות, וגם הנת"ד בשיעור דומה. ברור שיש יד מכוננת הדואגת לירידות אלו.

מאידך, מי שמפקיד כיום כספים ב-בנקים, מקבל רישמית 14%, ויקבל עוד

איל-הממון תומר
על פ'חות ורווחים

6% לערך, השלמה, מן הלקוח אשר לו נותן הבנק את הכסף. מכאן שעל הפק-דות בבנקים לממן הלוואות מקבלים כיום 20%. (הלקוח משלם הרבה יותר על כסף שהוא לוה, כי עליו להוסיף עבור ערבות בנקאית, וכן כפיצוי לבנק הנאלץ להפקיד חלק מן הכסף בבנק ישראל, ללא שימוש. הרבית שמשלם הלקוח כיום מתקרבת אל גבול ה-30%).

התשואה הגבוהה על הפקדות בלירות מביאה להוצאת הכסף מאגרות-חוב צמודות כאשר, במקביל, הורדת מחירי הדולרים מדרבנת גם היא לעבור ללירות. קיים, אם כן, לדעת תומר, תהליך הגורם להעברת המימון הצמוד אל מימון ש-אינו צמוד לשום דבר. זהו תהליך שבו מעוניין רק מי שחושב על פ'חות.

הגורם העיקרי לפ'חות כיום הוא הר עובדה שהתאמת שער הלירה לערכה הריאלי תביא להורדה מהירה של הר רבית ולהאטת האנפלציה. הרבית הר-גבוהה מכוונת לפצות על ירידת ערך הר כסף, בגלל אי התאמתו לערכו האמיתי. לכן, סבור תומר, אין כל ספק כי שר האוצר יכריז על פ'חות ברגע שתקום ממשלת-מעבר יציבה פחות-איריות. דווקא ממשלת-המעבר היא שתעשה את הפ'חות, כדי שהוא לא ייוקף לחשבון הממשלה שתקום אחרי הבחירות.

רווחים באשקלון

מיפעל בידי אשקלון הרוויח בשנת 1973/74 שלשה מיליון לירות. הרווח הזה היה בשנה הראשונה בה נוהל המיפעל על-ידי ליחוא ויסר, לאחר ש-ניקנה על-ידי עץ-לבד.

קודם-לכן היה המיפעל בידי קונצרן כור, והפסיד ב-13 שנות קיומו 8 מיליון לירות.

600 עובדי המיפעל יקבלו חלק מן הרווחים הגדולים. בשנה הראשונה ל-ניהול החדש גדל המחזור הכספי מ-33 ל-51 מיליון לירות, והושקעו 7 מיליון לירות בציוד חדש. הרווח היה יכול

הבורסה שותף חדש לחדרה

החברה הבינלאומית לפיתוח בודקת עתה אפשרות כניסה למיפעל נייר חדרה. נייר חדרה משקיעים עתה 80 מיליון לירות במיפעל חדש לקרטון, ויצטרכו לגייס לפחות 30 מיליון לירות הון עצמי, ההון העצמי הנוכחי שלהם הוא כ-28 מיליון לירות. כיוון שהמנכ"ל הדינמי של מיפעל נייר חדרה, יששכר חיימוביץ, יושב גם בהנהלת החברה הבינלאומית, הועלתה האפשרות כי הבינלאומית תקנה שלוש ממניות מיפעל חדרה, לאחר שזו תכפיל את הונה. ההנחה היא כי חדרה תנפיק מניות שיימכרו לבינלאומית במחיר של 300% לערך, ומשום כך גם עלו לאחרונה שער נייר חדרה לרמה זו.

בעוד הבינלאומית נוטה לכניסה למיפעל נייר חדרה ורואה בכך השקעה המפתחת פרויקט חדש, לא ברור אם חיימוביץ יתלהב מכך שיהיה לו משקיע חזק במועצת-המנהלים. יש הטוענים כי הוא מעדיף פיזור ההשקעות החדשות בין מיספר רב של בעלי-מניות, כדי שלא יהיה גורם חזק מדי בפנים.

לאחרונה דחתה הבינלאומית הצעה לקנות חלק נכבד במניות אליאנס. הכוונה היא למניות שבידי המשקיע הקנדי ג'ק ליבו, שהחליט למכור את חלקו בחברה (בידו מניות ב-9 מיליון דולר לערך, שהן כרבע ההון השולט). ליבו כנס לאליאנס כאשר היה הקניין הראשי לקנדה וקובה. לקובה לבדה סיפק צמיגים ב-3 מיליון דולר לשנה. לפני כשנה בוטל הזיכיון שלו לקובה, וגם המכירות לקנדה פחות כדאיות לאליאנס, המשווקת עתה בעיקר לארצות-הברית וגרמניה.

מלמדים את הסוס

תושבי ישראל חדלו לאכול בשר קפוא, כבד קפוא, ולא עופות — 10 לירות הקילו! והעם לא אוכל פרוטאינים. פקיד-הממשלה שבעירצון: אין צורך לקנות בחו"ל בשר בדולרים, אפשר לח-סוך מטבע זר. המעשייה על הסוס שאולף לצום מתקיימת למעשה בישראל בימים אלה.

מחסני הממשלה מלאים עכשיו ב-12 אלף טונות בשר קפוא. הצריכה היא רק 1000 טון לחודש. בקצב הנוכחי יתקלקל מרבית הבשר תוך כמה חודשים, ויאלצו להשליכו. הממשלה מוכרת כיום בשר קפוא עם עצמות ב-9 לירות הקילו, ובלי עצמות ב-13.5 לירות הקילו. מחיר זה כולל מיסים שונים שהממשלה מטילה, בשיעור של כ-2 לירות לקילו. לטווח קצר חייבת הממשלה להוריד עוד יותר את מחירי הבשר שהיא מוכרת, אבל במק-ביל עליה לפקח על המחירים לצרכן. הדרך היחידה לבצע זאת היא להגדיל את היבוא של בשר ללא עצמות, המיובא כבר באריות עטופות במי שקל קבוע, ו-לפי סוגים.

סטיק לחוד, צלעות לחוד, גולאש

השר ברידב

על סוסים ואנשים

לחוד. בשר זה יש לשווק כאשר המחיר הממשלתי מצויין על העטיפה, כפי שנהוג בכל ארצות המערב. כך יכול מישרד המיסחרי-התעשייה להכתוב את המחיר רים ולגרום להורדת מחירי הבשר ל-15 לירות הקילו, לעומת יותר מ-20 לירות כיום. אם תעשה זאת הממשלה, היא תוכל לגרום להורדת מחירי הבשר בצורה דרסטית, ולהוריד את המודד בכמה נקו-דות טובות. הרווח של הממשלה מהורדת המודד יהיה שווה לה מאות מיליוני ליר-רות. האם גם זאת טחו עיניה מראות? היכן הוא סגן סימ-טוב של שיווק הבשר? האם לא יוזז כלום ללא ועדת אגרנט בתחום הרעבת האוכלוסיה?

מי מסוגל לקנות בשר כאשר קילו עוף עולה 10 לירות? ולמה הוא עולה ככה? מפני שמחיריהם של שאר סוגי הבשר האמירי. וזאת למה? בגלל שתי סיבות: האחת, אדישותם של פקיד-הממשלה הר-אחראיים לנושא, והשנייה: הרצון להע-שיר כמה יבואנים, תוך הרעבת מי שאינו יכול לשלם 20 לירות ומעלה לבשר קפוא.

הלשון. למשל. היבואנים מוכרים לשון לרישנות-השיווק במחיר של 16.5 לירות הקילו. בלשון אין עצמות, אין שומן — כל מה שהחנות צריכה לעשות הוא לקחת אותה כמות-שהיא ולמכרה עם רווח סביר.

כמה אתה משלם לחנות תמורת הר-לשון? 25 לירות הקילו (!). היינו, רווח של 50%! זוהי שערוריה שאין כמוה, ופקיד המנכ"ל החדש של מישרד-המיס-חריה-תעשייה משה מנדלבאום אינם פוצים פה בנדון.

או, למשל. הכבד הקפוא. הצרכן משלם כיום 15 לירות לקילו כבד קפוא. מדוע? כיוון שפקיד-הממשלה צריכים להבטיח ריווחי היבואנים. וזאת כיצד? כבד דרום-אמריקאי עולה שם כ-1300 דולר הטון, ובישראל צריך לעלות לא יותר מ-9.5 לירות הקילו. ניתן למכור כבד מדרום-אמריקה לצרכן במחיר של 10.5 לירות מכסימום, ולהוול בכך את מחירי שאר סוגי הבשר. אלא שמדרום-אמריקה מרשים כיום להביא רק 1000 טון, וכל השאר — כ-2000 טון — מייבאים מאמריקה הצפונית. זה עולה 1600 דולר הטון, ובארץ מוכרים אותו במחיר של 13 לירות הקילו. ברור כי אילו ניתן היה לייבא כבד באורח חופשי, ללא התערבות הממשלה, היו הכל קונים כבד דרום-אמריקאי במחיר זול בהרבה מן הצפון-אמריקאי.

כיצד מונע זאת מנדלבאום? ראשית, מתירים להביא מדרום-אמריקה כבד רק מפרות הנשחטות עבור ישראל. מאמ-ריקה הצפונית מרשים להביא כבד ללא כל הגבלה, שכן אין כל יבוא של בשר לארץ משם. כך מגבילים את כמות הכבד, והרי לכל פרה יש רק כבד אחד. שנית, מטילים מס מיוחד על הכבד הר-דרום-אמריקאי, בשיעור של 1.75 לירה לקילו. כדי שלא יהיה זול מדי ביחס לכבד הצפון-אמריקאי. כך מצליח מנ-דלבאום לייקר את מחירי כל סוגי הר-כבד לצרכן ל-15 לירות הקילו.

או המרכיב העיקרי של הפרוטאינים, הבשר הקפוא. הממשלה העלתה את מחיריו בחודשים האחרונים ב-40%. התוצאה: צריכת הבשר ירדה ב-50%.

להיות כ-5 מיליון לירות, לולא ארבעה חודשי השיתוק עקב המלחמה. לבידי אשקלון פותח בימים אלה מח-לקה חדשה לייצור פורמיקה, בה הוש-קעו 2.5 מיליון לירות. המחזור הצפוי לשנה הקרובה הוא 100 מיליון לירות.

יש לעזור לרבין להקים ממשלה -

בתנאי שיכריזו לאלתר על בחירות חדשות

תנו לנו שואנות!

אולם ברבות הימים השמיע רבין לא-פעם ביטויים, שעוררו ספק לגבי עמדתו העיקבית בשטח זה. חוששני שברגע זה יודעים אך מעטים מה בדיוק הן תפיסותיו. אפשר רק לנחש. וחבל שיש צורך לנחש.

מ כאן גישתי אל מועמדותו של יצחק רבין לראשות הממשלה. היא מתבססת בשלוש מילים פשוטות: **תנו לו שואנות**.

איני מוכן לתת לרבין אשראי בלתי-מוגבל, ובעיניים עצומות. אבל אני סבור שמגיע לו אשראי מחושב. יש לתת לו את האפשרות להוכיח את עצמו בעיני פנים

הישראלי-ערבי. בעל נכונות לקלוט יוזמות-שלום חדשות ונוצות בעל רצון להעדיף שלום על החזקת-שטחים.

(ד) עליו להיות בעל עבר ביטחוני, כדי שיוכל ליהנות מאימון בלתי-מסויג של שלוחות מערכת-הביטחון.

(ה) עליו להיות בעל שם ומעמד בעולם.

(ו) עליו להיות בעל נסיון דיפלומטי, בייחוד במוקד העולם המערבי.

(ז) עליו להיות שייך למפלגת-הרוב, מבלי להיות מזוהה עם קבוצת-לחץ ומאבק פנים-מפלגתי.

הדברים מצלצים כיום כמו מינשר של אחת מתנועות המחאה והשינוי, שצצו לאחרונה, בעיקבות מלחמת יום-הכיפורים.

ה היה בחודש מארס, 1969. זיהעתי נפטר לוי אשכול. במפלגת-העבודה הסתמנה הנטייה למנות במקומו את גולדה מאיר, כראש-הממשלה.

בהתאם לחוק, פתח אז נשיא המדינה בהתייעצויות עם הסיעות בכנסת. במסגרת זו נקראתי גם אני אל ביתו הצנוע של הנשיא, כדי להביע את דעתי בשם סיעת העולם הזה — כוח חדש.

יכולתי להרשות לעצמי להציע אדם, שאהיה שייך למציאות המפלגתית האקטואלית. הייתי חופשי לזרוק לחלל הציבורי רעיון חדש. ולמן שור קידם אותי בדברי ברכה חמים, התיישב בכורסתו. שלף פינגס שחור קטן ועיפרון, ואמר: "ובכן, את מי אתה מציע?"

עניתי: "דעתנו היא שהמועמד הסביר ביותר הוא יצחק רבין."

היתה זו הפעם הראשונה שבה הוזכר אי פעם שמו של יצחק רבין כמועמד לראשות הממשלה.

ה נשיא הופתע לחלוטין מהצעה זו. הוא הצביע מייד על כך שהיא אינה בתיבוצע, מכיוון שרבין היה אז שגריר בארצות-הברית, ולא חבר-הכנסת. על פי החוק, אפשר להסיל את התפקיד על חבר-כנסת בלבד.

לאחר-מכן התעניין דעתי, בפקרנות בוזטת, מדוע הצענו דווקא את המועמד המלתי-אפי שרי הזה. קראתי את הדברים מן הכתב.

כאשר אני קורא היום את הדברים, כפי שפורסמו לפני חמש שנים (העולם הזה 1645, מיום 12.3.69), עולה בדעתי כי בעצם יכלו דברים אלה להיכתב גם השבוע, ללא כל שינוי.

הנה הודעתנו, כלשונה:

1. הקדמת הבחירות. בחודשים הקרובים תעמוד המדינה בפני אתגרים חדשים וחמורים, המחייבים גישה חדשה ותחלופת ברורות. לאור זה שולל אינטרס המדינה את קיומה של ממשלה שתהיה, במהותה, ממלכת-מערב. אנו סבורים, על כן, שיש להקדים את הבחירות לכנסת. גם הסעיף השני של אותה הודעה נשאר אקטואלי מאי-כמותו:

2. פירוק הליכוד-הלאומי. קיומה הממושך של ממשלת-ליכוד-לאומי מחבל בסירריה-החיים של דמוקרטיה פרלמנטרית. יתר על כן, הוא מונע קבלת החלטות המ' חיוניות על פי האינטרס הלאומי. אנו מציעים, איפוא, כי הממשלה הבאה תייצג רוב המסוגל לקבל החלטות מדיניות עקרוניות."

ש עניין, פיקנטי לפחות, בדברים שנאמרו אז על גולדה מאיר.

גולדה היתה באותה עת בבחינת נעלם לגבי רוב הציבור. היא לא היתה פופולרית במיוחד, אך איש לא סבר שכניסתה לתפקיד ראש-הממשלה תביא לאסון.

אני הייתי בטוח בכך מהרגע הראשון. בהודעה שקראתי באוזני הנשיא, נאמר:

3. נגד מועמדות הגברת גולדה מאיר. אין אנו סבורים כי חברת-הכנסת גולדה מאיר היא המועמדת המתאימה לראשות הממשלה בתקופה זו, המחייבת גישה חדשה וגמישה לבעיות הסיכסוך הישראלי-ערבי. לפיכך, לא נוכל לתמוך במועמדותה, או בממשלה בראשותה."

כמעט כל המדינה מוכנה היום לחתום על מילים אלה. לפני חמש שנים הן נראו כדבריי קינטור מרגיזים.

א יני מוצא שעלי לתקן אפילו מילה אחת בסעיף העיקרי של ההודעה שמסרתי אז לנשיא:

4. התכונות הדרושות לראש-הממשלה. הדרך הנכונה לבחירת ראש-הממשלה היא, לדעתנו, קביעת התכונות הדרושות, תוך התעלמות משיקולים מפלגתיים. אנו מאמינים כי ראש-הממשלה הבא חייב להצטיין בי תכונות הבאות:

(א) עליו להיות אישיות צעירה ודינאמית, שתזכה בתמיכתו הפעילה של הדור הצעיר.

(ב) עליו להיות בעל לב פתוח לגישות חדשות ולפיתרונות חדשים, כך שיוכל להתמודד עם אתגרים חדשים.

(ג) עליו להיות בעל הבנה יסודית בבעיות הסיכסוך

דו"ח לבוחר (134)

דרושה אישיות צעירה ודינאמית, הנהנית תאמון הדור הצעיר, בעלת לב פתוח לבעיות השלום והבנה יסודית בענייני בטחון

המועמד: יצחק רבין

ביום שני בצהריים הגיע תורו של סיעת "העולם הזה" — כוח חדש — להתקבל עליו נשיא המדינה, להתייעצות על הקמת הממשלה החדשה. שלא כמו בהתייעצות הראשונה, לסמרת הבחירות לכנסת, כאשר הופעתו אז ככר, התייצבה הפעם משרתת פעם תנועת "העולם הזה" — כוח חדש, וזה, סלכני, גם שלום כמו ואמנו ורנו.

הפעם באנו במלוא כוחנו, חזר והישא בחינו, כאשר קיבל אותנו צעירי חשד ברחביה. הנשיא פתח את השיחה ברוח טובה, העיר לו שמא ההתייעצות הקודמת, לפני שלושה שנים, זרקה חשיבה בשערי. הוא השמיר כי בחתום נזכר הסיכסוך, אנו הראשונה בישובת סיעת-החזית החדשה, שפיקד להחליט.

הרעיון הראשון: "העולם הזה" 1645, מיום 12.3.69

וחזן של המדינה. תהיה זו טעות חמורה, אם שוחרר השלום והשינוי במדינה יעזרו לזקני המערך להכשילו.

שכן אז יקרו שלושה דברים: ממשלת גולדה-רבין תישאר בתפקודה משך חודשים ארוכים. היא תוכל לחבל במא' מצייה-שלום, להסלים את המערכה וזגרום ל- מלחמת חרשה.

כל זקני המיסד ימשיכו להחזיק בעמדות-הכוח שלהם, חילופי-המישורות ייעצרו, ואולי תחלוף ההזדמנות הפסיכולוגית לגרום לאלתר לראשיתו של השינוי הגדול.

המשך כהונתה של הצמרת המסואכת המבאישת יספוג את הדרך בפני הליכוד הי' ימני הלאומי.

אין פירוש הדבר שיש לאפשר לרבין להקים ממשלה, שתוכל להתקיים לאורך ימים, ללא בחירות. סיכוי זה הוא קטן ממילא.

אם מתכוון רבין לכהן מבלי להכריז על בחירות חדשות, הוא ייכשל.

יש לדרוש מיצחק רבין להפיק את המס' קנה החגיונות והדמוקרטיה מן המצב, ולהכ' ריו מראש שהוא מתכוון לכהן דפרישה רק כראש ממשלת-ביניים — עד לבחירות. בחירות אלה צריכות להתקיים עוד ב-1974 — וכך המאוחר בחודש אוקטובר.

אם יקבל רבין דרישה זו, יש לעזור לו להקים ממשלה, כממשלה זו אין צורך במפד"ל, ואפילו לא בל"ע. די שתהיה ממשלת-מיעוט שתקבל הצבעת-אימון חד-פעמית של הסיעות הרוצות בסילוקם המיידי של גולדה ורשית.

ל יצחק רבין יש עכשיו הזדמנות גדולה. מגיע לו שהכוחות המתקדמים במדינה יעזרו לו — אם אכן הוא מוכן לנצל אותה למען השינוי, השלום והצדק הסוציאלי.

מ י שיקרא בעיון את שבע התכונות שפירסתי, עשוי להגיע למסקנה שזהו מעין "מיכרז תפוז" — מסוג המיכרזים שמחברים פקידים-ממשלה לאחר שהחליטו מראש על האיש שקבל את המישרה, הפנוייה, ומתאימים את המיכרז לאיש.

אני מודה שזה נכון. וכך אמר גם הסעיף החמישי והאחרון של הודעתי אז:

5. המועמד הרצוי: רבי-אזוף יצחק רבין. אחרי בדיקת כל המועמדים הבאים בחשבון, אנו סבורים כי המועמד היחיד המתאים לכל התכונות האלה הוא רבי-אזוף יצחק רבין, רמטכ"ל מילחמת ששת-הימים וה' שגריר הנוכחי בארצות-הברית — אף אם מחייב הדבר שינוי בחוקי-הממשלה, מאחר שאינו חבר-כנסת.

בינתיים עברו חמש שנים. הבית הצנוע של הנשיא התחלף במישכן מפואר, ונשיא חדש בא במקום שור. גולדה עלתה לגדולה וירדה ממנה. היתה מלחמת-ימים הכיפורים.

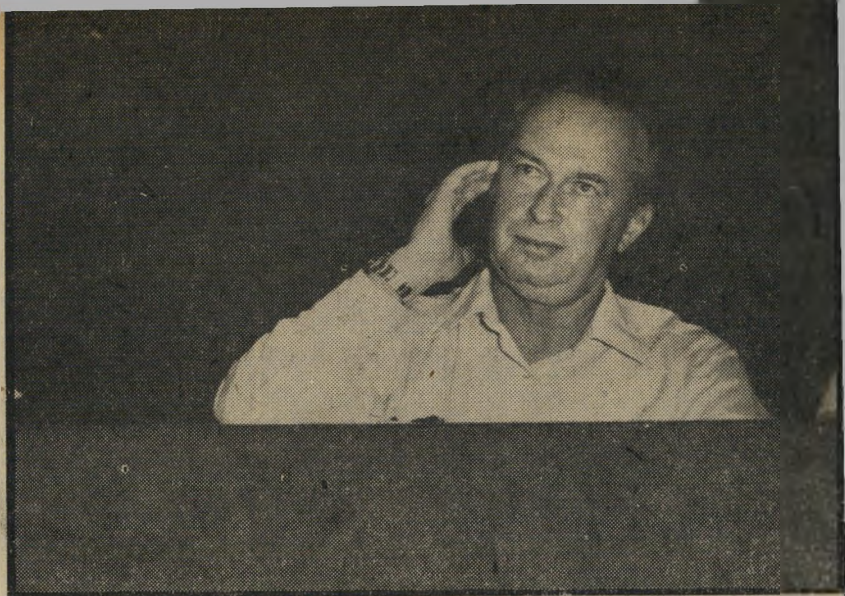
וזהו, השבוע, הושמעו אותם נימוקים בדיוק, למען מועמדותו של רבין, ובגלגלם הוא נבחר.

מ אחר שהייתי סנדק הרעיון, עקבתי במשך השנים אחרי דרכו של רבין.

אודה שלא פעם היו לי פיקפוקים. כי רבין, כך נראה, אינו הולך בדרך שהיא ישרה כסרגל. קשה מאד לתמצת את תפיסותיו במכנה משותף פשוט.

רבין ידוע כאדם שקול ומתון, יונה מובהקת. אולם לא פעם שלח מארצות-הברית עצות שהיו קשוחות מאד, ושחזיקו את הניצנים.

הוא נודע כאדם המעדיף שלום על שטחים. השקפה זו ביטא באימרה שגבולות פתוחים חשובים יותר מגבולות בטוחים. נדמה לי שזוהי הגדרה מצוינת של הבעיה היסודית העומדת לפנינו.

המונצח יצחק רבין, דקה אחרי שהוכרז כמועמד מיפלגת העבודה לראשות הממשלה. רבין, שהיה נירגש וסמוק כולו, קרא אחרי בחירתו נאום מהכתב, אותו הכין מראש למיקרה שייבחר. „הכנתי גם נאום למיקרה שלא אבחר“, אמר.

עם קצת כדונים ציבעוניים, כרזות מאירות עיניים, משרוקיות וחתיכות במיני, יכול היה המועמד להזכיר ועידת מינוי של מועמד לנשיאות של אחת ה מפלגות בארצות הברית.

האווירה היתה כימעת-חגיגית, נעדרת מתח. כמנ במשחק כדורסל ידידותי, כשי ברור שלאחת הקבוצות יש יתרון ברור על יריבתה, והשאלה היא רק באיזה הפרש יהיה הניצחון. רוח של התפייסות, השלמה וקירוב לבבות נחה על אולם תיאטרון האוהל לשעבר — הזירה הקבועה להתכנסויות מרכז מיפלגת העבודה — שהשיגאה, הקינאה והיריבות האישית היו התכונות שהתבלטו בו בעבר בהודמנויות מעין אלו.

עכשיו הירשו לעצמם חברי המרכז הר מגולחים והמסורקים, שרובם ניראו כאילו יצאו מהאמבטיה לכבוד המאורע החגיגי, אפילו להתבדח בקריאות ביניים. „אני רוצה שהמועמדים יעלו לפנינו!

הדריאדוכים

אני רוצה לשמוע מה ההבדל בין אחד לשני! תבע מרדכי סורקיס הקשיש ב הצעה לסדר היום, ומישהו שיסע אותו ב קריאה: „מה פתאום? מה זה פה, תצור גת-אופנה?“

לאחר-מכן עלתה שורת הממליצים ל ספר בשיבתם של שני המועמדים, שהת מודדו על תפקיד המועמד לראשות ה מפלגת העבודה, ודברי

האכזבה יצחק נבון, שנאום-התמלצה שלו על מועד מדותו של שמעון פרס היה מלאכת-מח שבת ריטורית, בארשת אכזבה עם היוודע תוצאות ההצבעה.

רגע האמת

יצחק רבין (מימין) מול שמעון פרס, רגע לפני ההכרזה על תוצאות ההצבעה במרכז מיפלגת העבודה, כשלשניהם ידועות כבר תוצאות ההצבעה, לפיה נבחר יצחק רבין, שמועון פרס. חברי כל החטיבות במפלגה לוחצים את ידי שניהם ומברכים אותם.

עד שלבסוף התחתנה זו עם... הדוור! נראה היה שמיפלגת העבודה נושמת לרווחה, נהנית מהחופש שזכתה לו אחרי שהוסר מעליה מיטרי-החטיבות ושילטון הפטריארכים הישישים שהולכו אותה ב תלמים שנחרשו עוד בימי העלייה השנייה. עתה הגיע תורם של הדיאדוכים * לרשת את השילטון. ומה שאמור היה להיות ניתוח מכאיב, מלווה פילוגים וקרבות-דמים על חלוקת השלל, הפך להיות — לפחות

שר-ההסברה שמעון פרס, קורן מאושר למרות שהפ סיד במירוץ עם רבין. העובדה שזכה ב 46% מקולות חברי מרכז המפלגה, היוותה עבורו ניצחון מרשימ, הפכה אותו לאיש מיספר 2 בצמרת.

המונצח השני

המונצח השני

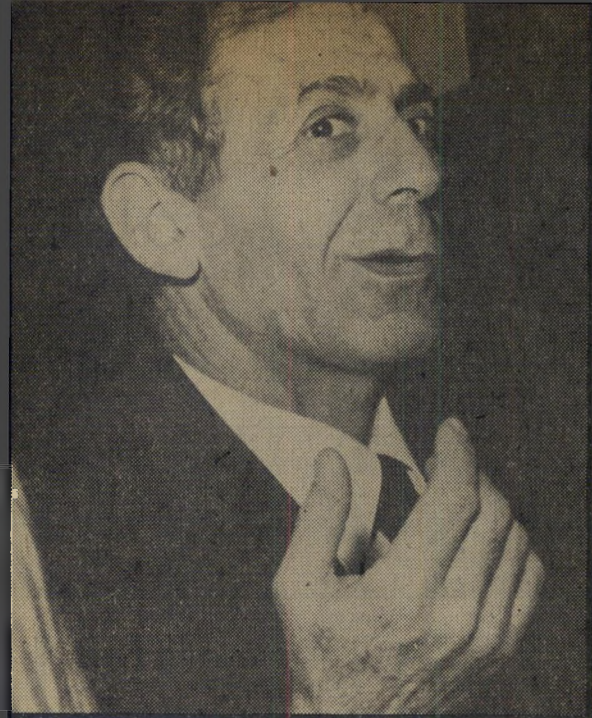
הדריאדוכים

למראית-עין, למיפגן של ידידות, רעות ושותף-פעולה. יצחק רבין, שעוד לפני שבועות מיספר נחשב כמי שעתידי ברח מפניו, כמי שזקוק לחסדי ההנהגה הוקנה שתחלצו

* כינוי שניתן למצביאי צבאו של אלכסנדר מוקדון שחילקו ביניהם את ה שילטון אחרי מותו.

יצחק רבין (מימין) מול שמעון פרס, רגע לפני ההכרזה על תוצאות ההצבעה במרכז מיפלגת העבודה, כשלשניהם ידועות כבר תוצאות ההצבעה, לפיה נבחר יצחק רבין, שמועון פרס. חברי כל החטיבות במפלגה לוחצים את ידי שניהם ומברכים אותם.

מה קורה
שואל שר המישטרה שלמה הילל לאחר שספיר הטיל את הפצצה שלו וקרא למרכז שלא לבחור מועמדים כלל. לאחר דברי ספיר מיהרו אליו רבים כדי לשאול כיצד עליהם לנהוג.

לא לצלם
קרא מזכיר ההסתדרות לשעבר יצחק בן אהרון לעבר הצלמים שניסו לצלם אותו יחד עם שמעון פרס ויצחק רבין והביע כך את סלידתו מכל שהתרחש בישיבת המרכז. בן אהרון לא מילא תפקיד בהתרחשות.

אין כניסה
למרות הפירסומים המוקדמים לא נכנס ראש עיריית חיפה יוסף אלמוגי, הנראה בתמונה עם איש רפ"י יצחק פנאי, למירוץ על תפקיד ראש הממשלה.

הקארדינלים

הכניסה וחזרו לאולם הראשי. הכל במהירות, כדי לא להחמיץ מישפט אחרון עם ספיר, כדי להבטיח בפעם המיידית ליצחק רבין כי יתמכו בו, ולהישבע אחרי דקות ספורות, בקצה אחר של האולם, בפני שמעון פרס כי יתמכו דווקא בו לתפקיד מועמד המיפ"ל לנהג הממשלה.

האולם כולו נראה ונשמע ככוורת של דבורים אחוזות-אמוק. הצירים שינו הבעות כבזק, מחיכים משכנעים להעוויות רצחניות. הם התגודדו בקבוצות, פעם סביב האיש החזק של חיפה, יוסף אלמוגי, ופעם סביב זה של ירושלים, משה ברעם; פעם ליד ריכוז חברי חוג אתגר, סביב השר אהרון יריב ומנכ"ל כור מאיר עמית, ופעם במיפגש-רעים סביב חיוכו הרחב וחיוקיו של טדי קולק, כשלצידו ניצבים יצחק נבון ואהוד אבריאלי.

השורה הראשונה של האולם היתה פחות או יותר יציבה. ישבו בה שני המיתחרים על הכהונה הרמה, שמעון פרס ויצחק רבין, ולידם אבא אבן, יצחק בן אהרון, חיים גבתי ויגאל אלון.

היו שם כולם. כל שרי מיפלגת-העבודה מלבד גולדה מאיר ומשה דיין, חברי-הכנסת, עסקנים מכל הדרגים ומכל נקודות-הישוב בארץ, צעירים פסודו-מרדניים, וזקנים, אשר הזכירו את מפא"י הטובה בימי זוהרה: שרגא נצר, מי שהיה האיש החזק בגוש של מפא"י; עקיבא גוברין, מי שהיה שר-התיירות; דויד הכהן עם הסיגר הגדול והקול הרועם, ואפילו רחל ינאית בן-צבי, אשר מיהרה לישיבה ישר מטכס האד-כרה לבעלה, הנשיא השני של מדינת-ישראל, אשר נערך באותו בוקר בירושלים.

רק מעטים מבין הצירים ישבו על מקומם בשקט. רובם הסתובבו בין השורות והמעברים, צעקו זה לזה מקצה אחד של האולם אל קצהו, יצאו אל אולם-

האמרגן שמואל צמח חש עצמו בישיבות מרכז מיפלגת-העבודה, שנערכו בבית האוהל בתל-אביב, כמו דג במים. הוא ניגש אל חבורת עסקני-המיפלגה, בניהם שר-השיכון יהושע רבינוביץ ושר-המישטרה שלמה הלל, ושאל אותם, כשהוא מצביע על האולם המלא מפה-לפה במאות אישים ועסקנים: "תגידו, אפשר לקחת אותם לסיבוב-הופעות בארץ?"

ואומנם, שש-מאות האישים, חברי מרכז המיפלגה הגדולה בארץ, אשר התכנסו לקבוע את גורל המדינה למשך החודשים הבאים לפחות, ולבחור, ממש כמו הקארדינלים בוואטיקן, את ראש-הממשלה הבא של עם ישראל, ניראו כצופים-משתתפים ערים ביותר ב-הצגת קירקס רעשנית, צווחנית ופרועה.

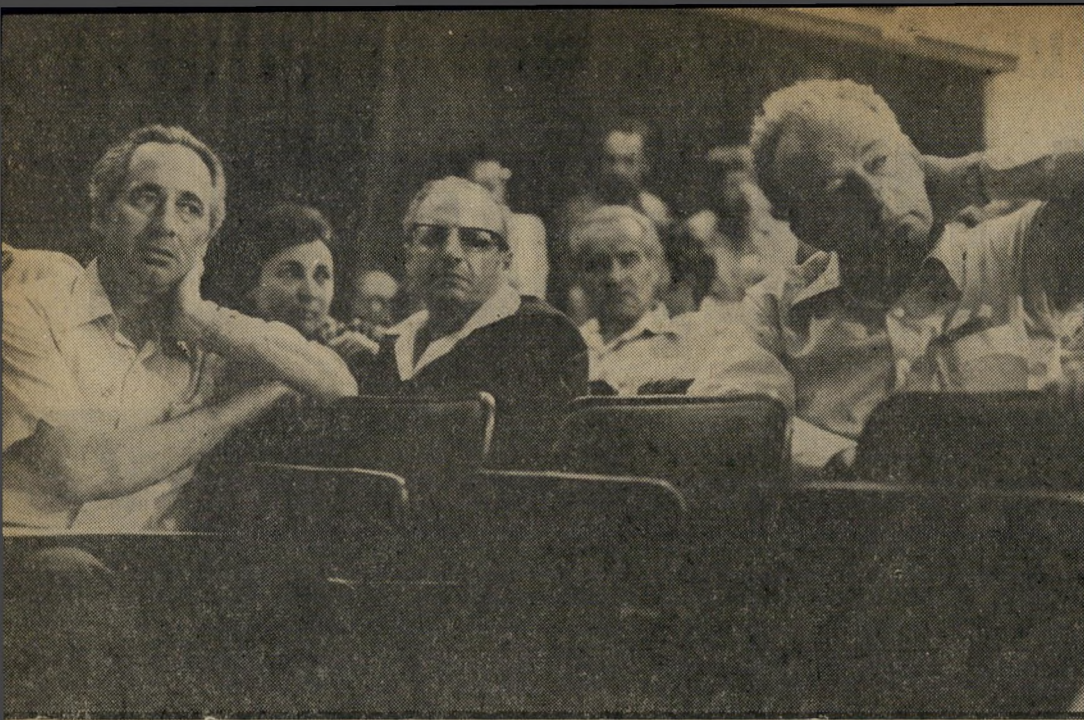
ויאשר. שלוש הצבעות שלונות נערכו כדי לבחור בין הצעיר תיהם של ספיר ואלון לעומת החצעה לבחור במועמד לתפקיד נפלו הצעותיהם של פינחס ספיר ויגאל אלון בשעת ההצבעה.

המרכז ימליץ

ראש הממשלה, באופן בלתי צפוי

מפגינים קיבלו את פינחס ספיר, האישיות המרכזית בישיבת מרכז העבודה, כשהגיע לבית האוהל, בשלטים הקוראים נגד ממשלה בחסות ספיר. אולם ספיר התעלם מהם.

נזם באר ספיר

המועמדים

לתפקיד ראש הממשלה הבא שמעון פרס ויצחק רבין, החליטו ביניהם על מישחק הוגן בבחירות ביניהם, אולם דאגו לשמור מרחק אחד מהשני משך כל הישיבה. השניים נשארו בודדים לאחר שפינחס ספיר, חיים צדוק ואבא אבן לא נכנסו למרוץ על תפקיד המועמד לראש הממשלה, ולאחר שהסתבר כי מועמדותו של ראש עיריית חיפה היתה „ברווז“ עיתונאי

לבחירות

קורא סגן ראש הממשלה יגאל אלון, אשר תמך בהליכה לבחירות במקום בניסיון ל־ הקים ממשלה ועל־ידי כך להשאיר לעוד חודשים רבים את ממשלת מאיר. באופן מפתיע זכתה הצעתו של אלון לתמיכתו של ספיר.

רץ, המפד"ל והל"ע, כי לא ישתתפו בממשלה הבאה. „אתם יכולים לבחור מועמד“, אמר ספיר לקול צחוקו של הקהל, „אם אתם רוצים שיהיה מישהו שיסתובב כמועמד כמה חודשים, וישאר מועמד.“

בכך הצטרף ספיר, בעצם, לעמדתו של יגאל אלון, הרוצה בבחירות ובהשאת ממשלתה של גולדה מאיר על כנה לחודשים רבים נוספים, עד לעריכתן של בחי־ רות אלה. אולם אנשי הגוש של מפא"י מרדו במנ־ היגם, וחברי אחדות העבודה מרדו במנהיגם־שלהם. אלה, יחד עם חלק מאנשי רפ"י, הצביעו בניגוד לדעת מנהיגיהם והחליטו על הקמת ממשלה חדשה, ועל בחי־ רת מועמד המפלגה לתפקיד ראש־הממשלה.

את שאט־נפשו מהמחזה הפרוע שהוצג משך ארבע וחצי שעות רצופות בבית האוהל, ביטא בחריפות מז־ כירה־לשעבר של ההסתדרות, יצחק בן־אהרון, שנשאר מבודד ובלי תפקיד במאבק על השילטון במפלגה. בסופו של הערב הראשון, כאשר ניגשו צלמים לצלם אותו כשהוא יושב ליד פרס ורבין, קפץ ממקומו בקראו:

„אותי לא תצלמו על־יד אלה!“

הכניסה או לוקטו על־ידו מתוך האולם הראשי בגי־ חות־פתע, אותן ערך פנימה, תוך שהוא מפריע לנואם שעל הבמה.

באותן דקות בהן התיישב ספיר באחת השורות במרכז האולם, התקבצו סביבו לשיחות מהירות „על האו־ן“, חבריו מהגוש, וגם כאלה מחטיבות־המיעוט — אחדות־העבודה ורפ"י. משך מרבית הזמן ליווה אותו ככל המועמד המומלץ שלו לראשות הממשלה, יצחק רבין, כשהוא יוצא אחת לכמה דקות מעם ספיר, כדי לשלוף עוד ציר לשיחה עם הבוס הגדול.

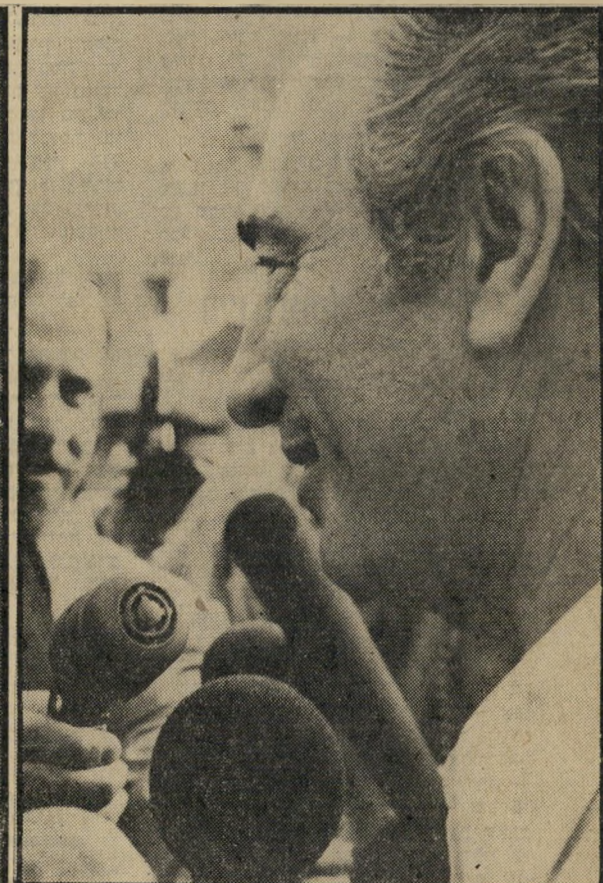
ספיר המתין עד שיסתיים כימעט מיצעד הנואמים, ואז עלה על הבמה והטיל את הפצצה שלו, שהדהימה את הכל, ובייחוד את יצחק רבין, אשר תמיכתו של ספיר הובטחה לו על־ידי ספיר עצמו עד לשניות ספורות לפני נאומו של שר־האוצר.

ספיר לא העלה כל הצעה. הוא רק מסר לחברי המרכז „מידע“, לפיו גם אם ייבחר מועמד לראשות הממשלה, הודיעו לו שותפיו הקואליציוניים של המע־

האחראי על הטקס, מזכיר־המפלגה אהרון יודין, הצליח רק בקושי להתגבר על המהומה. לאמיתו של דבר הוא התקשה ביותר לפתוח את הישיבה עד שהכריז על דק־דומייה, בעמידה, לנרצחי קריית־שמו־ נה, שאז נאלצו הצירים לקום ממקומותיהם ולשתוק.

על מחול־השדים הזה ניצח איש אחד, אולי היחיד אליו רחש הערב־רב הזה כבוד־מה: פינחס ספיר. כאשר העז אחד הנואמים לחזק את תרומתה של גולדה מאיר לעם ישראל, פרצו צירי מיפלגתה בצחוק רועם, ואילו אל המועמדים החדשים, פרס ורבין, עדיין לא ידעו איך להתייחס — אך ספיר היה בעל־הבית הבלתי־מעורר של הפסטיבל כולו.

כאשר התחלפו הנואמים על הבמה בקצב מייגע, ודיברו מי בעד עריכת בחירות מייד (ותמכו בכך בהצעותיהם של יגאל אלון, איש אחדות־העבודה ואורי אגמי, איש רפ"י), ומי בעד הצעת לישיבת המפלגה, התומכת בכינון ממשלה ובבחירות מועמד המפלגה לעמוד בראשה — ניהל ספיר שיחות חטופות אך פס־ קניות עם עשרות צירים, אשר יצאו אליו לאולם

אותה מעניק מי שהיה המלך של הגוש במפא"י הוותיקה שרגא נצר לאי־רפ"י נבון, סימלה עירובוב החטיבות.

הנשיקה

ספיר בשיחה עם המועמד האחר יצחק רבין באולם הכניסה. ספיר הבטיח לרבין את תמיכתו, אולם הפתיע אותו כאשר חתר תחתיו.

בעל הבית

שר התעמולה שמעון פרס מס־ ביר למיקרופונים, לפני שנכנס לשיבת המרכז, את הצד שלו בתחרות בינו לרבין.

התעמולה

הפרוטוקולים של זקני

המפלגה

פרוטוקולים של זקני המימסד. הכר
הסתדר באופן אוטומטי.

במצב האומלל ביותר היתה גולדה מאיר.
האשה שהיתה עד אתמול מוקפת עדה
של חנפנים ומלכחייפונכה מכל הסוגים,
היתה גלמודה ועזובה. באותה מהירות שבה
עלתה לגדולה, היא ירדה ממנה. אילו היתה
בעלת נטייה פילוסופית, יכלה להרהר ל-
עצמה עד כמה צדקו הקדמונים, כאשר
אמרו: Sic Transit Gloria Mundi — כך חולפת תהילת העולם.

אבל לגולדה לא היה שום חשק לרדת
מן הבמה. אמנם ידעה שאין לה שמץ
של סיכוי להרכיב מחדש ממשלה. כל
ראשי המדינה הבינו שהיא אבודה, ושאינ
טעם להתקשר עימה.

אבל גולדה קיוותה שתוכל לזמן
נוע את הקמתה של ממשלה חדשה
שה — וזהו שאר בינתיון כשירי
טון. מכיוון שהלך למשך כהונתה
אין שום הגבלה למשך כהונתה
של ממשלת-מעבר, "בינתיון" יכול
להיות שבועות, חודשים ואף שנה
שנתיים.

זאת היתה האיסטרטגיה של גולדה:
לא לעשות דבר למען בחירת יורש, לסכל
עד כמה שאפשר את הרכבתה של ממשלה
חדשה, ולהישאר בשלטון.

בסתר ליבה קיוותה גולדה שאם
תישאר כשילטון עוד כמה חוד-
שים, היא תוכל לבצע איזה דבר
טוב מדיני — הסכם עם סוריה,
ואף יותר מזה — כדי לפייס את
כהונתה בהישג כלשהו, שיאפיין
על מפתחת ההיסטוריה כיום-הבני-
פורים.

הירקקותה של האשה הקשישה לכסאה,
אחרי כל אשר התרחש, לא היתה מחזה
מלבב. אך לפחות נמנעה גולדה מכל מע-
שה מבזבזת גלוי. היא הסתגרה בביתה, חס-
תכלה בטליוויה וקבלה פרחים מאסא קר-
מוני.

דין: מוקש במגירה

דין היה במצב עגום עוד יותר מ-
גולדה.

האליל-מאתמול, שעדה גדולה של עכ"ם
היו מוכנים לנשק את האדמה שהוא דרך
עליה, האיש שעמד מעל לכל חוק, עמד
עתה מול האפס.

תחילה, אחרי שנכתפה התפטרותו מתפ-
קיד הביטחון, יכול היה להשיג בנקל תפ-
קיד בכיר אחר — שריאזר, שריחוק או
שר לענייני הסדרה-שלום. אולם הוא החמיץ
את ההזדמנות. הגיע הרגע שבו עצם נוכחו
תו בממשלה הפכה בלתי-אפשרית. תוך
כדי כך גרר עימו לתהום גם את גולדה.

שקיעתו של דין הגיעה אל תחתית הי-
תהום כאשר הופיע בשיבת רפ"י, נאם
והסתלק. התנהגותו עוררה את זעם הנוכ-
חים, שהיו עד אתמול מתייחסים אליו כאל
אלהות. אברהם אלמוני מחתה בקול רם —
וגדמה שבראות רגע נשבר צבאו הפרטי
של דין. חטיבת רפ"י חדלה להיות עדת-
המאמינים של דין, כשם שחדלה לפני כן
להיות עדת-המאמינים של דוד בן-גוריון.
אבל גם דין לא רצה להסתלק.
הוא רצה להמשיך בתפקיד ככל
האפשר. לכן, כמו גולדה, קיוותה
שלא תהיה אפשרות לחקים ממנו

התחילה עד אשר נתברר, לפתע, שיש
מועמד סביר לרשת את גולדה.

רבין: האיש מהמידבר

עוד אותו רגע האמינו ראשי המימסד
שהכל יחלוף, איכשהו, מבלי לפגוע
בהם. אמנם, גולדה נאלצה להתפטר, ועל
דין נכפתה ההסתלקות מתיק הביטחון.
אבל הנסיכים המזדקנים היו כל-כך שקר-
עים במריבותיהם ההדדיות הישנות, עד
שלא יכלו אלא להרהר: "איך זה יספיע
לטובתי?"

הסידו ספיר ביקשו להיבנות מנפילת
גולדה. אלון היה בטוח שעם נפילת דין
הגיעה שעתו. אבן, שנרדף על-ידי גולדה
ודין, חלם על ראשות-הממשלה.
ואת, לפתע, נתברר שזהו עולם של
אשליות.

בתהליך של אלימינציה (העולם הזה
1911) הלך והצטמצם מעגל המועמדים ל-
ראשות-הממשלה. המועמדות של אלמוני,
שהומצאה על-ידי סוכני-פירסומת וזכתה
בתמיכת הארץ, נעלמה ונשכחה. פינחס
ספיר היסס, הכחיש, היסס וסירב סופית.
חיים צדוק נסוג כאשר נוכח לדעת שלא
יהיה מועמד מוסכם יחיד — תפקיד ש-
למענו הוא שומר על עצמו זה מכבר. שמי
עון פרס הציג את מועמדותו, אך נראה
תחילה כחסר סיכוי ממש.

וכך נותר איש אחד: יצחק רבין.
ראשי המימסד התייחסו לעניין תחילה
בויליול, בחיוך סלחני. עוד לפני כמה חוד-
שים רבין רבין במידבר, במצב של גסיסה
פוליטית. הוא היה צריך להתחנן כדי ל-
היכלל בכלל ברשימת המערך לכנסת, בי-
מקום ה-20 — אחרי אהרון ידלין (13),
משה ברעם (14) וישראל קרגמן (15). רבים
פיקפקו אם יוכלל בממשלתה של גולדה,
אחרי שזו הפרה במשך שנים את הבטחתה
למנותו לשר.

באופן מיסחורי עלה רבין לפתע למועמד
מס' 1 בין המועמדים — ולמעשה למועמד
הסביר היחיד.

רק אז החלו זקני המימסד לחשוב מה
פירושה של ירושה זו — והתחלחלו.
ממשדה של רבין פירושה, או
טוב-מית, שידוקם המופיע של גולי-
דה מאיר, משה דין וישראל גלי-
די. מצב זה אכן, שונא ותוקן של
רבין, יהיה בה בלתי-אפשרי. פיני-
חס ספיר יכול היה להסתדר עם
רבין — אך ברור היה שיהיה זה
סידור זמני, וכי כל המנגנון העצום
שספיר בנה לעצמו במשך דור
שלם יתפרק ויתפזר.

עם עליית רבין, הצבר בן ה-52, נסתם
הגולל הפוליטי על דור בני ה-60 וה-70.
זהו התחלה של תקופה חדשה, שבה אין
עוד ערך לחשבונות הישנים, ליתסיס הי-
הדדיים הישנים, למערכת ההשפעות הי-
ישנות.

גולדה: רק להישאר!

מזד סכנה זו קמה, ללא צורך בהידב-
רות, הברית הבלתי-קדושה.
לא היה צורך בכנס חשאי של
ראשיה-המימסד היררכיים, לתיכנון
האיסטרטגיה בלתי-מדינית רבין. אין

גיבוי או סכין בגב: ספיר ורבין

נפוליון, כאשר נשבו ברחבי אירופה רור
חות השינוי וההתחדשות, גולדה, הברית
הקדושה. היתה זאת קואליציה של מלכי
המדינות היריבות, שנאו איש את רעהו,
אך שהבינו כי רק בפעולה משותפת יוכלו
למנוע את המהפכה.
בהנהגת השר האוסטרי, הנסיך מטרניך,
נוצר עולם בו פרחו המישטרות החשאיות.
בתי-הכלא ודיכוי כל מגמה חדשה. הצאר
הרוסי, שהיה קנאי דתי קיצוני, שיתף פעו-
ר עם הקיסר האוסטרי הצני, המלך הי-
פרוסי הכושל מצא שפה משותפת עם המלך
הצרפתי הכושל. כולם יחד התחלחלו ל-
מראה האידאליסטים הצעירים, שביקשו
להשליט באירופה עולם חדש של חרות
מדינית וקידמה חברתית.

מה שקרה השבוע בישראל, נראה כי
פארודיה על תקופה זו.
בן-לידה כמה ברית כותיקדור
שה. שני השונאים-בנפש, משה
דין ויגאל אדון, נמצאו במחנה
אחד. אבא אבן ועזר וייצמן, הי-
בזים איש דרעהו מעומק הנשמה,
שיתפו פעולה באופן אוטומטי.
גולדה מאיר, מזכת הניצנים, ופיני-
חס ספיר, מלך היונים, היו כאח
ואחות.

הסוחרים הממולחים של המפלג"ל שילבו
ידיים עם אנשי המנגנון של הליברלים הי-
עצמאיים, כדי לחוש לעזרת זקני המערך.
אפילו אסא קדמוני מיהר אל גולדה
מאיר, כדי להביא לה זרי-פרחים, ופינחס
ספיר הצליח לנצל למטרותיו כמה ממסגני-
המחאה, שנשאו שלטים נגדו.
כאשר מישטר שוקע אחרי דור,
זהו תמיד מחזה מרתק, שבו משי-
תגבים העצוב עם המגוחך, הי-
טראגי עם הפאתטי. כך היה גם
השבוע.
הבהלה האמיתית של הזקנים לא

מ עולם לא נתגלו ראשי המימסד
הזקן של ישראל במלוא קלונם וכיעור
רם, כמו השבוע.

ספינתם נטרפה בים. אחרי הנחשול הי-
כביר של יום-הכיפורים באו גלי המחאה,
והיכו על הדפנות הרקובים. ספינת-השרי-
טים המפוארת, על קברניטיה וחובליה הי-
מפורסמים, נתגלתה כקליפה שבירה.
לראשי המימסד — אליליו ומנהיגיו, "הי-
אנשים החזקים" שלו ואשפי הפירסומת
העצמית — זהו סוף הדרך. אבל הם לא
רצו להשלים עם הגזירה. הם נאחו בקורות
צפות ובגבעות-ליקש, בכל הבא ליד.
הם היו מוכנים למכור את נפ-
שם כדי להירכק בשילטון דעור
חודשי-שלושה. שום אמצעי לא
היה שפל מדי, שום פוזה לא היתה
מגוחכת מדי.

כל אחד מהם ניסה להיחלץ מגורלו בצור-
רה משלו. ואף אחד מהם לא מצא בשעה
זו קורטוב של גדולה נפשית, שמץ של
כבוד עצמי.
זה לא עורר רק שאטי-נפש, אלא
גם רחמים.

הברית הבלתי-קדושה

בתמוטטות הכללית נשכחו השינוי-
אות, שהאפילו על דור שלם של מאב-
קים פוליטיים. אויבים מושבעים עשו יד
אחת, אנשים שאינם מדברים זה עם זה
שיתפו פעולה. מול פני הסכנה המשותפת,
התקבצו ביחד כל הנסיכים המזדקנים של
המישטר השוקע.
המטרה היתה אחת: למנוע את
עלייתם של כוחות חדשים, לעצור
איכשהו את השינוי הכבד-המנוע,
ולא רק לכמה ימים או שבועות.
בלאשית המאה הקודמת, אחרי נפילת

שלה ושל הממשלה הנכבדת
תישאר כממשלת מעבר.

אויבו הגדול של דיון היה יצחק רבין. לפני חודש חזר דיון לממשלה אחרי חצי פטרונו, ברגע שנסתבר לו שרבין יירש את מקומו כשרהביטחון. כי התחלת רבין פירושה — סוף דיון.

באמתחתו של דיון היה נשק סורי — התוכנית שהכין עבורו, ורפי דרישות, עזר וייצמן בסוף 1967. הוא ירע שזהו מוקש שאפי שר לפוצצו מתחת לרגליו של רבין.

אלון: עזרה לדיון

אפילו יריבותו ההיסטורית של אלון למשה דיון נמוגה מול פני הסכנה שאדם חדש, שהיה מקורב לו, ישים קץ לעידן הוותיקים.

אבן: שר בחזק

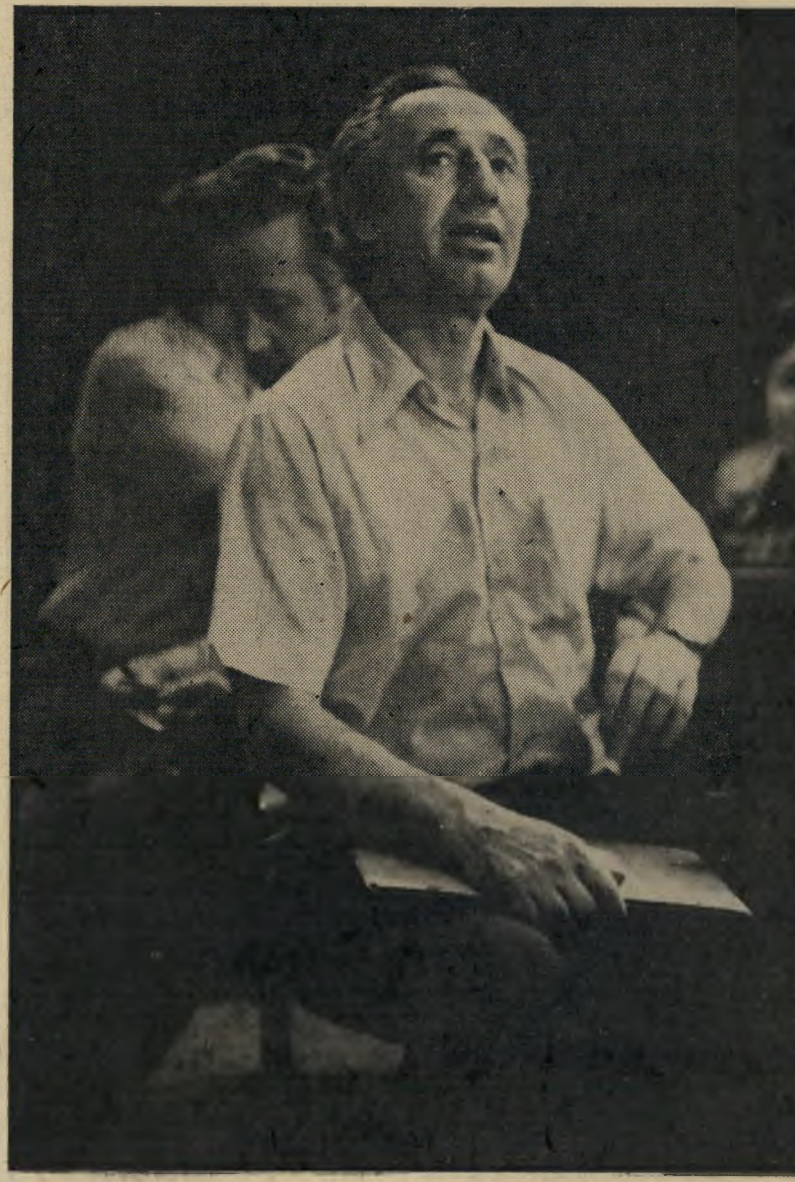
ל א פחות חמורה היתה התנהגותו של אבא אבן. לזכותו של אבן יש לומר שהיה לו מניע חזק ביותר. במשך שנים היו אבן ורבין אויבים בגשש. השגריר בווינגטון לא הסתיר את הבוה שהיה רוחש לשרהחוק. ודיווח במישרין לגולדה מאיר. אבן ראה בו פקיד מורד. הבדלי הערכות ודעות. התחדדו ממילא. הפכו למחלוקות תהומיות. בממשלתו של רבין לא יוכל אבן להיות שריהחוק, ויש ספק אם הוא יוכל לכהן בה בכלל. לכן היה זה עניינו של חיים או מוות, בשרי ביד אבן, למנוע את עליית רבין.

אבן רצה להציג את מועמדותו של עצמו. במשך שנים רבות נפוצה הדעה שעם ירידתו של גולדה מן הבמה, יהפוך ספיר לשליט האמיתי מאחורי הקלעים. ואילו אבן יכהן מטעמו כראש הממשלה הרשמי. אולם ההתפתחות הדרמטית אחרי יום הכיפורים מנעה מעבר מסודר זה.

גומה במיוחד היתה עמדתו של יגאל אלון.

היה זה אלון שהביא למינויו של יצחק רבין לתפקיד הרמטכ"ל, בתקופה הראשונה של כהונת לוי אשכול כראש הממשלה ושרהביטחון. באותם הימים היה אלון מעין יועץ-בכיר בלתי-רשמי של אשכול לענייני ביטחון. הוא ראה ברבין, איש הפלמ"ח, את תלמידו ונאמנו. הוא לחץ על אשכול למנותו, אחרי שבן-גוריון מנע מרבין את התפקיד במשך שנים רבות בגלל השתייכותו הפלמ"חאית, והעדיף על פניו קצינים מפא"י פחות בכירים. כמו צ'רה. כאשר הגיע רבין לכס הרמטכ"ל, הוכיח את עצמו במהרה כאדם עצמאי, שאינו מקבל הוראות, הנחיות ועצות גם מפי מי שהיה מפקד הפלמ"ח. מאז התקררו במיק צת יחסי אלון-רבין.

בכל זאת היתה לאלון השבוע ההודמנות להתעלות, לתת את בירכתו הגלויה לרבין, להיאבק למענו ולהפוך למעין מדינאי-בכיר בממשלה בהנהגת איש הצעיר ממנו. (כך נהג יצחק שדה, כאשר מצא את עצמו ביוני 1948 תחת פקודתו של יגאל אלון, במיבצע כיבוש רמלה-לוד. הכריז אז שדה: „אני מאושר שזכיתי ל־היות פקודו של מי שהיה תלמיד.“)

הנבון: שמעון פרס ממתין לתוצאות

ההוגה: פנחס ספיר לפני ההצבעה

באה למנוע אפשרות זאת מחבריההממשלה, שתק אבן. השבוע נתעורר לפתע מישרד החוץ — כמה שעות לפני בחירתו של רבין.

פרס: יורש דיון

ה אדם היחיד שנהג בתבונה מפתי עה, ובמידה רבה של כבוד עצמי, היה שמעון פרס.

פרס לא בגד בדיון לפני חודש, כשר הדבר נראה קל וכדאי. הוא חשב, בצדק, שבגינה גלויה כזאת תעורר אליו בוז, ושהרווח המידי ייצא בהפסד לטווח ארוך.

אולם כרגע שאיבד דיון את חי שליטה בחטיבת רפ"י, התבקט פרס כיוורשו הטבעי. הדבר נעשה בדרכינעם, ללא זעזועים. ככל שירד כוכבו של דיון, כך עלה כו כבו של פרס, מכיו שהדבר גרם למשבר.

ברגע המכריע עשה פרס דבר שמעטים הבינו את חוכמתו. הוא הציג את מועמדותו לכהונת ראש-הממשלה — שנאתה באותו רגע חסרת-סיכויים לגמרי.

תיקווחו של פרס היתה שיצליח לצבור תמיכה רחבה יותר מאשר זו של רפ"י — ובכך להפוך לגורם חשוב במפלגתההעברי. מעל ומעבר לכוחו החטיבתי. בכך הצליח מעל לכל המשוער.

כל מי שרצה לחסום את דרכו של רבין, הצביע בעד פרס. להפ" תעת הכל — ואולי גם שר עצמו — הגיע כמעט ראשון לקייהגמר. כך הפך פרס בן-לילה לאחד האנשים החשובים ביותר במפלגה — למס' 2 או 3. הוא יוכל לשלוח את ידו אל תיקי

ובשבועיים האחרונים שקל אבן את הצגת מועמדותו. אבל הוא פחד מפני ספיר. כמו רבים אחרים האמין שבעצם מתכוון ספיר להיות ראש-הממשלה. הוא חשש שמא יעורר על עצמו את זעמו של ספיר, אם יציג את מועמדותו.

מובן שמועמדות זו היתה כדי תימעשיות ממילא. אבן שייך ל־קבוצת השרים הבכירים של יום הכיפורים. הוא תמך יותר מדי במדיניות גולדה ודיון, הצדיק יו תר מדי את כל מעשיהם, מכיו שיתקבל על דעת הציבור כי שעה זו.

אבל אבן לא יכול היה להשלים עם עובד זה. לכן עשה את הכל כדי-לחסום את רבין.

כך מצא את עצמו, לפתע, מושתק פעולה עם עזר וייצמן — אדם המרוחק ממנו כמיוחד ממערב.

וייצמן פירסם את המיסמך הישן שלו על „התמוטטות" רבין לפני מילחמת ששת הימים (ראה עמוד 21). נוספו לפירסום זה כמה פרטים שיכלו לבוא רק ממקורות מישרדהחוק: הסיפור על „השחיתות" של רבין, שנתן הרצאות תמורת שכר בארצות הברית, ולא הודיע על כך למס'ההכנסה.

גילוי זה פורסם לראשונה עלידי העו"לס הזה, ואז לא עורר שום תגובה רשמית. שום עיתון אחר לא התייחס אליו. לפתע נשלף מן המגירה — עלידי נאמניו של אבן, שמכר את ספריו תמורת שכר-סופרים אגדתי, שהיה קשור בתוארו הרשמי כשר החוץ של ישראל.

כחבריההממשלה לא עשה אבן דבר כדי להתקומם נגד המיסחר של דיון בעתיקות גנובות. כאשר הכריזה גולדה שמותר ל־שרים לסחור ולעסוק בעסקים אחרים, ואף דאגה להוריד מסדריהיום הצעתחוק*) ש־

(המשך בעמוד 20)

(*) של אורי אבנרי.

הגורם: ז'אקלין ועקנין

איש זה נרצח

במטר של ששה-עשר

כדורי עוזי כאשר

שכב במיטה איתה

הקורבן: יוסף טולדו

המישטרה למקום. גם השכנים, ששמעו את הירי, פחדו להיכנס לצריפה של מישפחת ועקנין. חששו לטלפן למישטרה.

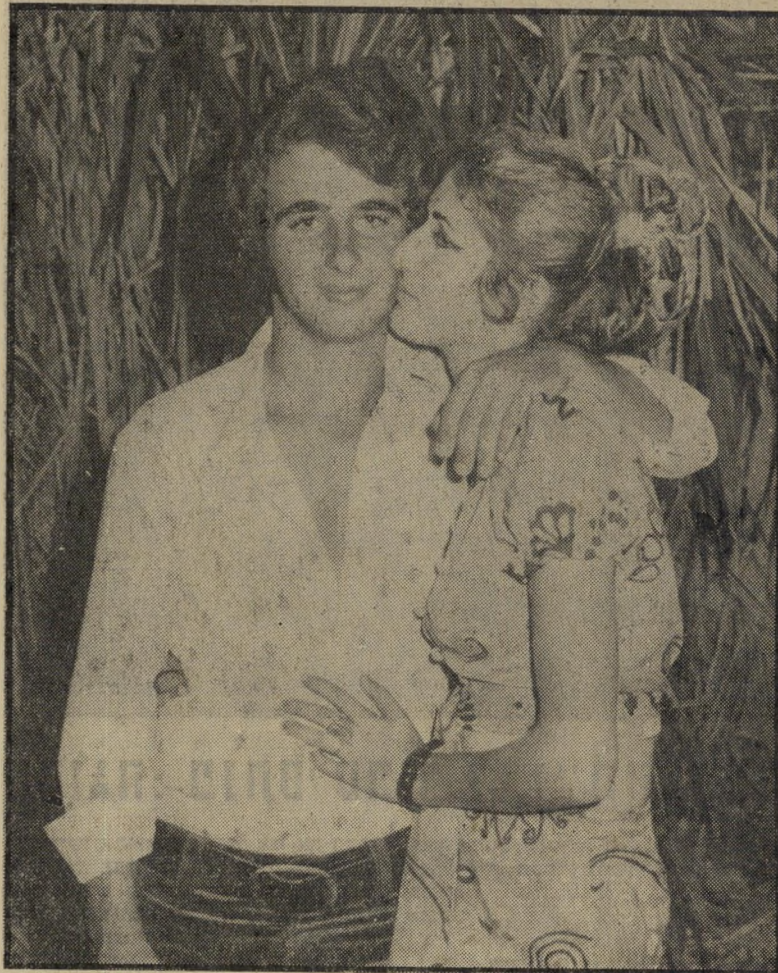
חיסול-

חשבונות?

הוקרי המישטרה שגילו את גופת הנרצח, יוסף טולדו, מיהרו להסביר כי הם חושדים שהפשע בוצע במסגרת חיסול-חשבונות בעולם התחתון. הנרצח, יוסף טולדו, התחיל את ה"קריירה" שלו כבר בהיותו בן 11. עשרות פריצות שביצע הביאו אותו לסיבוכים אינסופיים בין ה"פנסיונים" לעבריינים צעירים.

שנים ארוכות מחיו הצעירים בילה טולדו בחברת פושעים בין כתלי הכלא, או מחוצה לו, בקרב כנופיות. בין השאר היה לו "כרטיס-ביקור" של "כנופיית סיל-בר", המאפיה שהטילה אימתה על אזור הרצליה ורמת-השרון.

טולדו רבי-המעללים היה עבריון בעל ניסיון נרחב בכל התחומים: התפרעור יות, גניבות-רכב, התפרצויות, החזקת רכוש גנוב. הוא לא חדל להעשיר את ניסיונו ולשכלל את שיטותיו. הכלא לא הרתיעו כלל. רק היה משתחרר, מייד היה שב ומשתלב במעגל הפשיעה. כאשר השתחרר לאחרונה, אחרי שוועדת-השיחרורים "מח-קה" לו שמונה חודשים מעונשו האחרון, ניסו לשקמו. הוא שוחרר על-תנאי.

ז'קלין ועקנין, אשר נמצאה בשעת הרצח במיטת-המוות יחד עם יוסף טולדו, נישטה בלבד מכדורי העוזי שחלפו מגל ראשה וניקבו את ראשו של מאהבה. בתמונה: ז'קלין עם בעלה-לשעבר אברהם דיין.

ניצלה בנס

שנתי במיטתי הצמודה לחלון האסבסטון. מולי, בצד השני, ליד הקיר ישנה אחותי ז'קלין ביחד עם יוסף טולדו. שמעתי יריות. היו הרבה יריות. היה חושך. אחרי-כך נודע לי, שתשעה היתה ארבע בבוקר. רציתי לברוח, אבל לא יכולתי. לא זזתי. היריות באו מהחלון שעל המיטה שלי. רעדתי מפחד, והתחלתי לבכות. אחרי-כך קפצתי מהמיטה וברחתי מהצריף.

כך סיפר השבוע פנחס ועקנין, בן ה-15. רק כשעתיים לאחר שנדמו היריות, העוז בני משפחת ועקנין, שנמצאו בחדר הסמוך, להיכנס לחדר בו בוצע הרצח, ולהביט בו שוכב במיטה ליד הקיר, נרצח בקליעי הר יריות שחדרו מבעד החלון, ראשו וגופו היו מנוקבים כדורים. סימני כדורים נתי גלו גם על הקיר, מעל ראשו, בארונות, וגם על-פני המיטה. מעבר לחלון, בחוף, נמצאו 16 תרמילים ריקים של תת-מקלע עוזי.

יוסף טולדו שכב מת במיטה, ולידו, עם הגב אל החלון, שכבה ידידתו, ז'קלין ועקנין בת ה-23, אשר ניצלה ממוות באורח פלא. היא רק נשרטה בראשה. הכדורים עברו בעד הקיר שמעל מיטת המוות, וחדרו לארון בחדר הסמוך. בחדר זה ישנו בני-משפחתה של ז'קלין. מהמת הלב הפחד לא העוז לגנוע, להיכנס לחדר בו בוצע הרצח, כדי לברר מה קרה. רק כעבור שתיים לערך הגיעו חוקרי-

חשוד 2

אלי (אליהו) ועקנין, אחיה של ז'קלין, נעצר גם הוא כחשוד ברצח יוסף טולדו. בתמונה: אלי ועקנין עם אישתו, שולה.

כך הם שכבו

השיחזור בחדר-הרצח. אחיה של ז'קלין, פינחס בן ה-15 ואחת מאחיו ה-8 באפריל טולדו וחברתו, כאשר בקעו היריות מעבר לחלון. על הקיר ועל הארון, סימני הכדורים.

במיטה זו שכב ה-חוקרי המישטרה. נ (נה) מצויים סימני-ז' ועקנין ששכבה לצ-

והמישטרה עצרה את האיש הזה, אב לאחד-עשר ילדים, שרצה לשאתה לאשה

עמרם אשור

נשיקת המוות

יסקים לשמש כעדה-מלך נגד שותפיו, במידה שאינם היו רוצחים אחדים. אין להוציא מכלל אפשרות שיוסף טולדור ניצח במסגרת חיסול-חשבוניות בעולם התחתון, תחת מסווה מבויים של נקמה רומנטית, או שאלה שהיו מעוניינים "להור" צי"א את יוסף טולדור ממיטתה של ז'קלין ועקנין, שיתפו פעולה עם חבריו-לשעבר של הנירצח.

אביב של המישטרה: "מה שהיה למישטרה בקשר לחשודים שנעצרו, נאמר בבית-המשפט. המישטרה עוצרת אנשים וחוקרת אותם." החוקרים התעניינו גם במעשיו של אבי-הם דיין, בעלה-לשעבר של ז'קלין. מדוע, בעצם, התגרשו אברהם וז'קלין לשאלה זו, השיבו בני משפחת ועקנין: "שניהם, ז'קלין ואברהם, עשו 'התחרות'.

הסמוכה למקום הרצח. לטענת חוקרי המישטרה, ירה החשוד, אשור, אב ל-11 ילדים, את 16 הכדורים שפילחו את גופו של טולדור, בחשכת הלילה. לאחר שז'קלין עזבה אותו ועברה לגור עם טולדור באסכסטון מס. 7 שבשכונת נחלת-עדה.

לפי אותו גירסה ניהל עמרם אשור פרשת-אהבה עם ז'קלין. הם יצאו יחד תקופה מסוימת, ועמרם רצה להתגרש מאשתו ולשאת אותה.

אחת מחברותיה של ז'קלין בנחלת-עדה גילתה לכתב העולם הזה: "ז'קלין היתה בחיריו מעמרם. שאלתי אותה למה היא לא עושה הפלה. היא אמרה לי שהיא רוצה שתישאיר לה מזכרת ממנו. בקשר ליוסף טולדור, הוא היה בחור טוב. זה בכלל לא נכון שעסק בונות בשכונה." מרסל, אישתו של עמרם אשור, אשה נאה שעיקבות היופי עדיין ניכרים בה, אמרה לכתב העולם הזה:

"אני בטוחה שעמרם לא יצא באותו לילה מהבית, כדי לירות ביוסף טולדור. אם היה עוזב את המיטה, הייתי מרגישה. יש לי ילדה קטנה, ואני מתעוררת כדי לטפל בה. חוק מזה, אין לו מכונית או אפילו אופניים, כדי לנסוע לנחלת-עדה ולחזור משם. השותף שלו, בא אלינו תמיד בבוקר לקחת אותו לעבודה.

"אבל קודם אני רוצה לראות את בעלי." מתחננת מרסל. "לא נתנו לי עדיין לראות אותו. רק אחרי שאני אראה את הפנים שלו, אדע בדיוק אם הוא אשם. במשהו בקשר לרצח. הילדים שלי סובלים נורא, בגלל הפירסום בעיתונים. איך אפשר לי פרסם שאבא שלהם רצח, מבלי שיבדקו קודם טובי-טוב שהוא אשם?"

אך בינתיים עצרה המישטרה חשוד נוסף, אלי ועקנין, אחיה של ז'קלין.

חשוד שני

שני ילדה ועקנין, גיסתה של ז'קלין, שבעלה נעצר, סיפרה: "אנו חיים פה בשכונה כמו בסוף העולם. אין פה אפילו טלפון להתקשר למישטרה. אני פוחדת שהרוצח יבוא שוב למקום. בעלי לא אשם. בשום אופן. רציתי לקחת עורך-דין בשבילו, אבל אין לנו כסף. ואם אני אקח עורך-דין, בטח יחשבו במישטרה שפניתי לעורך-דין בגלל שבעלי אשם." שאל פינחס ועקנין, אחיה הצעיר של ז'קלין, שישן איתם בחדר-הרצח וניצל בנס מהיריות: "האם אני מוכרח ללכת לבית-המשפט להעיד? אני לא רוצה ללכת לשם. כבר חקרתי אותי במישטרה, ואמרת לי להם הכול ניה שאני ידעתי. אני פוחד. אומרים שהרוצח חוזר למקום-הרצח."

בפני בית-המשפט השלום בתל-אביב טענו אנשי המישטרה שביקשו לעצור שלושה חשודים ברצח: עמרם אשור, אלי ועקנין אחיה של ז'קלין, וחשוד שלישי, ששחרר כבר, נחום דויד מהרצליה — כי הפסע תוכנן במשותף. אך הם לא יכלו להצביע על הוכחות ברורות כלשהן.

האם יש בידי המישטרה עדויות בולטות, שעדיין לא נתגלו לציבור? לשאלת כתב העולם הזה השיב השבוע סגן-ניצב גאל מרכוס, ממלא-מקום דובר מחוז תל-

כצעד ראשון אכור היה להתרחק מהעיר לם התחתון. משך ימים עבר בתחנת-הגן פריגליות. אך לא עבר זמן, והוא התוודה בפני חבריו: "זה לא בשבילי." המודיעין המישטרי מיהר לרשום את יוסף טולדור ברשימת סוכריה-הסמים. אז החלה רגיעה מסוימת בחייו. הוא הכיר את ז'קלין ועקנין (דיין), צעירה בת 23, גרושה ואם לשני ילדים. הדבר היה בתחילת השנה, הם עברו להתגורר יחד.

חשוד אחד

מיידי אחרי גירוי הרצח החלו חוקרי המישטרה לחפש את רוצחיו של טולדור בין חבריו-לפסע. למטרה זו מונה צוות מיוחד. השוטרים התעניינו לדעת כמה עסק המנוח בחודשים האחרונים, בניסיון לגלות את המניע לרצח: חובות ל"שותפים, רכוש גנוב אשר הוסתר, אולי, ועוד. החקירה הוסתעפה, נחקרו בני-מישטרה פחתה של ז'קלין, ולפתע עצרה המישטרה את עמרם אשור, קבלן משכונת גן-רשל,

הגיסה והאח
שולה, אישתו של אלי ועקנין, החשוד מס. 2 ברצח, ולצידה פינחס ועקנין, אחיה של ז'קלין. אוירת הרצח מוסיפה להחזיק את בני משפחת ועקנין במתח, הם עזבו את הצריף מס' 7 ומתגוררים בצריף סמוך.

כאן הוא ירה
בעד חלון זה ירה הרוצח לתוך החדר, אל המיטה שליד הקיר ממול. פינחס ועקנין, אחיה של ז'קלין, מצביע על החלון, מאחוריו ישן בליל הרצח, ניצל רק בנס מצרור כדורי העוין שנוירו לתוך החדר.

נח מעל קרוב לשטתיים עד שהזעקו למקום תיקרת החדר, מעל למיטה (לא נראים בתמונה מפעני המוות של יוסף טולדור. חברתו, ז'קלין ניצלה ממטר כדורי העוין שירו הרוצחים.

הוא גדול שבעתיים. עדיין יש בכוחו של ספיר להפעיל את השותפים הקואליציוניים.

המחאה: כרחים למי?

עם בחירתו, עמד רבין מול החזית האחידה של כל ותיקי המיסד, שמגוי וגמור היה עימם להכשילו.

זה היה, אולי, טבעי. מזור יותר היתה עמדתם של תנועות-המחאה.

התנועות קמו נגד דיין, ותקפו את ספיר. השבוע היה נדמה שהן תומכות בדיין, ומופעלות על-ידי ספיר.

לפני האולם בו הוצגה מועמדותו של רבין, נשאו אנשיה-המחאה שלטים ותיארו את רבין כ-גנב וזהב באף ספיר" וקבעו: "ראש ממשלה בחסד ספיר — אסון לאור מ".

בהתקיים את רבין, הם סייעו לפרס — ידידו של דיין. בהתנגד לממשלה חדשה בראשות רבין, תמכו בהמשך מהונתה של הממשלה הקיימת כממשלה-מעבר — ממשלת אנשיה-המחאה.

נוצר מצב אבסורדי: בעוד שבתוך זה אולם תקע ספיר את הסכין בגבו של רבין, תוך תשלום מס-שפתניים למועמדותו — הוצג רבין מחוץ לאולם כסוכנו של ספיר. שאר התנועות, שדגלו בשינוי, לא נהגו בצורה רציונלית יותר. הן הצהירו מראש שלא יתמכו ב-רבין — ובכך אישרו את טענת ספיר שרבין לא יוכל להקים ממשלה, אפילו עד לבחירות.

האם מופעלים חלק ממנהיגי תנועות המחאה על-ידי אנשי הימין, כפי שחושדים רבים? האם משמשות התנועות, בעל כורחן ומבלי להיות מודעות לכך, מטרות הן רחוקות מאד ממטרותן המוצהרות?

דבר אחד בטוח: השבוע הן הצטרפו ליחזית לאומית גדולה, שהשתרעה מבגין עד אבא אבן, בראשות קני המערך, ושסיסמית האחת והיחידה היתה: לעצור את יצחק רבין.

אסא קרמוני, שהביא השבוע פרחים לגולדה מאיר ועזר לה בכלות את זמנה שנתפנה, הפך גם הפעם לסמל של מצב.

רבין: האם יצליח?

מול החזית הזאת, יכול רבין להצליח? ליה רק בשני תנאים: שינהג בתבונה ושיזכה בתמיכה מוחצת של דעת-הקהל המתקדמת.

הוותיקים רוצים למנוע בעדו מלהקים ממשלה, כדי שיוכלו להמשיך בשלטונם. ספיר רוצה שישבור את הראש, בצורה מבישה. הוא מקווה שאחרי 21 או 42 יום של מאבק נואש וכושל להרכיב הממשלה, יצטרך רבין להחזיר את המנדט לנשיא-המדינה.

אז, כך מקווה כנראה ספיר, תצטרך המפלגה כולה לברוע לפניו בדרך ובקשו: הקם לנו ממשלה.

רבין יהיה אז שבור. כל האישים האחרים יהיו גמורים או מגומדים. ספיר יהיה השליט היחיד, הכל-יכול.

בעזרת המפד"ל והל"ע, תנועות-המחאה והליכוד הימני, יוכל ספיר להשיג מטרותיו. אלא אם כן ישובש החשבון על-ידי הציבור עצמו.

מאורעות השבועות האחרונים הוכיחו כי במצב הנוכחי, כאשר המיסד הישן מתמוטט ומאבד את ביטחונו העצמי, יכול הציבור לחולל שינויים גדולים.

זהו השאנס היחיד של רבין: לגייס למינו את הציבור, להשיג ענות לדרישת הציבור לקיום בחירות בקדם, להכריז מראש שממי שדלתו החדשה תהיה לפי שעה רק ממשלה-ביניים, עד לקבלת מנהיג חדש בבחירות.

במקרה זה, יש לו סיכוי להצליח.

סיכוי קטן — אולם בחייו ותיק צריך רבין לדעת שמפקד בעל הח"לטה נחושה יוכל להפוך סיכוי קטן לניצחון גדול.

הביטחון, או לפחות אל תיקי-החוק. הוא ירש את דיין מכל הבחינות.

ספיר: נשיקת איש-קריות

התנהגות המזורה ביותר היתה זו של פינת ספיר — הבוס הבלתי-מעורר של המפלגה עד לפני שבוע.

במשך כל השבוע שאזן את עצי-מם כל עסקני המפלגה: מדוע הוא עושה זאת? מה מריק אותו? מהו השיקול הנסתר שלו?

תחילה האמינו כולם שספיר רוצה רק שיפצירו בו לקבל על עצמו את תפקיד ראש-הממשלה. על רקע זה נהרו אליו ה"מישלחות".

אולם ספיר סירב. מדוע?

הוא ידע שאם יקבל את התפקיד עכשיו, בשעה שגזירות-המחאה עומדות בראש דרכו, הוא עלול לנחשוד כישלון מכריע. גם בימים כי תיקונם לא נטה ספיר על עצמו את כהונת ראש-הממשלה, בגלל אי-בקיאותו בענייני חוק וביטחון. הוא תמיד העדיף את השליטון הסמוי, השב להמליך תחת גולדה מישלחות חדש וחסר כוח אמיתי, כמו אבא אבן.

כאשר הצטמצם מעגל המועמדים ונותר רק הברירה בין רבין ופרס, הכריז ספיר לפתע על תמיכתו ברבין. המהלך נראה הגיוני, ואפילו גאוני.

במכה אחת ניתק ספיר את עצמו מחבורת המנהיגים הוותיקים, נתן את ידו לי-איש חדש, השמיט את הקרקע מתחת ל-תנועות-המחאה השונות, יחד עם זאת היסל את סיכויי של פרס, שאותו הוא שונא. הוא יכול היה לקוות שישאר השליט ה-כלכלי-חברתי בממשלה שבראשה יעמוד איש כמו רבין, המסור כולו לענייני חוק וביטחון.

ואז עשה ספיר דבר שהדהים את הכל: הוא קם להרוס את רבין בטרם יצא לדרכו.

כאשר התכנס המרכז לשיבתו הראשוני, גה ביום הראשון, עוד נחשב ספיר לתומך של רבין. אך לפתע, לפני ההצבעה, קם ספיר ושלף מכיסו פתקים של המפד"ל ו-ל"ע שבאו להוכיח שרבין לא יוכל ל-הקים ממשלה. בסיגנון של בוז, כאילו דיר בר על תלמיד בכיתה א', תיאר את רבין כאיש שיתהלך במשך חודשים כמרכיב-ממשלה, מבלי שיעלית.

הפתקים היו אמיתיים — אך היה ברור לכל שספיר עצמו חי מין אותם. התנהגות המפד"ל והל"ע אינם אלא לגיון-הזרים של ספיר, והן רוקדות לפי חלדו. ספיר גימ אותן כדי להרוס את רבין עוד לפי-ני שנבחר.

מה רצה ספיר להשיג? כמו גולדה, אלו, אבן ודיין רצה שהממשלה הנוכחית תישאר על כנה — כממשלה-מעבר לזמן ארוך.

אולם כאשר הורמו הידיים, נסי-תכר גם לספיר שחלה מהפכה ב-מדינה. נאמניו, שהיו משועבדים לו כעבדים נרצעים במשך שנים, העזו למרוד בו ולהצביע נגדו.

רוב חברי מרכז המפלגה הם בעלי-שררה, שכל קיומם ופרנסתם תלויים ב-הצלחת המפלגה. כאשר היו צריכים ל-בחור בין נאמנותם לספיר, איש המיסד הישן, ובין הצלחת המפלגה מחר — בחרו באינטרס האישי שלהם. ספיר עמד, לפתע, חסרי-כוח.

אבל זה לא היה סוף פסוק. למחרת היום, בעת בחירת המועמד, התפלגה מפא"י כ-עט חצי-חצי. כמה מנאמניו של ספיר הודו גלויות שהצביעו בעד פרס.

אין ספק שבין נאמני ספיר פשי-טה השמועה שהבוס רוצה בחזרו-קת הקולות שזוהי-בשווה, כדי ש-יהיה ברור שלאיש מוכן המוע-מדים אין הכוח לשלוט במפלגה.

ספיר עצמו נאם בוכתו של רבין — 24 שעות אחרי שהציגו ככלי ריק. אבל הכל חשו שזוהי נשיקה של יהודה איש-קריות: בלי עזרת ספיר יהיה קשה לרבין להקים ממשלה. וכאשר מגוי וגמור עם ספיר למנוע את הקמת הממשלה — הקושי

ספיר
טוטו

12X21X21X12

מינימום
הפרס הראשון
השבוע ב"טוטו"
275.000
* * *
מינימום
כלל הפרסים
600.000
* * *
יום חמישי — המועד האחרון
למסירת הטפסים
עשה לך מנהג קבוע —
מלא טוטו כל שבוע!

סוף לגירושין ולפירוד חברות!

היא תשאר שלך ותשיב לך אהבה

בחוברת הסברה שהוצאה לאור ע"י פרופסור בע"מ, יש פתרון לבעיה המטרידה הרבה גברים בריאים ובהחלט בלתי מאושרים כתוצאה מיחסי מין בלתי מספקים ומאכזבים, (המסיימים מהר מדי).

חוברת ההסברה של פרופסור בע"מ חושפת בעיה זו וגלמדת את הקורא כיצד להתגבר עליה ולקיים חיי מין מספקים. לקוראי החוברת יתווסף מידע חשוב, הכל אודות משחק אהבה ארוך ככל שתצצה ומספק.

המחיר — 15 ל"י. להשיג אצל "נוס" המפיץ הבלעדי, רח' גרונימן 8, תל-אביב, או שלח/י צ"ק/המחאת דואר לתד. 17100, תל-אביב, ותקבל/י את החוברת לביתך.

בעיות ולבטים בחיי המין

מ א ת

הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

לבני הנוער

מצלמות AGFA מעולות
במחירים נוחים מאד
וקלות לתפעול.

- * מעתה הגדלות "טרופרינט" גם בשחור-לבן !!!
- * צלומי פספורט — בן-רגע!
- * העתקת מסמכים בו במקום !!!

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלוצ 31

ביום א' 5.5.74 מתחיל
כאולפן גרגר (בריקמא)
קורס ערב חדש ל-

קצרות

עברית ו/או אנגלית.
הצלחה מתבטחת! פרטים:
ת"א: גורדון 5, טל. 224532
חיפה: "במעלה", טל. 664932

מה הריץ את עזר וייצמן ליצור „פרשת איגלטון” ישראלית?

התזכיר המרשיע של וייצמן נגד רבין, כקלף שניתן יהיה לשלפו בבוא העת, מול יריב פוליטי שיסכן את מעמדו.

החלום שהתנפץ

כאמור, ניתן היה להתייחס אל התזכיר של וייצמן כאל טענה לגיטימית, אילו היה מציג ומעלה אותו בעיתוי סביר. אבל משום-מה לא מצא עזר וייצמן לנכון לפוצץ את „פרשת איגלטון” שלו, גם במועדים בהם יכלה להיות לה חשיבות לא פחותה מזו שהיתה לה השבוע. הוא לא העלה את הטענה כאשר הערכות-המצב של יצחק רבין כשגריר בווינגטון הביאו, למעשה, לפיצוץ ממשי לת הליכוד שעזר וייצמן היה חבר בה. הוא לא העלה את הפרשה כאשר גולדה מאיר עמדה למנות את רבין כשר-ביטחון במקומו של משה דיין. קשה לרדת לסוף דעתו של עזר וייצמן הסבור שרבין, כשר-ביטחון, אינו מסוכן לישראל, אבל כראש-ממשלה הוא מסוכן גם מסוכן.

הרבה יותר קל להבין מדוע בחר עזר וייצמן לפוצץ את פרשת רבין דווקא הש-

יצחק רבין, התבדתה. עזר, שאחרי שפרש מתפקידו כמפקד חיל-האוויר כיהן כראש אג"ם, האמין סיכוייו להתמנות לרמטכ"ל ביחוד אחרי מינויו של משה דיין כשר-הביטחון — הם טובים מאוד.

אולם אז באה החלטתו של רבין להמליץ על מינויו של חיים בר-לב כרמטכ"ל הבא אחריו — וטפחה על פניו. וייצמן התפרץ אז בלישכתו של הרמטכ"ל, כינהו בשמות גנאי, כאשר מסר את העדות נגד רבין בלישכת שר-הביטחון, היה עדיין ניסער ונירגש נוכח העוול שגרם לו רבין, לדעתו.

על רקע זה קשה לקבל את עדותו של וייצמן כעדות שקולה, מהימנה ואובייקטיבית. למרות שהתבססה על עובדות שאפילו רבין עצמו אינן מכחישים.

אותה פרשה עצמה — סיפור התמוטטותו של יצחק רבין שבועיים לפני פרוץ מלחמת ששת-הימים, בתקופת-ההמתנה שהכריסה את כל אורחי ישראל למצב של חרדה — ניתן לתאר בצורה שונה לגמרי, על סמך אותן עובדות עצמן.

קל להבין את מצבו של יצחק רבין באותם ימים, בהשוואה למצבו של רמטכ"ל אחר — רביאלוף דויד אלעזר, ערב מלחמת יום-הכיפורים.

ליצחק רבין לא היה או מעליו שר-ביטחון בעל ניסיון וידע צבאי. מלוא האחריות לביטחונה של ישראל נח על כתפיו, מבלי שיעלה כלל בדעתו כי יש מעליו מישהו שיטול על עצמו אחריות מיניסטריאלית. במצב זה, נוכח סכנת היריב המלחמה הצפויה, נקט רבין בדיוק אותם צעדים שבגלל אי-ניקטתם נאלץ רביאלוף אלעזר להתפטר מהצבא — הוא הורה על

למענו של וייצמן, בתזכיר, הוא הוועק לביתו של רבין ב-23 במאי 1967, בשעה שמונה בבוקר, וכשהגיע לשם מצא את רבין מדוכדך ושובר. לפי התזכיר אמר רבין לוייצמן: „אני סיבכתי את המדינה בגלל הטעויות שעשיתי, במלחמה הכי גדולה והכי קשה שתהיה. תהיה מילחמה וההכרעה בה תהיה בחיל-האוויר. היות שכך, והיות שמי שעשה טעות צריך לכת — האם אתה מוכן לקבל את תפקיד הרמטכ"ל?”

וייצמן, לפי טענתו, לא רק שלא הסכים לקבל על עצמו את התפקיד על צה"ל, אלא אף עשה הכול כדי לעודד את רוחו של רבין. באומרו: „אתה תהיה הרמטכ"ל המנצח, ותשב על התעלה ועל הירדן.” כעבור שעה, כאשר חזר לביתו, הוועק חזרה לביתו של רבין, שם מצא את הרופא הראשי של צה"ל, הד"ר אליהו גילון, שהודיע לו כי רבין סובל ממצב של חרדה חמורה.

למחרת היום, טען וייצמן בתזכיר, כאשר ביקר שוב אצל רבין, מצאו במצב דומה. שוב ביקש ממנו רבין לקבל על עצמו לדוות לקציני המטכ"ל כאילו לקה רבין בהרעלת ניקוטין ולספר לראש-הממשלה על המצב לאשורו.

העובדות באור אחר

? דבריו של וייצמן, חזר רבין לתפקידו כרמטכ"ל רק ב-25 במאי, אך משך כל ימי מלחמת ששת-הימים היה „מתוח, מודאג, נוטה לפאניקה ומחוסר כוח-החלטה”.

ההתקדמה

מצב-כוננות גבוה ועל גיוס-מילואים מלא. מאחר שנקט את כל הצעדים האלה על-פי שיקולו, נדמה היה לרבין בשלב מסוים שהיה זה צעד מוטעה — השערה שהופרכה לאחר-מכן — ונדמה היה לו, כנראה, שהוא אחראי לכך שגיוס-מילואים עליו החליט גרם להידרדרות ולהסלמה. במצב זה הוא ניתקף בחולשה זמנית שאילצה אותו למנוחה בת 24 שעות — תופעה שהיא אנושית בהחלט, שאין בה שמץ של מחלה כרונית או חולשת-עצבים, ושאפילו מנהיגים קשוחים ממנו עלולים ללקות בה.

קלף שמור בלישכה

מצב זה היה בלתי-נסבל והרה-אסון, אילו נמנע וסירב רבין באותו יום להכיר בחולשתו, העלימה מאחרים וקיבל החלטות מכריעות שהיו מתגלות אח"כ כטעויות פטאליה. אבל רבין לא עשה כל זאת. מודע לאחריותו הכבדה ולמצבו, הועיק את סגנו, מסר לו את התפקיד, הוך שגילה לו את חששותיו ולבטיו. אחרי 24 שעות, משהתר-אושש, חזר רבין לפקד על צה"ל והובילו אל הגדול בניצחונותיו.

אין ספק — היו לרבין טעויות בשנות כהונתו כרמטכ"ל, וגם במהלך המלחמה, אבל טעויות אלו היו בתחום הטעויות הסבירות והמתחרות לכל מפקד. שום טעות שלו לא גרמה לאסון ולא היתה פרי בליבול-חשים או תפיסה מוטעית. רק אדם אחד אינו טועה לעולם, ואינו מודה בחולשותיו — שר-הביטחון משה דיין, שבלישכתו נשמר משך כל השנים האלה

על סמך כל הנאמר בתזכיר זה, טען וייצמן, אין יצחק רבין כשר למלא תפקיד כמו זה של ראש-ממשלה, כיוון שאינו מסוגל לעמוד בלחץ של נסיבות קשות. „ספי-השבירה שלו הוא נמוך מאוד,” טען וייצמן.

העיתוי בו דאג עזר וייצמן לפרסם את תזכירו, במטרה גלויה וברורה ל-הכשיל את בחירתו של יצחק רבין כמועמד לראשות-הממשלה, הוא שהעלה נגדו את הטענה כי מעשהו הוא בבחינת „רצח אופי”, או „השמצה פרועה”.

מבחינה עובדתית לא היה מעשהו של עזר וייצמן בבחינת השמצה. שכן העובדות אומרות שבמשך 24 שעות, החל בבוקר ה-23 במאי 1967, אומנם סבל יצחק רבין, שכינה אז כרמטכ"ל, מהתמוטטות גופנית ונפשית.

מבחינה אתית וציבורית היה זה לגיטימי לחלוטין להציג בפומבי את ה-שאלה, האם אומנם כשר אדם שלקה בהתמוטטות כזו, ברגע שכוה, לכהן בתפקיד אחראי בו יהיה עליו לקבל החלטות הרוות-גורל?

אפשר גם להאמין לעזר וייצמן, למרות כל חסרונותיו, כי פוצץ השבוע את ה-פרשה בתום-לב, מתוך אמונה שלימה כי זוהי חובתו הציבורית כאזרח.

אך יחד עם זאת, אי-אפשר היה להתעלם מכמה היבטים של הפרשה, שיכלו להאיר אותה באור שונה לחלוטין מזה שבו ביקש עזר וייצמן להאירה.

ראשית, קיימת המוטיבציה האישית של עזר וייצמן בעת שמסר את עדותו לעוורו של משה דיין — כעדות מרשיעה נגד יצחק רבין. התזכיר נמסר ב-6 בנובמבר 1967 — ימים אחדים בלבד אחרי שנודע לעזר וייצמן כי יתקוותו לכהן כרמטכ"ל אחרי

? ה שבועיים, מאז התפטרה ראש-הממשלה גולדה מאיר מתפקידה, ריחף מאחרי הקלעים של החיים הפוליטיים בישראל צילה של „פרשת איגלטון” הישראלית — כפי שכינה יודע-ידבר. לא היה זה סוד כי אם, וכאשר, תהיה מועמדותו של רביאלוף (מיל.) יצחק רבין לתפקיד ראש-הממשלה ריאלית, עלולה להישלף נגדו תעודה רפואית מעבר, שתהיה עלולה אולי לחסל את סיכויי בחי-רתו, כפי שפרשה הטיפול הפסיכיאטרי חיסלה בשעתו את סיכוייו של מועמד ה-דמוקרטים לנשיאות ארצות-הברית, העובדות היסודיות של הפרשה, שהו-זקה כלפי-ראיוס נגד רבין, לא היו חדשות. הן היו מוכרות לרבים, בגירסות שונות, כמעט תמיד הובילו החוטים אל מקור אחד: אלוף (מיל.) עזר וייצמן, מי ששירת כראש אג"ם תחת פיקודו של הרמטכ"ל יצחק רבין.

וייצמן, הידוע כבעל לשון הריפה ושאנו בורר בביטויים, היה חוזר ומספר במשך שנים לכל מי שרצה לשמוע: „הבן-זונה הזה... אני לא אשכח אף פעם איר הגעתי אליו הביתה וראיתי את הרופא דוחף לו זריקה בתחת...”

השבוע, יום לפני ההצבעה הגורלית ב-מרכז מיפלגת-העבודה על בחירת המועמד לראשות הממשלה, מסר וייצמן לפירסום את התזכיר המלא על פרשת-איגלטון ה-

אלוף עזר וייצמן תיטכול ואכזה

ישראלית, באמצעותו ניסה בשבוע שעבר, לשווא, לשכנע את ראשי מיפלגת-העבודה שלא יציעו ולא יתמכו במועמדותו של רבין לתפקיד הרם.

ספי-שבירה נמוך

? תזכיר שהפיץ עזר וייצמן השבוע, היה התק עדות שמסר בחודש נובמ-בר 1967, אותה העלה על הכתב לפי בקשת עוזרו של שר-הביטחון משה דיין, חיים ישראלי, לאחר שסיפר את הדברים בעל-פה.

באותה עדות סיפר וייצמן על מה שאירע ב-23 במאי 1967, ביום בו נודע כי נשיא מצריים, גמאל עבד אל-נאצר, סגר את מיצרי טיראן, דבר שהיווה לגבי ישראל עילה לפתיחה במלחמה.

לרבין וייצמן, חש עזר וייצמן-לכן כי יציבותו הנפשית של הרמטכ"ל יצחק רבין, מתערערת. דבר זה הישרה, לרבין, מצב של חוסר-ביטחון בסביבת הרמטכ"ל, ומצא את ביטויו גם בפגישות עם ראש-הממשלה דאז, לוי אשכול.

רמטכ"ל רבין עם לוי אשכול אחריות ודאגה

בוע, על רקע מה שאירע לווייצמן עצמו בשבועיים האחרונים. וייצמן, כשלעצמו, אינו ידוע דווקא כאיש מאוזן, מאופק וקר-רוח המסוגל לשמור על עצביו ולשונן — השתוקק וחתר בכל מאודו למינויו כרמטכ"ל העשירי של צה"ל.

אחרי שפרש מפעילות פוליטית במסגרת תנועת החרות, כשהוא מתוסכל וממורמר על הצלחתו של האלוף אריאל שרון במקום בו נכשל הוא, החל וייצמן לנהל פלירט עם ראשי מיפלגת-העבודה, הוא התפייס עם חיים בר-לב — איבתם המשותפת לרבין ואיחדה אותם, ואף הצליח לשכנע את פינחס ספיר לתמוך במועמדותו לתפ-קיד הרמטכ"ל.

בשלב מסוים נדמה היה לעזר כי מובי-טחת לו בכך תמיכתם של בר-לב, ספיר וחיים צדוק, הוא ניסה לשכנע גם את משה דיין לתמוך בו, אך ללא הצלחה.

היה זה הסיכוי האחרון של וייצמן ל-הגשמת מישאלתו מזה שנים ארוכות — להיות הרמטכ"ל של צה"ל. סיכוי זה התנדף סופית כאשר נבחר רביאלוף גור כרמטכ"ל. עזר התוסכל מצא דרך משלו לנקום באיש, אותו ראה כאחראי לכך שלא הצליח להגשים את חלום-חייו.

מבקר

העולם הזה

סייר בג'ונגל

המוסכים וקובע:

מאות אלפי

בעלי המכוניות בישראל הם קורבנות של הונאה שיטתית

זה בדיוק מה שקרה למיכאל ירקוני, המנסה לקבל את כספו חזרה. מוסך רדר אינו מורשה, אינו חבר באיגוד המוסכים. לכן, אין מי שיאלצו להופיע בפני הוועדה, כאן נסגר המעגל.

למוסך, "המדייק", ברחוב המסגר 33 תל-אביב, שם יומרני, בעליו, אהרון סיגסיג, טוען להתמחות בתיקוני רכב מדגם סטרוואן. אך מומחיותו האמיתית של אהרון סיגסיג היא בהתשת עצמי לקוחותיו. בכל

מבקר, "העולם הזה" חקר את סיטת המוסכים. תוצאות החקירה — מרהיבות.

מוסכים רבים בארץ תולים על שעריהם שלטים שיש בהם כדי להטעות את הציבור. סימלה המיסררי של חברת פיג'ו, למשל, הוא האריה השואג. כאשר מוסך רדר בפתח תקווה באיגוד התעשייה בחולון, או התאומים ברחוב אבירכיביר 5, תולים על שערים שלט שעליו סמל האריה השואג, מוסיפים בלטינית את השם

הזרעונית. לא ידעתי מה לעשות. הרגשתי כאילו שורדים אותי בצהרי היום. אבל בסוף שילמתי את הסכום שדרשו ממני, ולקחתי את המכונית. היתה לי ברירה?

כך הגיב מיכאל ירקוני, גבר בגיל העמידה, בעל תפקיד בכיר בחברת מרגוע ובריאות בע"מ, כאשר בא להוציא את מכוניתו מן המוסך. היום אחד חש כי מכונית הפיג'ו שלו אינה נוסעת כהלכה, אך לא הצליח לברר מה התקלקל בה. המוסך הקבוע שלו היה סגור. הבעלים עדיין שירתו

חולבי המכוניות

מכונית הנכנסת למוסכו מפרקים מייד את המנוע או את תיבת ההילוכים. המכונית נשארת תקועה במוסך שביר עות ארוכים, עד שבבעליה הרכב נישברים, מוכנים לשלם כל מחיר ובלבד שיקבלו את מכוניתם חזרה. מספר משה לוי, עובד משרד הביטחון: "הכנסתי את הנהיג שלי למוסך המדייק, לשיפוץ בלמים. נאמר לי שם שהעבודה חסתיים תוך יום. כשבאתי לקחת את מכוניתי, גיליתי כי המנוע פורק. אמרו לי שם שהמנוע "הלך". טענתי שהמנוע היה טוב מאוד ואיני מבין איך העזו לפרקו ללא רשות. לבסוף סוכם כי תוך שלושה ימים ירכיבו חזרה את המנוע.

"שלושה שבועות דחה אותי סיגסיג בלך-דושוב. בסוף זה התחיל לשחק לי על העצבים. באתי ואמרתי לו: מחר אני לוקח מפה את המכונית. אם היא לא תהיה מוכנה, אשבור לך את הפרצוף. במקום שאני אלך להתלונן במיטרה, אתה תלך להתלונן". "למחרת באתי ולקחתי את המכונית כמו שהיא. רק הרכיבו בה חזרה את המנוע שפירקו ללא צורך". לשיא תעלוליו הגיע סיגסיג כאשר פירק תיבת-ההילוכים של מכונית סטרוואן. השאיר את המכונית במוסך משך למעלה מחודש, ובתוך פרק-זמן זה מכר את החלק המפורק לבעל מכונית אחרת. בעל הסיטרוואן פנה בתלונה לאיגוד המוסכים, אך זה היה חסר-אונים. כי מוסך המדייק אינו מוסך מורשה. אינו חבר באיגוד המוסכים ולא נענה להזמנות הוועדה להתייצב בפניה לבוררות.

אומר צבי פיק, מזכיר האיגוד: "כן, המיקרה עם הסיטרוואן שתיבת-ההילוכים שלו נמכרה לבעל מכונית אחרת, מוכר לנו היטב. בגלל מעשים כאלה, של אנשים שאינם חברי האיגוד, יוצא שם רע לכל המיקצוץ. יש נגד אהרון סיגסיג תלונות אחדות. העניין כבר נמשך זמן רב, ופשוט איננו מסוגלים לחייבו להופיע בפנינו.

פיג'ו ומציניים כי המוסך מתמחה במיוחד בתיקוני רכב מתוצרת חברת זו. בטוחים בעלי-הרכב רבים הנוהגים במכוניות מדגמי פיג'ו כי לפנייהם מוסך מורשה מטעם החברה, ובתור שכזה ודאי נתון המוסך לפיקוח צמוד של החברה.

אריה לוזנסקי, מנהל מחלקת השירותים של חברת פיג'ו, מכיר היטב את המוסכים הללו. "הלוואי שלא הייתי מכיר אותם", הוא מתרחה.

ואת

זאב יפת

"בעלי-הרכב רבים חושבים שהמוסכים האלה קשורים אי-תנו. אין לזה כל ושהר. כאשר בעלי-הרכב אינם שבעי-רצון מהמחיר או מטיב השירות, הם באים להתלונן אצ-לנו. סאילו אנו אחראיים לכך. הצרה היא, שמבחינה חוקית אין כניראה בהצגת שלט מטעה כזה משום עבירה. ובכל-זאת עובדה שאנשים עושים אצלנו סקנדלים בגללם". תלונות דומות מופנות לחברות פולקסוואגן, פיאט, פורד ואחרות. כאשר בעלי-מוסכים תולים שלטים מטי-עים, גורמים לבעלי הרכב להאמין כי לפנייהם מוסכי-שירות מורשים של החברות המקוריות.

מה צריכים לעשות מיכאל ירקוני האלפי בעלי-הרכב אחרים, הרואים עצמם מרומים, ובצדק, כדי לקבל את כספם חזרה?

הם יכולים לפנות למיטרה, אך לרוב זוהי דרך חסרת-סיכוי. המגיש תלונה למיטרה, יקבל מקץ כמה שבועות הודעה כי "המיטרה בדקה את התלונה ומצי-אה כי אין בה משום עניין ציבורי", כעדותם של עשי-רות בעלי-מכוניות שנתנו כך.

אפשרות אחרת היא הפניית תלונה לאיגוד המוסכים. בארץ יש כ-2500 מוסכים מורשים מטעם משרד-התח-בורה. בעלי מוסכים אלה הם חברים באיגוד המוסכים. הם מתחייבים מראש להתייצב, במיקרה של תלונה נגדם, בפני ועדה המשמשת כסמכות מעין-שיפוטית. לצד המוסכים המורשים פועלים כ-500 מוסכים בלתי-מורשים, שבעליהם חסרים את הידע והמיכשור המיני-מליים הנדרשים עליידי משרד-התחבורה, כתנאי לקב-לת רישיון להפעלת מוסך. מוסכים אלה אינם חברים באיגוד המוסכים, כמוכן, בעל המוסך יכול פשוט לצפצף על הזמנת הוועדה, ואין דרך לאלצו להתייצב בפניה.

במילואים. בדרכו עבר ליד מוסך רדר, ברחוב שריהא-גאון 9. על שלט, בכניסה למוסך, ניראה האריה השואג. סימלה המסחרית של חברת פיג'ו. מעל האריה היה רשום יום אחד חש כי מכונית הפיג'ו שלו אינה נוסעת כהלכה, אך לא הצליח לברר מה התקלקל בה. המוסך הקבוע שלו היה סגור. הבעלים עדיין שירתו

מספר ירקוני: "כשראיתי את השלט, הייתי בטוח כי לפני מוסך מורשה מטעם חברת פיג'ו. נכנסתי פנימה. בחור צעיר הציג עצמו בפני כמנהל-העבודה. סיכמתי איתו שאשאיר את מכוניתי לשעתיים וחצי. תוך פרק-זמן זה יסיים עבודה אחרת, ואז יתפנה לבדוק את מכוניתי.

"אחר שעתיים וחצי חזרתי למוסך. מנהל-העבודה אמר לי שסיים את התיקון, וכי החליף מצמד. מחיר התי-קון — 905 לירות.

גדולה מבלי לבקש את הסכמתי, הרי סיכמנו שרק יבדוק את המכונית.

"הבחור השיב לי במטח של קללות. הוא אמר כי המכונית מוחרמת, והיא תישאר במוסך עד שאשלם". כעבור שבועות מיספר, ב-23 במרס 1974, נתקעה

המוסכים גובים כסף על עבודה שלא בוצעה

מכוניתו של ירקוני באמצע הנסיעה. הבעלים של מוסכו כבר השתחררו מהמילואים, לכן הורה לגרור את מכר-ניתו למוסך ניסים ומאיר, ברחוב סלמה בתל-אביב. תוך כדי עבודה התברר כי המצמד במכוניתו ישן ושרוף, לא הוחלף בו כל חלק, וכי מוסך רדר לא רק שהפקיע מחיר, אלא לא החליף כלל את המצמד הישן. מצויד במיטשים המאשרים, בחתימת בעלי המוסך ניסים ומאיר, כי במכונית לא הוחלף כל מצמד, ובקבלה על סך 905 ל"י ממוסך רדר עבור החלפת מצמד, כביכול, פנה מיכאל ירקוני בתלונה לאיגוד המוסכים, תבע לקבל חזרה את כספו.

בעל מכוניתו הבעיות המפורסות דעתו של כץ, בעל מכונית פרטית בישראל, החמורה ממנון היא כעיית השתוללות המחירים במור-סכים, וטיבו הירוד של השירות הניתן שם לקוחות.

מוסכים בלתי-מורשים תולים שלטים מטעים

ואני חושב שבמיקרים מסוג זה יש לנקוט אמצעים דרס-טיים יותר". השבוע ביקר במקום מבקר העולם הזה, הסתבר שמר-סך המדייק כבר אינו קיים. בעליו, אהרון סיגסיג, נצי-לם, ואי אפשר לאתר את עקבותיו.

3. **מוסכים בלתי מורשים** — ניתן לזהותם בדרך אחת: אין על שערים שלט, מוסך מורשה מטעם משרד התחבורה.

במרבית 500 המוסכים הפועלים בארץ ללא רישיון, עובדים, סנדלרים, הגורמים לאיפסון למכונות נוק באלי פי לירות, וזאת נוסף לסכומי הכסף המנופחים אותם הם גובים מהלקוחות התמימים עבור תיקונים. מתוך סך כל הנתנים שהיו מעורבים בתאונות דרכים עם נפגעים בשנת 1972 (הדו"ח הסטטיסטי לשנת 1973 טרם פורסם), היו 285 מעורבים בתאונה שתגורם העיקרי בה היה רכב לא תקין. לפחות חלקם של אותם נהגים לא ידעו כלל שריכבם אינו תקין, לא שיערו כי לאחר שיצאו ממוסכים מפוקפקים ושיילמו עבור התיקון במיטב כספם, בעצם לא תוקן דבר, וכי הם נוסעים על חבית חומר נפץ. מיקרון אופייני אירע לבנימין וולף, בעל מכונת פרסית. הוא הרגיש כי בלמי-מכוניתו חורקים בשעת עצייה וזיזי הם חלשים. הוא הכניס את המכונית לשיפוץ בלמים במוסך חרוט שבשכונת הרכבת, פינת רחוב המסגר 13 ת"א. הוא עשה את הסעות הרגילה, ולא צמד למכוניתו, אלא חזר למוסך למחרת היום, או נאמר לו ש"הבלמים הוחלפו, ומחר התיקון 175 ל"י. כאשר תמה מדוע המחיר כה גבוה, הוסבר לו כי היה צורך גם לחרוט את ה"דראמ"ם.

בנימין וולף יצא את המוסך, אך להפתעתו המשיכו הבלמים לחרוק בשעת העצירה. הבלמים עצמה היתה חלשה מאוד. הוא חזר למוסך, ושם נאמר לו כי יחלפו מיספר ימים עד שהבלמים החדשים "יתלכשו" על הגלגל, ואז יסתדר הכל.

כעבור שבועיים ימים נסע וולף עם ידידו הצלם יוסי גליל לירושלים. בדרך חזרה, ליד מינור השתר קניו, בעיקול הכביש, חנה אוטובוס שהוריד טיילים. וולף בלם את מכוניתו במלוא כוחו, אך הבלמים היתה חלשה והמכונית המשיכה להתקדם. למזל, לא איבד את קור

סכים אלה, הוא מר ביותר הם נתבעים לשלם מאות לירות, מבלי לדעת אם המחיר סביר או לא, וזאת — ללא אפשרות להתמקח עם בעלי-המוסכים, העמוסים עבודה ומכונים לוותר בנקל על לקוחות נוספים. גם במוסכים אלה מרוויחים כסף רב מעיסקי חלקי החילוף, נוסף לרווח הגדול על עבודות התיקונים. עד לפני שנים אחדות היו בעלי המוסכים הפרטיים מתקנים כלי-רכב מדגמים שונים ומגוונים. כאשר נזקקו לחלקי-חילוף מסויים, היו נוסעים אל היבואן, קונים את

חלקי-חילוף פגומים ומוכרים כחדשים

החלק, מקבלים עשרה אחוז הנחה ומחייבים את הלקוח במחיר מלא, משום שביובו ומן-עבודה על הנסיעה. אך בשנים האחרונות החלו בעלי-המוסכים מתרכזים בתיקון כלי-רכב מדגמים מסוימים, מוגדרים, כעת הש"לם להם לקנות מלאי של חלקי-חילוף, בהנחה ניכרת, או שהם עצמם החלו לייבא חלקים מחוץ-לארץ. נוצר מצב שבו, נוסף לרווח על העבודה, הרוויחו עשרות אחר זים גם על מחירי החלקים.

בעוד שבעלי המוסכים המרכזיים מייבאים חלקי חילוף-אורגינליים, מייבאים בעלי המוסכים הפרטיים לא פעם חלקי-חילוף מסידרות-ייצור שנפסלו. הם קונים אר הם בפרוטות, אבל מחייבים את בעלי הרכב במחיר המלא. אומר יהודה הבר, מזכיר יצרני חלקי-חילוף בהתאחדות התעשייתיים: "בעלי-המוסכים מייבאים מחו"ל את החלקים במחיר תזול ביותר, ומוכרים אותם במחיר היקר ביותר. למישרד-התחבורה אין פיקוח על הנעשה. 90% מייצור מישני-בטיבו, של ארץ אחרת, כיום, היבוא הגדול ביותר הוא מספרד".

כיוון שהחלקים יקרים, התפתח בארץ ביקוש ל חלקים ישינים שעדיין ניתן להשתמש בהם. גם על עיסקות אלה מרוויחים המוסכים הון רב. לבעל מכונת טרומפ 1500 התפוצצה תיבת-ההילוך כים. כיוון שמערכת חדשה עולה כ-4,000 ל"י, החליט למצוא תיבת-ההילוכים משומשת. הוא התעניין במחירו של חלק כזה במוסך אוטוריט באביר-כיר 3, העוסק בתיקוני טרומפ וטוסיטא. בעל המוסך דרש 1,400 ל"י עבור מערכת-ההילוכים שהוצאה מרכב צבאי, מדגם חדש יחסית, אשר נפגע בתאונה ונמכר לגרוטאות. מערכת-ההילוך כים במכונית לא נפגעה, לדבריו.

משם פנה בעל הטרומפ למוסך טרומפ שירות מוסמך לטרומפ, ברחוב שונצינו 15 בתל-אביב. גם לבעל-מוסך זה היו מיספר תיבות שהוצאו ממכוניות שנפגעו בתאור נות. כמורכב היו לו תיבות-ההילוכים פגועות שהוא שיפ צן. המחיר שנדרש עבור מערכת-ההילוכים במוסך זה היה 2,200 ל"י (1).

יש להגות כי גם מוסך אוטוריט, ממנו ניקנה לבסוף החלק, הרוויח יפה מן העיסקה. מכאן ניתן לעמוד על שיעור הרווח בעיסקה זו. אילו מומשה של מוסך טרומפ, **עצתנו לבעלי-הרכב הפונים למוסכים פרטיים** — לא להתעצל, להיצמד למכוניות משך כל זמן התיקון. בדרך זו ניתן לצמצם, ולו במיקצת, את האפשרות שבעל-המוסך יחייבם בתשלום עבור עבודות שכלל לא ביצע. אם יידרש חלקי-חילוף כלשהו, יש לעמוד על כך שבעל-הרכב יקנה את החלק במחסנה של החברה המייבאת את כלי-הרכב, ולא ירשה הכנסת חלק אורגינלי המצוי אצל בעל-המוסך.

אשר לשאלת המחיר — במצב הקיים בארץ, אין לנו, לצערנו, כל עצה מועילה. רצוי לסכם מראש את המחיר. בסיכומו של דבר נחון בעל הרכב לחלוטין לשירותי ליבו של בעל המוסך. אין שום חוק המגביל את בעל המוסך בקביעת תעריפי העבודה.

כאשר מופנית אל איגוד המוסכים תלונה כנגד מוסך החבר בו, היא מתבררת בפני ועדה טכנית המשוחפת למישרד-התחבורה ולאגוד המוסכים. הוועדה יושבת כוועדת-בוררות, ושני הצדדים חותמים על שטר בורות, המחייבם לפעול לפי מסקנות הוועדה. אלא שהרכבה של הוועדה לקוי. מישרד-התחבורה צריך היה לדאוג לכך שבוועדה זו יישבו אנשים בעלי מיקצוע אך אובייקטיביים, לא מקרב בעלי-המוסכים עצמם, על-מנת שלא תהיה להם נטייה לגלות יחס של איפה-ואיפה כלפי עמיתיהם-למיקצוע, העומדים לבוררות. דוגמה לאפשרות זו יכול לשמש מזכיר איגוד המוסכים, צבי פיק. האיגוד לא יכול היה למצוא לעצמו מזכיר שייצגו ויילחם עבור האינטרסים שלו בצורה טובה יותר. פיק עמל לשכנע אותי, שזה ארוכה, עד כמה בעלי-המוסכים הם אומללים, עומדים על סף פשיטת-רגל, מאושרים ממש כאשר הם מסיימים את החודש ללא חובות.

פיק מאמין בצדיקת מאבקו, למרות שידוע לכל היטב כי בעלי-המוסכים גורפים הון. הוועדה שמעה כבר מאות תלונות מסמורת-שיער, אך מעולם לא הוציאה צו-סגירה כנגד בעל מוסך, שהוכח למעלה מכל-שפק, כי רימת את הלקוח וסחט ממנו כסף ללא מתן תמורה.

המצב כיום הוא כזה, שלבעלי-מוסכים כדאי להסתכן בכך, אפילו אם במקרה אחד מתוך עשרה ייתפסו, הרי יחוייבו רק לתקן מחדש את הרכב שלא תוקן כהלכה, ובניתיים ירוויחו כסף רב במירמה. אין מפ"עלים נגדם סנקציות מספיקות, העשויות לגרום להם להרהר פעם שנייה קודם ושיחליטו לרמות את הלקוח, לחייבו בתשלום עבור חלקים שלא הוחלפו, לחייבו במאות לירות עבור עבודה שלא בוצעה כלל.

בשנת 1961 בוטל התעריפון למחירי-מכסימום לתיקוני רכב, שהיה קיים עד אז. כל בעל-מוסך רשאי היום לגבות מחירים בהתאם לתחשיבו, ולתאונת-הנצע שלו. את המוסכים ניתן לחלק לשלוש קטגוריות. 1. **מוסכים מרכזיים השייכים לחברות המייבאות ורכב.**

במוסכים אלה מחושב התעריף לפי שעות-העבודה, ונע בין 37 ל"י ל-50 ל"י לשעת-עבודה אחת ויחידה. בעלי-הרכב מקבלים שירות אמין, עלידי בעלי-מיקצוע. כזל לא יקרה שחזקו במכונית ושני ברגים רופפים, אך יגישו לבעל-הרכב חשבון על שיפוץ-מנוע.

בעלי-המוסכים מרוויחים כסף רב מחישוב שעות העבודה לפי תעריף קבוע, אבל את הכסף ה"גדול" הם מרוויחים בעיקר על חלקי החילוף. הם מייבאים חלקי חילוף, קובעים בעצמם את מחירי השוק ומחייבים את בעל-הרכב לפי אותם מחירי שוק גבוהים.

עד לפני כשנה היה רשאי בעל-הרכב, שהביא את מכוניתו לתיקון או לטיפול 10,000, לעמוד ליד מכוניתו בשעת התיקון. כיום מתבקשים בעלי-הרכב להמתין ב"מישרד, או לבוא שוב למחרת היום. המוסכים עומים עבודה. מכונית המובאת למוסך לטיפול שיגרתי שמחירו כמה עשרות לירות, תופסת מקור

לונה שרומה במוסך אין אל מי לפנות

מה של מכונית שצריך להחליף בה חלקי-חילוף העולה אלפי לירות, עליו מרוויח המוסך המייבא בין 30 ל-40 אחוז. בעלי המוסכים אינם יכולים לסרב לקבל מכונית הבאה לטיפול שיגרתי, אבל הם יעשו הכל כדי לצרף לטיפול השיגרתי תיקונים נוספים, כדי להפוך את העניין לכדאי.

כאשר בעל-הרכב מקבל חשבון-ענק ונידהם, הם מת"בוננים בו בתימרון ואומרים: "מה איתך, אתה רוצה ליהרג?" היינו מוכרחים לתקן את הדברים האלה!" כך קורה שבעל פונטיאק, שהביא את מכוניתו לשירות 10,000, יצא עם חשבון בסך 1,200 ל"י, בעל טיטואן חוייב בתשלום 800 ל"י, ואילו בעל פיאט שילם 400 ל"י — תמורת תוספות על תיקונים שיגרתיים. (שמור יתיהם של בעלי-המכוניות הללו שמורים במערכת).

עצתנו לבעלי-הרכב המתקנים ריפכם במור סכים מרכזיים — עליהם לקבוע מראש, במדויק, מה ברצונם לתקן, לדרוש כי לא ייעשה כל תיקון נוסף ללא הסכמתם. בדרך זו ניתן יהיה למנוע תיקון שירותי של ליקויים שונים, שאין בהם כדי לסכן את חיי הנהג, אינם פוגעים ברכב, ואינם מורגשים כלל בשעת הנסיעה. תיקונים התכוף, ללא כל צורך, אך מרוקן את כיסו של בעל-המכונית וממלא את כיסיהם של בעלי-המוסכים. על בעל הרכב לזכור כי במוסכים המרכזיים אי-אפשר להתמקח על המחירים.

2. **מוסכים פרטיים המורשים הפעול עדידי מישרד-התחבורה.**

יש לנתח אחת ולתמיד את האגדה כי במוסכים אלה מחיר התיקונים זול יותר, לבד ממיקרים בודדים. בהם בעלי-המכוניות הם ידידים אישיים של בעלי המוסכים, הרי מחיר התיקונים בהם דומה מאוד למחירי התיקונים במוסכים הגדולים — אלא שטיב התיקון ירוד. במוסכים אלה קורה לא פעם שבעל-המוסך, שהוא איש-מיקצוע, בודק את המכונית, מאתר את התקלה, אך מטיל את עבודת-התיקון הממשית על פועלים צעירים, חסרי ניסיון וידע. במיקרים רבים מנפחים את החשבון, מחייבים את הלקוח בתשלום על עבודה שלא בוצעה, ניסיונם של אלפי בעלי-רכב, שקיבלו שירות במור

המוסכים משלימים בשוק ג'ונגל של מחירים

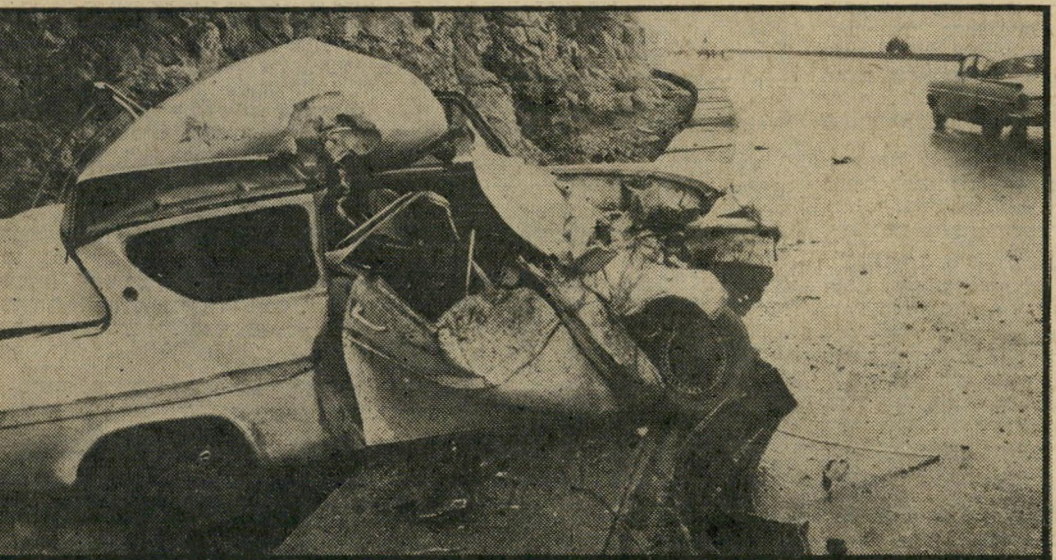
רוחו והיפנה את המכונית לעבר שולי הכביש. המכונית נעצרה במקביל למכונית החונה. לולא השוליים הרחבים המצויים באותו קטע, היתה ההתנגשות בלתי-נמנעת. אומר בנימין: "איני יודע אם המעצורים שלי באמת תוקנו או הוחלפו, לא הייתי נוכח בשעת ביצוע העבודה. אני רק יכול לקבוע בוודאות, כי למרות הסכום הגבוה ששילמתי כדמי-תיקון, איני מרגיש כי מצב הבלמים שלי, כיום, טוב יותר מאשר ברגע שהכנסתי את המכור נית למוסך".

עצתנו לבעלי-הרכב הפונים למוסכים פרטי מורשים — אל תפנו אליהם, בשום מיקרה.

מישרד-המוסכים והתעשייה מפעיל חוליות-פיק חים העוברות בחנויות-המכולת ובדקות מיקרי הפ"עית-מחירים, פעולתו הראשונה של שרי-התחבורה החדש צריכה להיות בנושא הפעלת חוליות אנשי-מיקצוע בשטח המכוניות, שייכנסו למוסכים, יתלוננו על תקלה פעוטה, וכאשר יוגש להם חשבון בן מאות לירות על החלפת חלקים שלמים במנוע, יעמידו את בעל-המוסך לדין, ירציאו כנגדו צו-סגירה.

השר החדש חייב לזרז קביעת תעריפי-מכסימום לתיקוני-רכב. התעריפים חייבים להיות מוצגים במקום מר-כזי במוסך.

כאשר מדובר לא בטיב השירות אלא באמצעי מיר מה הונאה, חייב השר החש לשלב בנושא גם את המיש"ט. אם כל האמצעים האלה יופעלו יחדיו, ביעילות, יוכל אהרון יריב להיות השר שיסלק את סיוט המוסכים מעל מאות אלפי בעלי המכוניות בישראל. (כתבה ראשונה בסדרה)

סוף הדרך: כמה מקרי מוות בשנה נגרמים כתוצאה מליקויים מכניים?

המורה היתה במקל —
השופט קבע: "מוצחק"

תלמידי בתי הספר שחזרו ללימודים בי-
תום חופשת חג-הפסח, מצאו עצמם במעמד
חדש: כ-סופגים מכות-מורשים לפי החוק.
או, כפי שניסח זאת שופט-השלום בחדרה,
מלכיאל סלוצקי: "שימוש בכות כלפי ה-
תלמיד מוצחק, מבחינה מישפטית, אם נע-
שה במטרה להיטיב את דרכו ולקדם חי-
נוכו — מבלי שיחרוג מגבולות הסביר
והמותר".

כך קבע השופט כאשר החליט לזכות
את המורה ציפורה בורה, רווקה, בת 28
משכונת נווה-אפריים בכרכור, אשר הור-
אשמה ע"י פרסליות מחוז חיפה והצפון
כי במאי אשתקד, בהיותה מורה ומחנכת
של כיתה ו' בבית-הספר היסודי שילה
בפרדס-חנה, תקפה והיכתה שלא-כחוק את
התלמיד מכלוף שבת, שרטה וצבטה אותו
בציפורניה עד לידי גרימת חבלה גופנית
ממש.

בתעודה רפואית שצורפה לכתב-התביעה,
והמפרטת תוצאות בדיקה שנעשתה יום
לאחר המיקרה, איבחן ד"ר שליו סלוי מ-
קופת-חולים בפרדס-חנה, אשר בדק את
מכלוף שבת: "שריטה בגב עליון, שש
שריטות בכתף הימנית ותשע בורוע ימין,
שטף-דם בורוע ימין ורגישות וכאבים בי-
כתף".

"ראיתי מה שכתב הרופא," הסביר השי-
בוע השופט סלוצקי, שסרב להיצטלם,
"אבל התביעה לא הוכיחה כי פגיעות אלו,
שאובחנו אצל המיתולוג, הן אומנם תור-
צאה מהמכות שקיבל מהמורה".

הך מקל עזה וצנח. סיפר מכלוף
בן ה-13, הלומד עתה בישיבה תורנית
בזכרון-יעקב: "אחרי ההפסקה נכנסנו
לישיעור בחדר-טלוויזיה. כשהיה טלוויזיה
הייתי הולך תמיד לשבת בכוח, שמשש אני
רואה יותר טוב. המורה נכנסה ואמרה
לי שבסוף הכיתה אני רק מדבר ומפריע
ושאעבור קדימה, ליד ילד שאני ברוגז
איתו. לא הסכמתי, אבל היא משכה אותי
ביד והושיבה אותי.

"אתריכך אמרה להוציא מחברות ולא
הוצאתי, אז היא התעצבנה והתחילה לתת
לי מכות במקל שהיא משתמשת להראות
על הלוח. על ידו יש יער, וכשהיה נשבר
לה המקל היתה שולחת תמיד ילד שיילך
להביא לה מקל חדש.

"תפסתי לה את המקל ושברתי אותו
על הרגל שלי, אז היא שרטה אותי בצי-
פורניים שלה בכתף, וצבטה אותי. התחלתי
לרוץ בכיתה ולבכות ורציתי ללכת הביתה,
אבל היא סגרה את הדלת במפתח. עמדתי
על-יד הקיר ולא רציתי לשבת. כשנגמר
השיעור לקחתי את הילקוט וברחת הבית
תה".

"אני תורת מהעבודה ורואה מכלוף
יושב בחוף ובוכה" סיפרה נוימה שבת,
אימו של מכלוף, העובדת במפעל למרצפות
בפרדס-חנה. "שאלתי מה קרה, אמר מורה
הביעה לי. לקחתי אותו והלכתי לבית-ספר.
אמרה לי המורה שהוא עשה צרות. אמרתי
לה אני אלך למישיטרה, אמרה תעשי מה
את רוצה. הלכתי למנהל זכריה, הורדתי
החולצה של מכלוף והראיתי לו. אמר לי,
מחר יעבור לו' הלכתי ורשמתי תלונה
למישיטרה".

"רק שוש מכות וצביטה אחת".
המורה ציפורה בורה אינה מוכנה לשוחח
על המיקרה. "עשיתי מה שאני צריכה
לעשות. והשופט הוא שמחליט מי כאן
בסדר," אמרה מאחרי גדר ביתה, והזהירה
את הכתב: "תסתלק לפני שאקרא למישי-
טרה".

סיפרה המורה בעדותה בבית-המישפט:
"בכיתות ד' ויה' היה מכלוף תלמיד מצ-
טיין. תמיד סיפרתי עליו והתגאיתי בו.
אבל בכיתה ו' החל להידרדר, לא ברור לי
מדוע. סיפרתי לאימו שהוא לא לומד ו-
שהוא חצוף ומפריע, והיא אמרה לי ש-
אעשה לה טובה ואכה אותו. הכנתי אותו
באותו יום כשלוש מכות קלות בכתף ימין,
וצבטתי אותו צביטה אחת. הוא אומנם
בכה, אך לא משום שכאב לו — אלא
מפני שנפגע".

המורה ציפורה (מאחרי השער)
"עשיתי מה שצריך"

אמא שבת
"מורה הרביעה לו"

תלמיד שבת
"נחנה מכות במקל"

אומרת עורכת-הדין סטנר: "נוכת ההור-
ראה של המנהל-הכללי של משרד-החינוך,
האוסרת שימוש בכוח, נראה שלפחות כי-
מוסדות-החינוך רישמיים, מתערעת הנחת
היסוד שסמכות האב להטיל עונשי גוף,
ואפילו סבירים ביותר, עוברת אל המחנך".

פתח דהתעללות. מועצת התלמידים
הארצית הודרה לפרסם מחאה חריפה כנגד
פסק-הדין.

"חינוך בעזרת מכות," קבעה המועצה,
"הוא שיטת-חינוך גיפסדת האופיינית לימיו-
הביניים, ובתקופה זו, כשקברניטי-החינוך
מכריזים השכם והערב על שיטות-החינוך
חדישות, נראה לנו שהותר משפטי להכאת
תלמיד הוא בגדר עוול, ואין לעבור על
כך בשתיקה".

ועוד נאמר במחאת המועצה: "מידה
סבירה של מכות הינה מושג מעורפל,
הניתן לפירושים שונים מצד המורים, ובכך
נפתח פתח להתעללות. על נובעת מה-
הכאה השפעה שלילית על יחסי תלמידים-
מורים. מורים שכוחם כוח הורוע ולא כוחה
של השפעה מוסרית — לא יכירם מקומם
בבתי-הספר".

"שלחנו מיכתבים לשרי-החינוך ואנחנו
מחכים לתשובתו. איננו מתכוננים לעבור
על כך בשתיקה" אמר דויד פיינגבלט,
יושבראש מועצת התלמידים הארצית.

המנהל: "רק שפת השוט". מי
שאינו מבין מה פשר כל ההתרגשות הוא
מנהל בית-הספר שילה, זכריה ספיר, שי-
אמר: "אני לא מבין מה אתם באים לחטט
ולחפש פה. לא הייתי ממליץ שהילד ייבדק
על-ידי פסיכולוג. הוא הפך להיות בעיה,
וצריך היה לחנכו ולהחזירו למוטב. הס-
ביבה כאן היא די נחשלת. ויש בעיות.
התלמידים יורדים לחייו של מורה, שצריך
למצוא את הדרך.

"לעיתים אין ברירה אלא להשתמש בי-
אמצעי זה, של עונשים גופניים. יש לנו
גיבוי מהורי התלמידים, האומרים שאעשה
בבניהם כטוב בעיני. היו מקרים שגם אני
סטרתי והיכתי ילדים. מה אגיד — לפע-
מים רק שפתי-השוט מדברת כאן".

מישפט

ניכוי שליש לאלוף-הבריחות

אין מקום עבור פרקש

כבית-חולים

טיפולי-גמילה מסמים

ביום בו עמד אלוף שמואל (גורודיש)
גונן בפני ההרכב התורן של בית-המישפט
הגבוה לצדק, וביקש לקבל צו-גמילה נגד
החלטת ועדת אגרנט, ישב לא הרחק ממנו
ארם נוסף, שביקש גם הוא צו-על-תנאי
— נגד נציב שירות בתי-הסוהר.

האיש שישב ליד האלוף גונן היה אלוף-
הבריחות, נחמן פרקש, המוכר לציבור לא
פחות מהאלוף עצמו.

המדינת השופט. כאשר הסתיים הי-
דיון הארוך בבקשתו של גונן, פנו השופ-
טים יואל זוסמן, יצחק קיסטר וצבי ברנזון
לטפל בבקשתו של נחמן פרקש, שהחליט
להופיע בבית-המישפט בעצמו, ללא עזרת
עורך-דין. בבקשה, אותה כתב פרקש במר-
ידיו, ביקש לצוות על נציב שירות בתי-
הסוהר, אריה ניר, לבוא ולנמק מדוע לא
ישלח אותו לטיפול-גמילה מסמים. פרקש
הסתמך על החלטת שופט בית-המישפט הי-
שולם בצפת, אשר גזר עליו מאסר לפני 9
חודשים והמליץ לשלוח אותו לטיפול כזה.

לדברי פרקש, אותם פלט בראש מושפל
ובגימגום ניכר, הרי חרף בקשותיו החוז-
רות-הנישנות להישלח לטיפול גמילה מ-
סמים, טרם נעשה דבר על-מנת שישלח.
כסימוכין לבקשתו הביא פרקש את איש
התאטרון והקולנוע ג'סי נחייסי, ידידו
הוותיק, שביקש להעיד כי הוא מכיר את
נחמן פרקש מזה שש-עשרה שנה. הוא
ביקש לספר לשופטים כי במשך תקופה
זו ניסה פרקש להיגמל מהסמים בהם החל
להשתמש בבית-הסוהר.

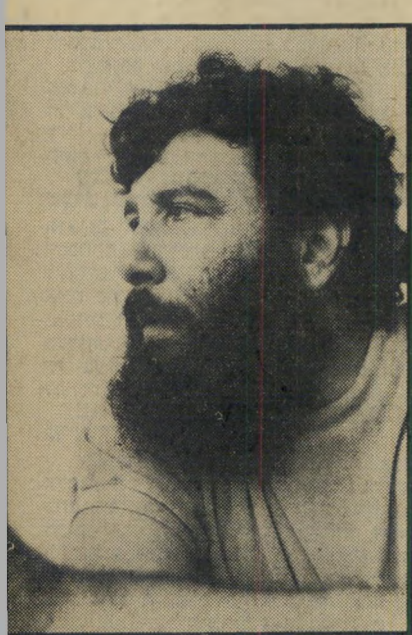
ללא עירוב. העובדה שבעת הגשת בק-
שה לבג"ץ אין כל אפשרות להעלות עדים
לא הפריעה במיוחד לפרקש ולג'סי, אך
היא הפריעה מאוד לשופט זוסמן.

כאשר קם ג'סי לנאום את נאומו קרא
השופט לשוטר וביקשו להורות כי כל מי
שאינו רשאי להימצא בבית-המישפט, ייצא
החוזה. ג'סי התיישב בשלב זה במקומו.

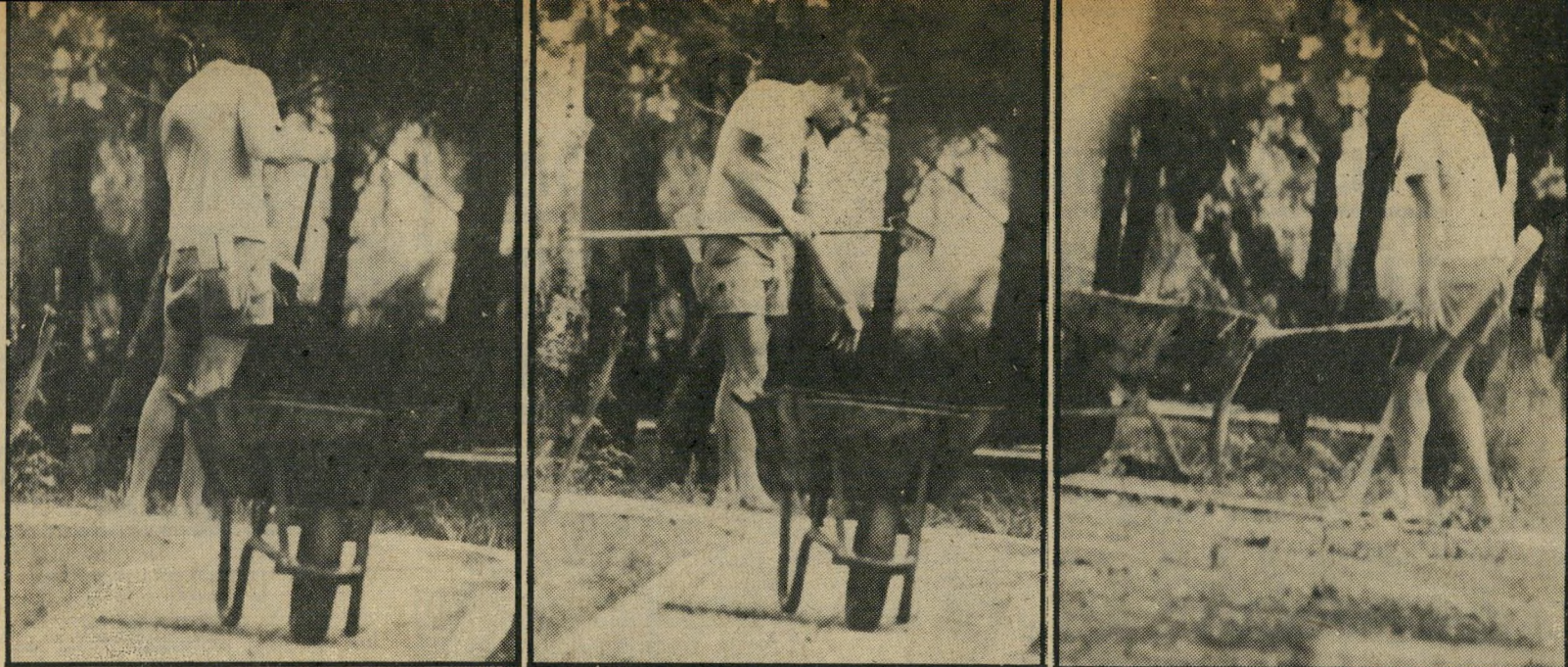
השופטים החלו קוראים את החלטתם.
בה דחו את בקשתו של פרקש. נימוקם:
אין מקום, או נכון יותר מיטה, בבית-
החולים לטיפול-גמילה. פרקש נראה בלתי-
מרוצה מן ההחלטה.

השופט יצחק קיסטר שאל אותו: "לכמה
זמן נידונת לשבת בבית-הסוהר?"
"לשנה," השיב פרקש.

"זה לא הרבה," פסק כבוד השופט.
פרקש הוצא מן האולם על-ידי שני שוט-
רים. בחוף המתינו שני שוטרים של
מישמר-הגבול, אשר סייעו לשני עמיתיהם
לשמור על אלוף-הבריחות. השוטרים מני-
עו מגאולה, אשתו של פרקש, גם אפשר
רות לדבר איתו, ומנעו זאת גם מג'סי.
בדרך עוד הספיק ג'סי לצעוק אל פרקש:
"אל תדאג, אנחנו עוד נוציא אותך!"

מתפרק ג'סי
ידיד ותוק

אורי זוהר מבלה את מאסרו בעבודות גינה במישטרת אורי'הודה

אורי זוהר, אשר נידון בבית המישטרת לשלושה חודשי מאסר על החזקת סמים, וזכה ליחס מיוחד, ע"פ הוראות מפקד מחוז תל-אביב של מישטרת ישראל, ניצל דו"ר עופר, ומרצה את עונשו בעבודות-הגן. זוהר מתייצב מדי-בוקר בתחנת המישטרה באורי'הודה, ועובד עד שעות אחר-הצהריים בעבודות גננות וניקיון בחצר תחנת-המישטרה. אחרי שמונה שעות-עבודה משוחרר זוהר, חוזר לביתו, שב ומתייצב למחרת בבוקר לכיצוע עבודות בתחנת-המישטרה. בשעות הערב פנוי

אורי זוהר, אשר נידון בבית המישטרת לשלושה חודשי מאסר על החזקת סמים, וזכה ליחס מיוחד, ע"פ הוראות מפקד מחוז תל-אביב של מישטרת ישראל, ניצל דו"ר עופר, ומרצה את עונשו בעבודות-הגן. זוהר מתייצב מדי-בוקר בתחנת המישטרה באורי'הודה, ועובד עד שעות אחר-הצהריים בעבודות גננות וניקיון בחצר תחנת-המישטרה. אחרי שמונה שעות-עבודה משוחרר זוהר, חוזר לביתו, שב ומתייצב למחרת בבוקר לכיצוע עבודות בתחנת-המישטרה. בשעות הערב פנוי

זמן קצר לפני מילחמת יום-הכיפורים הש"ק קיע קרוב למיליון לירות במפעל-קירור, אותו עמד להקים יחד עם כמה שותפים. „אחרי שמיכאל נהרג“, מספרת סאלי, „באו אלי חברי-ליחידה, שהיו איתו כש" נהרג, ואמרו לי: „סאלי, אנחנו לא יודעים מה היה ביניכם, אבל דבר אחד אנחנו יודעים — מיכאל לא הפסיק לדבר עלייך. הוא העריך אותך בצורה בלתי-רגילה. הוא לא הפסיק לספר כיצד את היא שגרמת לכך שהוא יגיע לאן שהגיע.“

כולם שואלים אותי מדוע לא התחננו. האמת היא שאני הייתי זו שלא הסכימה להתחתן. תמיד היה לי התשש שהוא יחזור לפשע, וזאת למרות שעברו כבר כמעט עשר שנים מאז שהוא הפסיק עם זה. בגלל מיכאל איבדתי את הקשר עם מישפחתי. הורי אינם מכירים בי. אבל זה לא היה איכפת לי. אהבתי אותו. **אמא רוצה לרשת.** „כעת, בגלל החוק המזורז הזה של משרד-הביטחון, אני נשארת לבד. לא מכירים בי כאלמנה, למרות שאת מחצית חיי ביליתי איתו. כל הרכוש שצברנו ביחד הולך. אפילו את הקציבה איני מקבלת. האם ייתכן שבגלל הסיכסוכים ביני לבין אמו אני אשאר ללא פרוטה. ללא אמצעי-קיום?“

אומנם, העובדה שסאלי ומיכאל לא נישאו כדין לא נבעה מאי-הסכמת הוריו, אך בכל זאת היו יחסיה עם אמו של מיכאל מורכבים ביותר, ולא-פעם הגיעו לידי מריבה. כאשר פנתה סאלי אל האם בבקשה להכיר בה כידועה-בציבור של בנה, עלימנה ש' תוכל לקבל את הזכויות המגיעות לה ממשרד-הביטחון, סיחבה האם בתוקף. כל המאמצים שעשו סאלי ואנשי משרד הביטחון לשכנעה לשנות את דעתה, עלו בתוהו.

בשיחות פרטיות לא הסתירה האם את הסיבות האמיתיות לסירובה זה. היא הצ'ירה כי רצונה להיות היורשת היחידה של הבן, שצבר בחייו הקצרים הון רב. סאלי אינה מוכנה לוותר. באמצעות פורר-דין, אליו פנתה, היא מקווה לנסות להשיג לפחות חלק מן הרכוש שצברו יחד. האם תצליח במאבק? דבר זה אינו ברור עדיין. אך ידוע כי אין היא היחידה. לסאלי עצמה ידועים עוד ארבעה מיקרים דומים, של נשים שהיו ידועות-בציבור, ואינן יכולות לקבל את הזכויות המגיעות להן. רק בגלל אי-הסכמתם השירותיות של הורי הבעל.

אמרת סאלי: „אם מיכאל היה יודע שאחרי מותו אני אשאר ללא כל אמצעי-קיום, אין ספק שהיה מתקומם. אין לי גם ספק שאם היה כותב צוואה, הוא היה משאיר לי הכל, ולא 25 אחוז בלבד, כמו שמגיע לאלמנות-מלחמה.“

מישרד הביטחון

אלמנות-מלחמה

ללא זכויות

ידועה-בציבור חייבת לקבל הסכמת הוריהם —

אחרת לא תוכר

כאלמנת-מלחמה

סאלי ומיכאל חיו יחד עשר שנים תמימות, ללא נישואין. במלחמת יום-הכיפורים נהרג מיכאל, שעה שניסה לחלץ פצוע. סאלי התאלמנה, אך רק להלכה. כי למעשה, אין היא נחשבת כאלמנת-מלחמה, כיוון שמעולם נישאו.

אילו הכיר משרד-הביטחון בסאלי כאלמנת-מלחמה, היתה זכאית לכל אותן זכויות אותן הוא מעניק לנשים שבעליהן ניספו בעת שירותם-הצבאי או נפלו בקרב. אך כדי שידועה-בציבור תזכה בזכויות אלו, חייבת היא לקבל את הסכמת הוריו של בן-זוגה, לכן, בכחב, שאם-לא-כן, לא יכירו בה.

החוק הזה הוא שרירותי, כמובן. במקרים רבים מאד אין הונג יכול להתחנן, דווקא בגלל אי-הסכמתם של ההורים.

אהבה ממבט ראשון. סאלי בת ה-28 הכירה את מיכאל כשהיתה בת 14, בהיותה פעילה בתנועת נוער-לנוער. באחת הפעמים בהן ביקרה במוסד לעבריינים צעירים, פגשה שם את מיכאל, שהיה אז בן 18, ומאותו רגע ידעו השניים שהם נועדו זה לזה. סאלי שמה לה למטרה לשקמו. היא דחפה אותו ללימודים, וכאשר בחר לעסוק בסחר-סמים, הצליחה בהדרגה, ב"משך השנים, להשפיע עליו לחזור למך, לחזור אל דרך הישר.

הוא החל לעבוד כפועל, ואחר עבר לתחום המיסחר. עסקיו התפתחו והתרחבו, ואז עבר לחזור ביהלומים, התמחה בהם וזכה לשבחים רבים.

אחרי מותו, אמר עליו משה שניצר, נשיא בורסת היהלומים: „מיכאל היה אדם נפלא. לא היה לו כל רקע בענף היהלומים, אך הוא הבין בהם בצורה פנטסטית. למרות שעדיין לא היה חבר בבורסה, נתנו בו אמון מלא.“

פרט למיסחר ביהלומים רכש מיכאל זכויות על פטנט אמריקאי והקים את מיפעל הבובה, היחיד מסוגו בארץ, המייצר בובות לחלונות-ראווה. ערכו של המיפעל, הנמצא בירושלים, ואשר אותו הקים מיכאל בשתי ידיו, מסתכם ביותר משני מיליון לירות.

שם, בחצר-הבית, הבא-בתור, דויד בן-שדה, נפצע קשה מאותו סכין עצמו, שהיה עדיין בידו של בריהוד.

בריהוד נעלם מהמקום, עם הסכין בידו. הוא הסגיר את עצמו למישטרה רק ל"מחרת היום, אך הסכין לא נמצא.

בכתב-האישום שהוגש לבית-המשפט מחוץ בתל-אביב, הואשם יוסף בריהוד ב"רצח ובניסיון-לרצח."

לטענת כתב-האישום, הסתכסך בריהוד עם שכניו, מבית מספר 11 ברחוב מולדת בתל-אביב, לאחר שבנה תוספות לדירתו ללא הסכמתם, והתחיל לרצף שטח מ"חצר הבניין."

הסכין אבד. ביום האסון, ה"6 בינואר 1973, הצטייחו השכנים דויד בן-שדה, יוסף משיניב ומשה טרלובסקי בטוריה, מכוש וצינורות-ברזל, החלו הורסים את הריצוף. אחד מילדיו של בריהוד, אשר לא נמצא אותה שעה בביתו, רץ להודיע לאביו על המתרחש. האב הגיע למקום מייד, ואז התרחשה סידרת-האסונות.

המישטרה טענה שבריהוד הגיע למקום כשברשותו סכין, ונרתק של סכין. הוא דקר את משה טרלובסקי, שהלהב חדר לליבו והמיתו. אחרי שפצע את שני ה"שכנים הנוספים, נעלם עם הסכין. אחרי שהסגיר עצמו ליד המישטרה, סיפר ל"חוקריו כי הסכין אבד לו."

סניגורו של הנאשם, עורר-הדין חיים קאזיס, טען בפני בית-המשפט כי לקוחו דקר את המנוח למוות ופצע את שני האח"רים מתוך הגנה-עצמית, וכי הסכין לא היה שייך לו. הוא הסביר כי השכנים הכינו מארב ואו, כאשר הגיע למקום, שלף יוסף בריהוד את הסכין מידיו של משה טרלובסקי המנוח, ודקר אותו.

זוכיו מהיר. בחקירה נגדית שערך ב"בית-המשפט, גילה הסניגור סתירות ב"דבריהם של העדים, הצליח לשכנע את השופטים מקס צ'רנובילסקי, אברהם חלי"מה ודב לוין, כי הנאשם, בריהוד, אכן הותקף, ופעל מתוך הגנה-עצמית.

הסניגור ביקש מבית-המשפט למחר ו"לתת את פסק-הדין מייד, על-מנת שיוסף בריהוד, שישב בכלא מזה 15 חודשים תמימים, כחשוד-ברצח, ישוחרר בהקדם האפשרי."

בית-המשפט קיבל את טענותיו של ה"סניגור, הורה לשחרר את בריהוד ולזכותו. נימוקיו של בית-המשפט להחלטה זו יפורסמו מאוחר יותר.

ניכוי שלישי. האופטימיות של ג'סי מתבססת על דיון העומד להיערך בעוד כחודש, בבית-הסוהר בו כלוא פרקש. בדיון זה יבקש לנכות לו שליש מתקופת מאסרו, על סמך התנהגותו הטובה. האם תגיע הוועדה ליד החלטה שאלוף-הבריחות מת"נהג כעת למופת?

ג'סי נחייסי מקוה לשכנע את האלוף (מיל.) אברהם יפה, יושב-ראש שמורות הטבע, להקציב לפרקש שטח בו יוכל לחיות בטבע, וכך תשתכנע הוועדה כי מקומו של פרקש בטבע, ולא מאחרי ה"סורגים."

פשעים

סתירה תציל ממאסר

הנאשם הודה שדקר-למוות

את שכנו — וזוכה

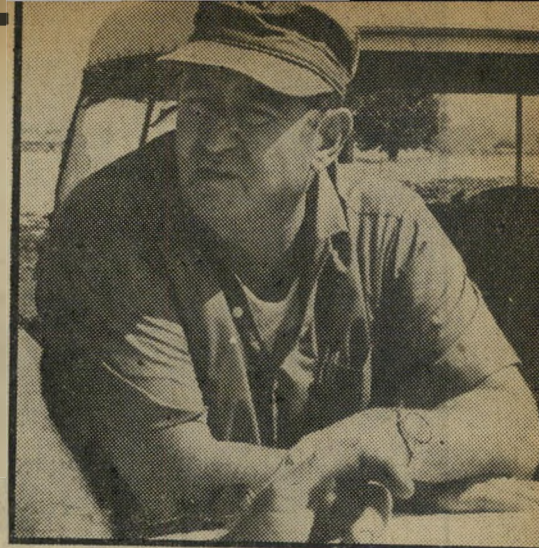
יוסף בריהוד שלף את הסכין מחוזה של שכנו משה טרלובסקי, שנפל, ואז קרב אליו השכן יוסף משיניב, בריהוד לא היסס. הוא דקר גם את השכן השני שלו.

עציר פרקש (בתנוחת יוגה)
רוצה טיפול-גמילה

★
הריסת הגילבוע -
השחתת הסחנה -
חיסול השמורה -

★
ניצול צה"ל -
הפרות חוק -
אינטריגות מיפלגתיות -

הלוחם: אברהם יפה

קפני שלושת אלפים שנה בערך, נשא דויד בן-ישי קינה על שאול ויהונתן שמצאו את מותם מידי הפלישתים, במילי-חמה עקובה-דם שהתנהלה על הר הגיל-בוע.

„הצבי ישראל על במותיך חלל...“ קונן אז דויד.

היום, אלפי שנים מאוחר יותר, ממיתים אנשי קיבוץ בית-אלפא את הבמות עצמן.

ציפצוץ

ארוך

קיבוץ בית-אלפא מצפף על החוק. מזה 10 שנים, מפעילים אנשי מחר צבה המכרסמת באכזריות בהרי הגילבוע, ומתירה בהם צלקות מכוערות, ומשחיתה את כל הסביבה.

המחצבה משמידה את-רנוף מהמקסימים בארץ, פוגעת גם בגן-השלושה („סחנה“), בו מבקרים מדי-שנה כ-800,000 נופשים. מחצבה זו פועלת ללא רישיון ממשלתי. חקירה מיוחדת של העולם הזה מגלה כיצד הוכשלו כל ניסיונותיהם של גופים ציבוריים ומשרדים ממשלתיים להשביט את פעולת המחצבה, או להסיטה לאתר סמוך, שם לא תהיה פגיעתה כה חמורה. בשנת 1964 נסלל כביש מסביבות קיבוץ בית-אלפא אל מעלה הגילבוע. תוך כדי עבודה התברר כי השטח נוח לחציבה. אותר איזור-חציבה במישבצת הקרקע של קיבוץ בית-אלפא, במרחק של 400 מטרים מגבול שטח הפארק הלאומי גן-השלושה. הממונה על המחצבה מטעם הקיבוץ היה

גבריאל („גברוש“) רפפורט. המחצבה תח-לה לפעול בתנופה גדולה ובקנה-מידה רחב אחרי מילחמת ששת הימים. באותה תקופה הוקמו ביצורים ברמתי-הגולן, ומיק-לטים בעמק בית-שאן. כדי לחזק את הבי-צורים הוחלט לערום עליהם שיכבת אבן קשה, המכונה שכפץ (שיכבת פיצוץ). פגז הניתקל באבן זו לא יצליח לחדור דר-כה. הוא יתפוצץ מבלי לגרום נזק לאלה הנמצאים בבוקר, או במיקלט. אבנים ה-מתאימות לשכפץ נימצאו במחצבת בית-אלפא.

כל אותו זמן לא טרח הקיבוץ לבקש רישיון להפעלת המחצבה. בולדוזרים גדר-לים נגסו בהר הגילבוע, והטענה היתה כי האבנים נמכרות אר-יורק לצרכי ביטחון. טענה שבשלב מאוחר יותר הוכחה כבלתי-נכונה.

רק ב-20 ביוני 1969 הוגשה בקשה לאי-שור המחצבה ולקבלת רישיון על-פי חוק תכנון ובנייה 1955. כנהוג במקרים אלה הועברה הבקשה לחוות-ידעתם של גורמים שונים. פקיד בכיר באגף התכנון במישרד-הפנים, בן-גורשן שמו, הביע התנגדות נימ-רצת לאישור המחצבה, בגלל שלוש סיבות:

● **האתר נימצא במידרון הר הגילבוע, וחציבה בו תהווה פגז**

הפצע הפתוח בצילום אוויר: המחצבה על צלע הגילבוע

אברהם יפה נגד

בית אלפא

מטרות הפקת שכפץ. ההתנגדות הוסרה, וניתנה הסכמה לתקופת זמן קצרה, לצורך הפקת השכפץ בלבד.

ב-19 בנובמבר 1969 ביקר פקח של רשות שמורות-הטבע במקום, ומצא ש-„המחצבה פועלת במלוא הקצב, ואמ-כי חלק מהחומר הולך לשכפץ, הרי מרבית החומר נמכר לכל דורש.“

הפקח ערך רישום מדויק של **מוספר המשאיות שיצאו מהמקום, וגילה כי 60% מהמשאיות העמו-סות עסקו בהובלת אבן לשוק ה-פריטי.**

הפקח דיווח כי „גברוש כלל אינו מת-כוון לחפש מקום-חציבה אחר, והוא מכין את המחצבה כך שיוכל לעבוד בה עוד הרבה שנים.“

בחדש פברואר 1970 פנתה

על איכות החיים בסביבתם. התעוררו גם חששות שהאבק המתאבק ממנה יהרוס את הפרס הגדול של הקיבוץ.

קשרים

מיפלגתיים

ב25 בספטמבר 1969, כתב מנהל רשות שמורות-הטבע ח"כ ואלוף (מיל.), אברהם יפה, אל המנהל הכללי של מיש-רד-הפנים, ודרש להפסיק את העבודה. המתנהלת ללא רישיון. אנשי בית-אלפא הגיבו מייד במכת-נגד. הם פנו לעזרת צה"ל.

ב-14 באוקטובר 1969 פנה פיקוד הצפון אל כל הגורמים שהתנגדו לפתיחת המח-צבה, וביקש הסכמתם לאפשר חציבה ל-

עה קשה בנוף הגילבוע.

● **האתר נימצא מיוזרחית ל-שמורת-הטבע של הגילבוע. ענני-האבק המיתמרים מהמחצבה יחרי-פו את השמורה.**

● **האתר נימצא בקירבת הר-פארק גן השלושה. בפארק לאומי זה מבקרים למעלה משלושת-ריב-עי מיליון נופשים מדי-שנה. אבק המחצבה יפגום בגן, יכריח את הנופשים.**

מטעמים דומים הגישו גם רשות הגנים הלאומיים ורשות שמורות-הטבע התנגדויות משלהן.

חברי קיבוץ ניר-דוד, השכן לבית-אלפא, רגזו ביותר על הקמת המחצבה. הם ראו בה פצע פתוח בנוף המרהיב של הרי הגילבוע, וחששו כי אבק המחצבה ישפיע

רשות שמורות הטבע וקצינה הנדסה ראשי, בבקשה שיוריעה אם עדיין יש צורך בחומר לשכפ"ץ. כעבור שבוע הודיע סגן-ראש הרשות, כ"י, אין מצידנו דרישה המחייבת קיום מחצבה במקום זה דווקא."

העתק המכתב הועבר למישרד הפנים. המישרד הודיע כי המחצבה פועלת ללא רישיון, ומפירה את החוק. כיוון ששוב לא יכלו להיעזר בצד"ל, פנו כעת אנשי הקיבוץ להיעזר בקשרים מפלגתיים מתאימים והכינו למישרד הפנים הפתעה בלתי-נעימה.

ב-17 באפריל 1970, הוכרז מישרד הפנים ורשות שמורות הטבע בתדהמה, כאשר התברר להם כי הקיבוץ פעל מאחורי גבם, הגיש בקשה לרישיון לפרנס. המפקח על המיכרות במישרד הפנים, הרישיון ניתן לשנה, בניגוד לעמדת הוועדה המחוזית שהתנגדה למתן הרישיון.

מישרד הפנים מיהר להודיע למפקח על המיכרות: "הרישיון שלך אינו תופס לפי חוק התיכונן. אנו דורשים לסגור את המחצבה."

אך המחצבה המשיכה לפעול. ב-5 ביולי 1970 נשלח שוב פקח מטעם רשות שמורות הטבע אל מחצבה. הוא ערך רישומים, וגילה כי:

מחצבת בית-אלפא דיווחה כי מינהל מקרקעי ישראל עד מחצית בלבד מן הכמות שמכרה בפועל, וכתוצאה מכך שידמה פחות תמי לגנים למינהל.

באוגוסט 1970 חלו חילופי-גברי במישרד הפנים, וחיים קוברסקי נתמנה כמנהל-הכללי, במקום מאיר סילורסטון. כ"י יפה מנהל רשות שמורות הטבע, פנה אליו וביקשו לפעול במינהל-מרץ לסגירת המחצבה.

ב-7 בספטמבר 1970 הוציא ישראל קינג, הממונה על מחוז הצפון במישרד הפנים, צו להפסקת העבודה.

אנשי בית-אלפא התעלמו מהצו, המשיכו לחצוב.

הקיבוץ השכן מתנגד

המחצבה מיררה את חיי אנשי הקיבוץ השכן, ניר-דוד. משך שנים אחדות ניסו אנשי ניר-דוד לפעול לחיסול המיטרה בדרכי שיכנון, ובפנייה לוועדת בורות של הקיבוץ הארצי, אך לשווא. אז החליט קיבוץ ניר-דוד לטפל בעניין במלוא התוקף. רכזיהם, גידי ברשי, שיגר מכתב לבית-אלפא, בו נאמר:

"לאחר שיקול-דעת רציני נוכחנו לדעת כי המשך העבודה שלכם במחצבה מביא איתו ושיכת אבק, המכסה את העצים בפרס וגורמת להם נזקים חמורים.

"לאחר התייעצויות עם מומחים שהיו עקנו למקום, וניסיונות שעשינו בהתאם למצאותיהם, הגענו ליד מסקנה כי אין כל קיום לפרס שלנו בתנאים אלה, בשכנות למחצבה."

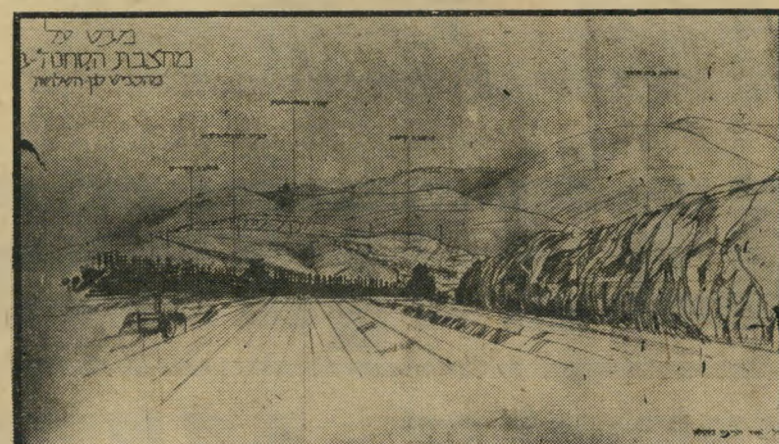
כמירכ ציין רכז המשק, כי קיבוצו מת-נגד להפיכת ייעוד המקום מאזור קלאסי לאזור תעשייתי, וציין כי בהתאם לסקרים גיאולוגיים שרכזה רשות שמורות הטבע, קיימת אלטרנטיבה למחצבה — באזור נחל-נפת, המרוחק מיישובי הסביבה, ואשר החציבה בו לא תפגע בנוף.

שוב נחלץ צד"ל לעזרה. ב-20 באוגוסט 1972, הודיע מישרד הביטחון למישרד הפנים, מחוז הצפון, כי יש צורך באנשי שכפ"ץ נוספות. על סמך מכתב זה הוצא כעבור שבוע רישיון-חציבה זמני, מיספר 1375.

מנכ"ל מישרד הפנים הודיע כי הרישיון ניתן לשנה אחת בלבד, בהתאם לבקשת צד"ל, וגם זאת רק לאחר שנתקבלה הבר-טחה, כי בתוך שנה זו נכללים גם כל שלבי-החיסול הסופי של המחצבה.

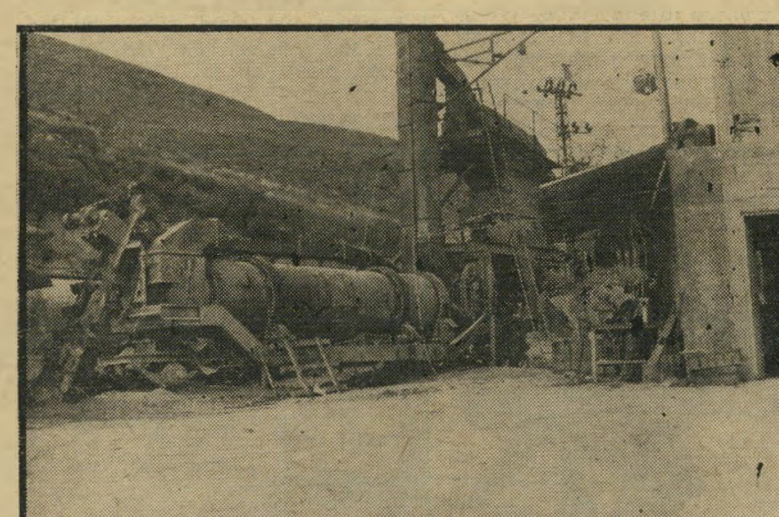
שורה של התנגדויות

מייך לאחר קבלת הרישיון הזמני, הגישה בית-אלפא בקשה מיספר 1709, להקים ליד המחצבה איזור תעשייתי לי-יצר שם אספלט ובטון לכבישים. לשטח הוכנס מיחנק-אספלט, ללא אישור חוקי. שירותי תיירות בישראל, קיבוץ ניר-דוד,

קיבוץ בית-אלפא מבטיח שבעוד עשר שנים, אחרי שיגנה את הר הגילבועי כאוהת-נפשו ויסיים את עבודת-החציבה אותן הוא מבצע במקום מזה עשר שנים (כזכור, החציבה שתימשך בסך-הכול 20 שנה ברציפות), ידאג לקישוט האתר עדידי נטיעת שדרת-עצים.

המציאות

זהו מיתקן-אספלט שניכנה ללא רישיון במחצבה שעל הגילבועי. על ההר הקים קיבוץ בית-אלפא מחצבה הפועלת ללא רישיון. הם מבצעים פיצוצים; מפעילים בולדוזרים; הקימו מגרסות לחצץ ואת המיתקן החדש. המחצבה משחיתה את הנוף. האבק העולה ממנה פוגע בפארק הלאומי גן-השלושה (הסחנה), הורס את שמורת-הטבע.

התעלמו מכל ההתנגדויות. בשנת 1973 הגיעה ההשקעה של הקיבוץ במחצבה לשניים וחצי מיליון לירות. במקום עבדו עשרה חברי-קיבוץ, ו-20 פועלים שכירים.

רשות הגנים הלאומיים, רשות שמורות הטבע, החברה להגנת-הטבע, המועצה הא-זורית בית-שאן ומישרד-הבריאות בעפולה הגישו התנגדויות לבקשה, על-סמך הנקר-דות הבאות:

- (1) הרישיון ניתן לצרכי שכפ"ץ לשנה בלבד והקיבוץ התחייב לחסל את המחצבה;
 - (2) מיתקן-האספלט פועל ללא רישיון; (3) הוקמו במקום מגרסות לחצץ, בניגוד לתנאי הרישיון, המתיר עבודה לשכפ"ץ בלבד;
 - (4) המחצבה התפשטה דרומה ומזרחה, ב-ניגוד לאישורים הזמניים; (5) הצלקת בהר חולכת וגדלה, ואינה ניתנת לשיקום;
 - (6) העבודה במחצבה ליד כביש מעלה הגילבוע מסכנת חיי הנוסעים; (7) האבק מגיע לשמורת-הטבע, המרוחקת כדי 300 מטרים מהמחצבה, ומשחית את הצומח בה;
 - (8) האבק פוגע בגן השלושה המרוחק 600 מטרים מהמקום, פוגע בצמחייה ובמבקרים;
 - (9) המחצבה מחבלת בכל אפשרות של פיתוח לעתיד של אתר גן השלושה.
- אנשי בית-אלפא הוסיפו להתעקש. הם

נשמעו מספר פיצוצים בשטח המחצבה. עובד נאמן דיווח לי על כך. כשמשוים מידע זה עם תיאורו של עורך-הידון על תכונתו המיוחדת של הסלע במקום המאפי-שרת, לדבריו, חציבה ללא פיצוץ, מתקבל רושם נוגה מדבריהם של אנשי בית-אלפא.

ב-11 בינואר 1974 כתב עזריה אלון, מזכיר החברה להגנת-הטבע, למנכ"ל מישרד הפנים:

"לפי מיטב ידיעתי יש להפסיק אחת ולתמיד את הטענה כי האבק ררושה לשכפ"ץ. לטענה זו אין שחר. לצורך הניכור משתמשים בעיקר באבק בזלת מזקף של שדרת, ועדיין מצויות כמויות עצו-מות של אבק מסוג זה. לטיעון של בית-אלפא אין כל ביסוס."

ב-21 בפברואר 1974 ביקר במחצבה פקח מטעם רשות שמורות הטבע. הוא דיווח כי המחצבה מוסיפה לפעול ללא רישיון. בול-דור ש"גילח" את חלקו העליון של הר הגילבוע, תוך שעבד ללא כל אמצעי-בטי-חות, ריחף על-פי התהום.

דו"ח על הנעשה במקום הועבר למישרד הפנים. ב-3 במרץ 1974 שיגר מאיר שמגר, היועץ המיטטי לממשלה, מברק למנהל רשות שמורות הטבע, אברהם יפה, הודיעו כי פרקליט מחוז חיפה דיווח לו: "ביום ששי ניתן צו להפסקת העבודה במחצבת בית-אלפא."

מילחמת מישפחת יפה

השבוע ביקרו כתב וצלם העולם הזה במחצבה. העבודה התנהלה במלוא המרץ. הכתב שאל את גבריאל רפפורט, האחראי מטעם הקיבוץ על המחצבה, כיצד מסוגלים אנשים מתקדמים כחברי-קיבוץ לצפצף על החוק, לעבוד ללא רישיון ול-הרוס את הנוף ללא נקיפות-מצפון. רפ-פורט הודה כי המחצבה פועלת ללא ריי-שיון, והוסיף:

"מה אתם כליך מתרגשים מהפגיעה בנוף? בהמון מקומות בארץ חוצצים ללא רישיון, ודווקא עלינו התלבשתם? בכל אשם אברהם יפה, מנהל רשות שמורות הטבע. יש לו בן שגר בקיבוץ השכן, ניר-דוד. הבן הפעיל את האב בנושא, ו-העניין הפך למילחמה מישפחתית. אבל זה לא יעזור לו. אפשר להרוויח כאן הרבה כסף. אז שיהיה ברור: אחרי שהשקענו כאן כליך הרבה, לא נסגור את המקום."

בהמשך השיחה אישר רפפורט כי ניתן יהיה למנוע את הנזק אם תוון המחצבה לאחר, אחר, לא הרחק משם, מערבה. "אבל זה ייקר לנו את ההוצאות", התלונן. הגיב דן יפה, בנו של ח"כ אברהם יפה, חבר קיבוץ ניר דוד, על האשמותיו של גבריאל רפפורט:

"יש לי חברים רבים בבית-אלפא. בית-הספר התיכון משותף לשני המשקים ואני למדתי בו. את אבא שלי העריצו שם פעם, והיום לא רוצים לדבר איתו. אבל מה אפשר לעשות? מי שלא שומר על זכויותיו, זכר יותיו אינן נישמרות. יש רבים אצלנו הטור ענים שיש לחסל את המחצבה. אני אני חושב כך. לפחות שיקפאו את מימדיה, כפי שהיו בספטמבר 1972. אנו מתנגדים לגילוח החורשה כדי להגדיל את שטח החציבה. האבק יכסה אותנו ויהרוס את גן השלושה, שהוא פינת-חמד שאין רבות כמוה בארץ."

המחצבה הזאת, אמר דן יפה, "היא כמובן ריווחית לבית-אלפא, אבל הבעיה היא שגן השלושה, בצל המחצבה, זה לא יילך. היום יש לך מגרסות ניידות — מחר יביאו לך מגרסות קבועות, יעשו אספלט, ירחיבו את שטח החציבה, איכות הסביבה תידרדר."

אני מצטער שבית-אלפא רואה זאת כי מילחמה של משפחת יפה. אני לא מצליח לשכנע אותם שאני אוהב את הקיבוץ של-הם, אבל לא את המדיניות שלו. הוצעה להם אלטרנטיבה, אך הם מסרבים. תעניין הזה הפך אצלם למחלה."

בינתיים, העבודה במקום מוסיפה להת-נהל במקום. אנשי בית-אלפא ממשיכים לכרסם בהרי הגילבוע, ללא-הרף מאז שנת 1964. הם שמים ללעג את חוקי המדינה, לא אם יופעל בנושא זה לחץ ציבורי רחב, כפי שהופעל בשעתו בנושא פארק הכרמל בחיפה, ייזק גן השלושה ללא תקנה, צל-קות מכוערות תכסינה את הרי הגילבוע, וייווצר תקדים שלא ניתן כלל לשער את מימדי הנזק שהוא עלול להביא בעתיד.

אלון מתערב

בית-אלפא החלה טוענת כי לאחר שהשקיעה כה הרבה כסף במקום, לא עולה אף בדעתה לסגור. כדי להגביר את קצב החציבה, החלו להשתמש בשיטת פיי-צוץ-הסלעים.

ב-25 בספטמבר 1973, כתב מהנדס-התב-רואה המחוזי, בנימין סמסונוב, לישראל קינג, הממונה על המחוז, והודיעו כי: "בשעה שחציג עורך-הידון ליפשיץ את הנושא בוועדה המחוזית, באותה שעה ממש

הפקולטה

למדעי הנשואין

באוניברסיטת באר שבע חיים הסטודנטים והסטודנטיות בדירות משותפות ובחדרים זוגיים - ומהלים חיי משפחה המכינים אותם לנשואין

מתגורר איתם באותה דירה בת שני החדרים. "אנחנו מסתדרים לא-רע".

הניסיון להתיר מגורים משותפים של בחורים ובחורות הוא ללא-ספק ניסיון מהפכני בקמפוסים הישראליים. בעוד שבי יתר האוניברסיטאות, בירושלים, תל-אביב, חיפה ובר-אילן, מופרדים לחלוטין הסטודנטים והסטודנטיות, בבניינים שונים, כא-שר אס-הבית מסלקת את המבקרים בי-מגורי הסטודנטיות כבר בשעה 11 בלילה ונועלת את השערים, הרי אוניברסיטת באר-שבע, מאפשרת להם לגור ביחד, ללא כל פיקוח.

לכל אחד מאיתנו יש חבר בבית, אבל כיוון שאנחנו גרים ביחד, אנחנו חיים כמו זוג נשוי ממש, זאב ודב הם אלה שמורידים את האשפה, דורית ואני בדרך-כלל מבשלות. אבל את הארוחות החגיגיות מבשלים הגברים, כי הם יודעים לבשל טוב יותר."

מעונות

מעניינים

מעונות הסטודנטים החדשים בי-אוניברסיטה הדרומית, ניבנו עלידי

"אב, היום לא הורדת את הזבל!" "קריאה זו לא נשמעה מפיה של מטי רוניתה נכבדה לעבר בעלה השפוף, לאחר שנים רבות של נישואין. היא בקעה מפיה של אהובה ארדמן (22), סטודנטית שנה שנייה למדעי-החנהגות, באוניברסי-טה על שם בן-גוריון בבאר-שבע.

אהובה מתגוררת יחד עם הסטודנט זאב וייסמן, בן ה-23, באותה דירה במעונות הסטודנטים שבאוניברסיטה. יחד עימם מתגוררים, באותה דירה, הזוג דורית ברנד מתל-אביב ודב ויגיסר מהרצליה.

"דורית ודב הם חברים," מספרת אהר-בה. "זאב ואני לא חברים באופן רישמי,

נחום לפרנס מדיה את הכלים, בעוד אחת הסטודנטיות עוסקת בהכנת ארוחת-הערב במטבח המשותף שהע-מידו שילטונות האוניברסיטה שלהם, המשחקים בחדר-משפחה.

עזרה הדדית

"אנחנו לא כופים את המגורים המשות-פים," מסביר עידו, סגן יושב-ראש אגודת הסטודנטים ובאר-שבע, שהוא האחראי על המגורים. "היתה לנו בחורה אחת, ש-התגוררה מספר ימים יחד עם בחורים, באה אלינו וביקשה לעבור לדירה שבה מתגוררות רק בחורות. היא היתה ממיש-פחה דחית, ופחדה שהוריה יגלו את זה. כמובן שנענינו לבקשתה."

הבניין הענקי בו נמצאים המגורים, נר-אה כמאורגן, פסיכולוגית, כדי להוביל את הסטודנטים של אוניברסיטת באר-שבע

שילטונות האוניברסיטה באופן כזה שיוכי-לו להתגורר בהם סטודנטים וסטודנטיות יחד, כדי להכיר טוב יותר אלה את אלו, כדי לחיות חיים חופשיים יותר אה, כפי שמגדירה זאת הרכות החברתית של הי-מגורים, אורה (פסיכולוגיה לתואר שני) בת ה-24, "כדי לחיות באופן טבעי יותר, בלי מתחים חברתיים ומיניים."

אורה עצמה מתגוררת באותה דירה עם שני בחורים, שאול גורי וציון אברהמי. שאול הוא החבר ה"רישמי" של אורה, אולם כפי שהיא מעידה, הרי למרות שציון

הוא איציק קוסלוב, ה-מתגורר יחד עם חבר דווקא, וזאת משום שאחת הסטודנטיות לא הסכימה לצורת-החיים המשותפת.

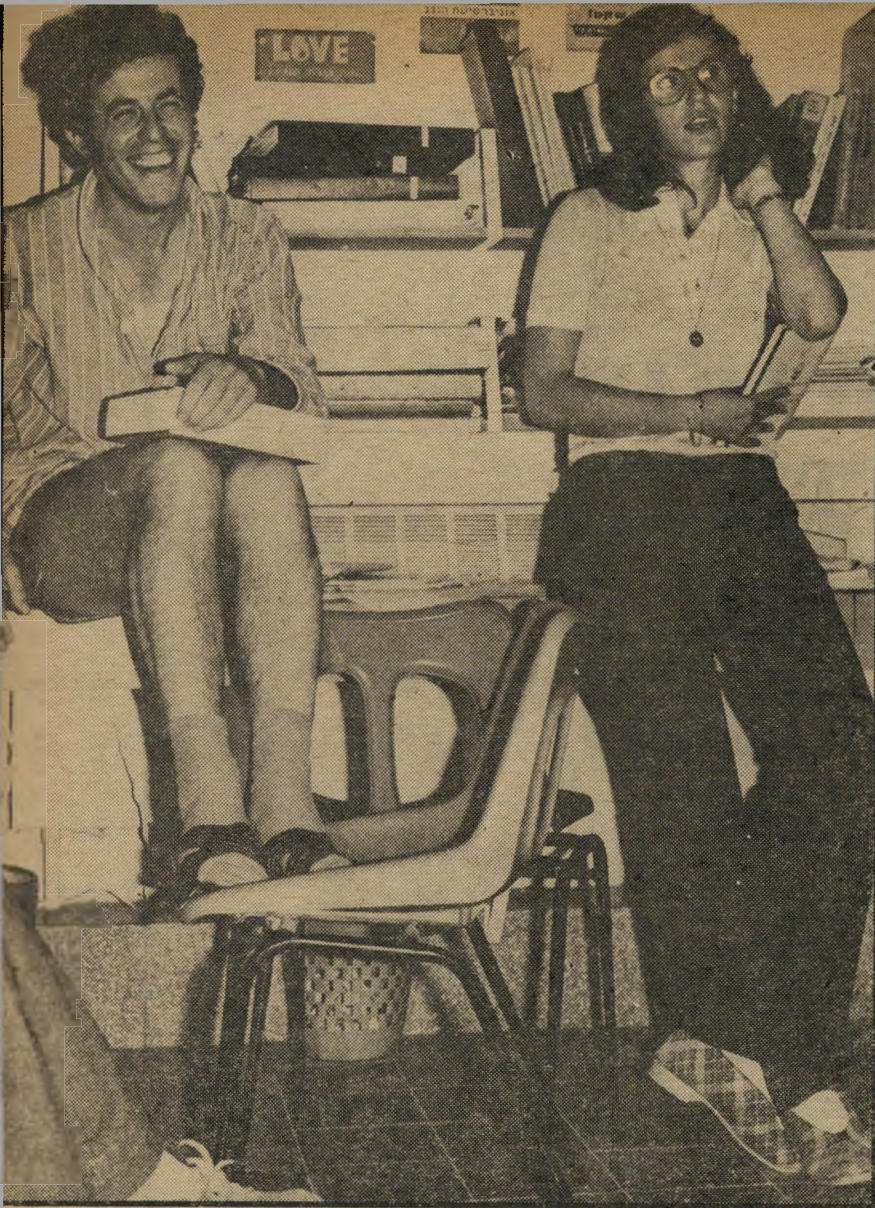
הבודד

לקראת חיי-נישואין מאושרים. הקומה הי-עליונה של הבניין מורכבת מדירות בנות תישעה חדרים זוגיים. בדירות אלו מת-גוררים הסטודנטים החדשים, תלמידי הי-שנה הראשונה.

"אנחנו עוד לא מכירים כאן כל כך טוב," מסבירה בטי פימה (21), סטודנטית שנה א' לגיאוגרפיה וספרות עברית מ-מושב ישרש שליד רמלה, "לכן עדיין לא נותנים לנו את הדירות בנות שני החדרים, לסטודנטים בשנה השנייה, שכבר מכירים היטב אלה את אלו, נותנים דירות בקומה השנייה של הבניין, שם הדירות הן בנות 4 חדרים זוגיים, ואילו הסטודנטים של השנה השלישית, "הנשואים," כמו שהם מכונים באוניברסיטה, גרים כבר בדירות בנות שני החדרים. יחד עם בטי מתגוררים באותה דירה גם נחום לפרנס (22), הלומד חשמל, ונחום קשב (23), בן שניים, הלומד

כך מגדירה את צורת-החיים הי-משותפת, הרכות החברתית אורה, המתגור-רת עם החבר שלה בדירה אחת, משלהם.

בלי מתחים

רוט: "לקום בבוקר, או לחזור אחרי הלימודים ולראות חצאית ולשמוע קול נשי, עושה לך טוב על הלב לכל היום" הוא מצהיר. צורת-המגורים המשותפת מביאה את הרסטודנטים של באר-שבע ליצירת חיים משותפים באווירה מיוחדת במינה. "הארץ חות במיטבח המשותף, באמצע הלילה, הם חוויה. הריבים הקטנים על הניקיון, גם הם חוויה. לצעוק על מישור שמסתובב באמצע הבוקר עם טרגזיסטור ליד האוזן, או תופס לשעה ארוכה את בית-השימוש, זו חוויה — ממש כמו משפחה אחת גדולה, למרות שלכל אחד מאיתנו יש גם את המישפחה הקטנה שלו" מסבירה רעיה.

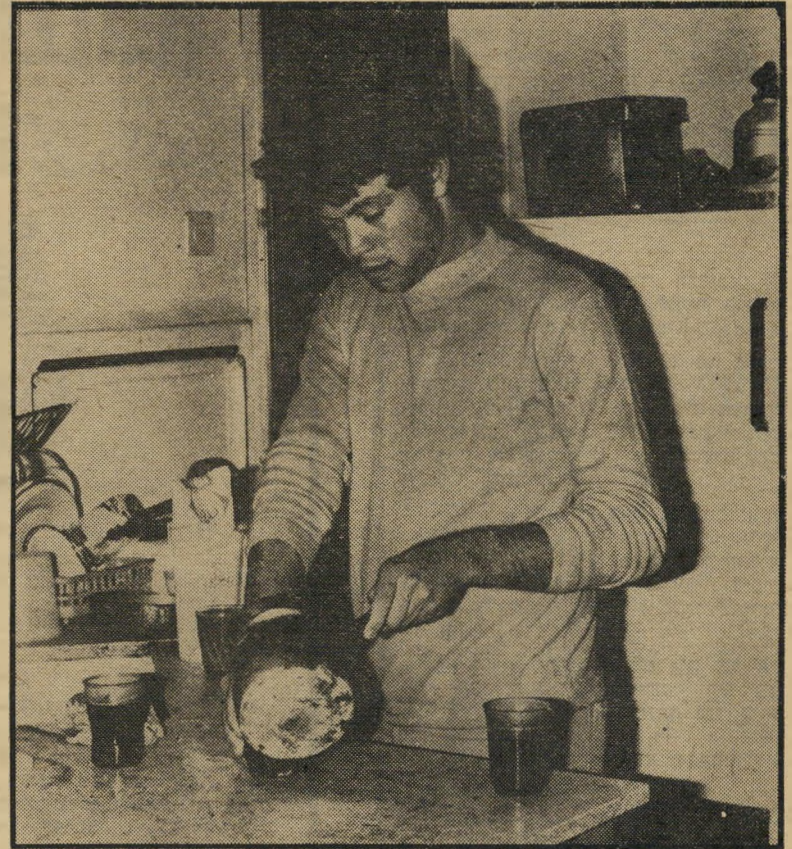
אך לצורת-החיים המשותפת המושלמת ביותר הגיעה הרביעייה המורכבת מדורית, דב, אהובה וזאב. כשנכנסים אליהם לדירה אפשר למצוא את אהובה מכינה קפה לזאב, היושב ליד השולחן כשלגופו מכנסים קצרים וחולצת פיז'מה, ומצטרפת אליו אחרי-כך לחזרה אחרונה על הומר הלימוד, לפני שהם הולכים לישון.

פיסיקה, הרביעייה בחבורה היא רעיה שקורמן, חולנית יפהפייה בת 21 הלומדת ספרות אנגלית ופילוסופיה. רעיה טוענת כי הרבה יותר טוב ונוח לגור עם בנים מאשר עם בנות. "הם שומרים על הניקיון הרבה יותר טוב מהבנות, וגם רבים פחות" היא מספרת. יש, כמובן, גם בעיות עם המשפחה. מספרת אהובה ארדמן: "ההורים שלי לא יודעים שאני גרה בחדר עם בחורים, אבל החבר שלי יודע. הוא מתרגז אולי, אבל הוא מתבייש לומר לי את זה."

משני עברי

הקיר

אלה יש גם בעיות מהסוג אותו יצרה הסטודנטית רוחי גלנדר מתל-אביב. יחד עם רוחי מתגוררים אלון ברשלמה (23) ממושב סגולה הלומד ייצור, החברה שלו אביבה צור (23) מתל-מנשה ואיציק קוסלוב (21), אלון ואביבה ראו את מגוריהם

טוב יותר, טוענת בטי פימה, סטודנטית שנה ראשונה, המתגוררת עם ידידים וידידות בדי-רה משותפת. ולכן את כל הארוחות

הגברים מבשלים

ריהם יחד כדבר טבעי ביותר וביקשו לגור באותו חדר בדירה המשותפת שלהם. אולם רוחי, לה יש חבר ברמת-גן, אשר אינו לומד בבאר-שבע, סירבה, וכיוון שאין אפשר לכפות עליה לגור יחד עם החבר, נאלצים אלון ואביבה להתגורר באותה דירה, משני עברי הקיר.

היתרונות של צורת המגורים המשותפת ברורים לכל הסטודנטים החיים כך בבאר-שבע. נחום לפרנס סבור כי "צורת המגורים הזו גורמת לנו להיות בעלי ביטחון-עצמי רב יותר. ואילו חברתו בטי אומרת: "אין צורך להתאמץ. כשאני חוזרת הביתה, כלומר לדירה שלנו כאן, הוא תמיד בבית, וזה נוח מאוד." האחרות עליהם, אורה, אינה מבינה את האוניברסיטאות האחרות שאין נן נהגות להתיר לסטודנטים ולסטודנטיות להתגורר יחדיו.

"כאשר לא מתגוררים בחדר", היא אומרת, "זה מנוגד לרצונות של אנשים. זאת כפייה חיצונית, וכך אי-אפשר לקשור קשרים."

טוב

על הלב

נחום משפיים מסביר טוב מכולם, מדוע הוא נהנה להתגורר יחד עם בחור

זאב וייסמן ואהובה ארדמן, המתגוררים באר-תה דירה יחד עם עוד זוג חברים, מנהלים חיי-מישפחה לכל דבר, כאשר זאב מסתובב בפז'מה ואהובה מכינה לו קפה.

לימודים בפז'מה

ואנחנו חוזרים ביום ראשון, כאילו חזרנו הביתה. היחידים שאינם מרוצים מסיגנון-חיים זה, הם החוגים הדתיים בבאר-שבע. אולם עידו, מאגדת הסטודנטים, מבטיח: "אנחנו לא ניתן להם להרוס אושר של כמה מאות סטודנטים החיים ביחד. צורת-המגורים הזו תימשך לתמיד."

"שני הזוגות שרויים בדידות רבה מאוד", מספרת אהובה. "אנחנו, וגם הזוג השני, מרגישים כמו משפחה אחת. ה' קופה שלנו משותפת, אנחנו עושים קניות ביחד, עורכים תורגויות שונות, יוצאים לבנות ביחד — הכול ביחד. גם כשאנחנו יוצאים ביום שישי הביתה, אנחנו לא שוכחים את המשפחה הבאר-שבעית שלנו."

ישרש. "להורים לא איכפת", טוענת בטי, ואילו רעיה אומרת: "הרבה יותר טוב לגור עם בחורים, הם נקיים יותר ורבים פחות." ההתנגדות היחידה לצורת חיים זו היא מצד חוגים דתיים בעיר.

שני הנחומים, נחום לפרנס מתל-אביב ונחום קשב משפיים המתגוררים באותה דירה, עם ידידותיהם רעיה שקורמן מחולון ובטי פימה ממושב

נחוג . יום-הולדתו ה-76 של אחד מוותיקי הבמה העברית, אהרון מפקין, יליד רוס-יה הלבנה, שהצטרף לתיאטרון הבימה עוד בהיותו ברוס-יה, עלה לארץ עם התיאטרון בשנת 1928 והופיע מאז בעשרות הצגות, מן הן כאלו שנכנסו לקלסיקה של התיאטרון העברי.

מפקין נחוג . יום הולדתו ה-64 של ישראל ישעיהו שר

של יו"ר הכנסת **ישראל ישעיהו שר**, עבד, יליד צנעא שבתימן, בעבר ראש המחלקה התימנית בהסתדרות, חבר-כנסת משנת 1949 ושר-הדואר לשעבר. כתב מחקר על ה"פולקלור התימני ו"כתבות רבות בהפ"ו על הצעיר ובדבר.

נחוג . יום-הולדתו ה-49 של ראש עיריית צפת, אדירון קדוש, יליד צפת, מי שהיה פעיל באצ"ל, נעצר על-ידי הבריטים ו"הוגלה לקניה, ראש סניף תנועת החרות בצפת וחבר עיריית צפת משנת 1962.

נחוג . יום-הולדתו ה-41 של איש-העסקים התל-אביבי אליעזר גרונדמן מבעלי מיפעלי אגרון, סגן-הנשיא העולמי של הלישכה הצעירה, חבר הנהלת לישכת המיסחר תל-אביב-יפו, ואיש-השנה של הלישכה הצעירה.

הוצע . לתפקיד ראש אגף אפסנאות בצח"ל, מנהל מיפעלי ים-המלח תת-אלוף (מיל.) אריה שחר, במקומו של האלוף נחמיה קיין, אשר עורר שערוריה ציבורית כאשר הכניס בידה ללישכתו המפוארת החדשה.

נגנבה . מכוניתו הפרטית של ה"מפקד הכללי של המישטרה, רב-ניצב שאול רוזנר, בעת שחנתה ליד ביתו בירושלים, המכונית, מדגם פורד קורטינה נמצאה כעבור יומה כשהיא שלמה וללא פגע.

נפטר . בגיל 43 סמל יוסף האפרתי מגבעתיים, בהפגזה סורית על רמת-הגולן, בעת שהותו כמרחצאה בפני החיילים שם. האפרתי, שהיה ד"ר לסיפרות, שימש כמרחצאה בכיר לסיפרות כללית ועברית באוניברסיטת תל-אביב, והיה מעורב ה"ריבוען הסיפרות. בעבר שימש האפרתי כראש החוג לסיפרות כללית באוניברסיטת תל-אביב וכראש החוג לסיפרות עברית במכללת בית ברל בצופית. נודע כמומחה ליצירות ביאליק וטשרניחובסקי.

נפטר . בגיל 79, הסופר ומפיק-הסרטים הצרפתי מוריס פאניול, שזכה ל"פירסום רב כמחבר המחזות שעובדו אחר-כך לסרטים: פאני, קיסר ומאריט. כמורכב חיבר פאניול שמונה ספרים, ביניהם תהי"ל אבי, עת הסודות ואת המחזה טופ, שעובד אחר-כך לסרט. פאניול נודע בעיקר כאחד מגדולי המתרגמים של שייקספיר לצרפתית, ונבחר ב-1947 כחבר האקדמיה הצרפתית.

נפטר . בבית-המועצות, גנרל אדכסנדר סובורוב, מראשי הק.ג.ב., ממשרת הביטחון הסובייטית, אשר החל את הקריירה שלו בק.ג.ב. בעיצומם של הסיפורים הסטאליניסטיים בשנות השלושים, על הודעת מותו חתמו מנהיגי ברית-המועצות ליאניד ברונייב, אלכסיי קוסיגין וניקולאי פודגורני, וכן שר-ההגנה המשר גרצ'ק וראש הק.ג.ב. יורי אדרושוב.

נפטר . בגיל 42, אחד מעסקני ה"הסתדרות ברחובות ומי שהיה ראש סניף דבר בעיר אהרון זיו, יליד רעננה, ששימש כסרן בצח"ל.

נפטר . בגיל 103, זקן ישישי העיר צפת ומי שהיה ידוע כשריד האחרון לדור הישישים המופלגים בצפת, אברהם בוכנר, הותיר אחריו שלוש בנות, שני בנים, 41 נכדים ועשרות נינים ובני-נינים.

סע וטייל לאילת-על חשבון המלכה!

"מלכת שבא" אילת, המלון המהודר והאלגנטי (4 כוכבים), מציע לאורחיו מכל קצות הארץ, תכנית נופש מלכותית, שאי אפשר לסרב לה...

- * נסיעה חינם על חשבון המלון
- * בנתיב נופי מרהיב, דרך ים המלח
- * באוטובוס חדיש עם מיזוג אוויר.

הלון — לאורחים מינימום חצי-סנטיון — 3 ימים

הלון וחזור — לאורחים מינימום חצי-פנסיון — 5 ימים

תחנות הסעה: בימי א', ג', ה', בשעה 7.00 בבוקר — יציאה מתל-אביב (ככר הבימה).

בימי א', ג', ה' בשעה 8.30 בבוקר — יציאה מירושלים (רחבת בניני האומה).

בימי ב', ד', ו', בשעה 9.00 בבוקר — יציאה מאילת לירושלים ולתל-אביב.

בתל-אביב: "בשמח" ככר מלכי ישראל 19 טלפונים: 246211-2, 230640

באילת: מלון "מלכת-שבא", טלפון: 059-2111/2/3

ואצל סוכני הנסיעות בכל רחבי הארץ.

מלון מלכת שבא

☎ : 230640 ; ☎ : 246211

QUEEN OF SHEBA HOTEL

סקנדל משפחתי נגרם בגלל הליידי והלורד

המריבה הקולנית בין שני בני הזוג הסתיימה בהפיאנז...

מאת: ל. בנימין

החשד של צבי ב. כי אשתו בוגדת בו עם הלורד — היה מבוסס בראוי. זה כמה לילות הוא שומע את אשתו מדברת בשנתה על הלורד, כשהבקעת אושר על פניה; "כמה שהוא יפה..." — אני אהיה ממש מאושרת אתו" וכדומה.

צבי ב. אינו קנאי מטבעו, אך לאחר שהדברים חזרו על עצמם כמעט כל לילה — התגבר חשדו והוא החליט לנקוט מייד אמצעים מרחיקי לכת. בוקר אחד העיר את אשתו וציווה עליה לומר לו מייד מה יחסיה עם הלורד ומיהו בכלל אותו לורד? אשתו פרצה בבכי מר וניסתה תחילה להכחיש את הכל. כל הפרשה עלולה היתה להסתיים בכי-רע אלמלא השכנה שפגשה בב-
עלה ושאלה אותו בתמימות: "למה שלא יהיה לורד גם לאשתך?" תדהמתו של הבעל גברה והשכנה הוסיפה: "מה יש? גם לי יש לורד בבית ואני ממש מאושרת אתו!" כאן הגיעה סקרנותו של הבעל לשיאה. הוא פרץ לבית השכנה וראה את הלורד בפעולה... גם את יכולה לראות את מכונת הכביסה לורד בפעולה!

קחי לבית את ליירי קריסטל או לורד קריסטל מכונית הכביסה הטובות והתכונות מכולן — ותגלי מייד שאין יתרון שאיננו נמצא בהן — גם את תהיי מאושרת אתן...

כל תוכניות הכביסה לכל סוגי ה"כביסה, הרתחה עד 100 מעלות, ציפוי אמאייל המונע חלודה, עיצוב אקס-קלוסיבי ועוד שכלולים טכניים בל-עדיים.

אין פלא שאשתו של צבי התאהבה בלורד קריסטל — ממבט ראשון.

הכניסי את הלורד לביתך לשב-עיים נסיון ללא כל התחייבות. את לא תוציאי אותו לעולם.

(מ.)

"אח, היו ימים בירקון! היינו מסתובבים שם, בחורים ובחורות, והיה כל-כך נעים". גאנח הקבילן יוסף דולגין (55), יושב-ראש אגודת יורדי-ים זבולון. "אבל היום, זאת ממש חרפה, למה ש'הפכו את הירקון'". היום, הירקון הוא תעלה רחבה וארוכה של מים-שופכין, המפיצה ענני-צחנה על כל סביבותיה, ומהווה מקום אידיאלי להתרבות יתושים. חיהם של אלפי תושבים, המתגוררים בסמוך אליו, הפכו לסיט מתמיד.

מועז ייצא מתוך. לכן, כאחד אשר הירקון קרוב לליבו, צץ לי רעיון שיכול לעזור לעניין, מספר דולגין.

"וואת, בעזרת תחנת רדינג ד', שהיא עצמה כידוע, מקור לזיהום הסביבה. אבל לדעתי אפשר לנצל אותה לטובה, במיקרה הזה. התחנה שואבת ופולטת בכל יום כמוריות רבות של מים, כשבעים אלף קוב

קבין דולגין

שהציפורים יציצו

לשעה. המים האלה, הנישאים מן הים משמשים לקירור הטורבינות המפיקות חשמל, ובסיום התהליך הם ניפלטים חזרה לים, כשהם פחות או יותר מזוקקים.

"במקביל לירקון אפשר לחפור תעלה ברוחב שלושה-ארבעה מטרים, לכיוון כביש נתניה, ולהמשיכה לאורך הירקון, אפילו עד שבע טחנות, ושם לחבר אותה אל הנהר, לתוך התעלה יורמו המים הרבים הניפלטים מרדינג. כמות המים הזו מספיקה בהחלט כדי ליצור זרם חזק בירקון, ולנקות אותו מהשופכין ומגורמי הצחנה".

מקורות הירקון, מי מעיינות עשירים בראשיהעין, הוטו בתחילת שנות השישים אל המוביל הארצי, "מאז", אומר דולגין, זורמים המים בירקון ובאטיות, כמעט עומדים. כל מים עומדים מפיצים ריח, ולא כל-שכן מים מזוהמים. הורמה החזקה ש'תיווצר תביא גם לפתיחת שפך הירקון, מעגן-הסירות של אגודת יורדי-ים זבולון, שדולגין הוא יושב-הראש שלה, שוכן על גדת הירקון, מרחק כקילומטר אחד מן השפך. בגלל שהמים רדודים מאד באיזור השפך, הוא מספר, "אייאפשר לשוט בסיירות מן הירקון אל הים הפתוח, והילדים נאלצים לגרור את הסיירות אל הים".

שתי גדות פורחות לירקון. ביני-תיים ממתיך דולגין לתשובת ראש-העיר, אליו כתב והסביר את תוכניתו.

"אני קבל-בניין, ומתמצא בעבודות הנדסיות", כתב. "לפי הערכתני ניתנת תוכנית זו לביצוע תוך זמן קצר, ובהוצאות לא גדולות. אין כאן צורך לפנות תושבים, ורוב האדמות שלגדות הירקון אינן פרטיות, אלא שייכות למדינה. המים נישאים מ'מילא על-ידי רדינג, כך שיהיה צורך רק ב'תחנת-הגברה אחת או שתיים לאורך ה'תעלה, כדי לשמור על זרם המים".

"אם תתגשם התוכנית, ייהפך המקום שוב לפינת-חמד, והימים יחזרו לירקון, צמחייה עשירה תכסה את שתי הגדות, וגם הזוגות ישובו לטייל כאן."

אנו חוזרים למסלול

אנו שמחים להודיע שגם אחרי חג הפסח יפעלו רוב קו "אגד" עד שעה 23.30.

להלן הפרטים

* השרותים העירוניים בחיפה יפעלו עד שעה 23.30.
* השרותים מחיפה לקריות — לקרית טבעון, לנשר, לכפר חסידים, לטירה, לעכו, ולנהריה יפעלו עד שעה 23.30.

* כל הקוים העירוניים בירושלים פועלים עד שעה 23.30 והקוים 4, 6, 9, 18, 20 פועלים עד חצות.

* הקוים מתל-אביב יפעלו לפי הפרוט הבא:

תל-אביב	מתל-אביב	ה י ע ד
22.00	22.30	תל-אביב — חיפה
22.30	22.30	תל-אביב — ירושלים
21.30	22.30	תל-אביב — באר-שבע (מאסף)
21.30	22.30	תל-אביב — אשקלון, דרך גדרה
22.30	23.30	תל-אביב — אשדוד
22.30	23.30	תל-אביב — לוד, דרך מחנה
22.30	23.30	תל-אביב — רמלה
22.30	23.30	תל-אביב — רחובות
22.30	23.30	תל-אביב — ראשון-לציון
22.30	23.30	תל-אביב — הרצליה, רעננה
22.30	23.30	תל-אביב — כפר-סבא
22.30 (חוף)	23.30	תל-אביב — נתניה (חוף)
	21.30	תל-אביב — זכרון-יעקב

* השרות מחולון ומבתים לתל-אביב וחזרה יפעלו עד שעה 23.30.

* השרות מחיפה לנצרת קו 332 יפעל עד שעה 21.30.

* השרות מחיפה למגדל-העמק, קו 338, יפעל עד שעה 23.30.

* השרות מחיפה לעפולה, קו 301, יפעל עד שעה 23.30.

* חודש השרות צפת — תל-אביב. מצפת יוצא האוטובוס בשעה 07.45 וחזרה לצפת בשעה 13.00.

* כן פועל השרות מאשדוד לבאר-שבע בשעה 05.45 וחזרה לאשדוד בשעה 08.30.

עם "אגד"

סע ברחבי המדינה."

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמנהל: חל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמפרט • הדפוס החדש בע"מ. ת"א, רח' בן-אביגדור • העצה: גז בע"מ • גלושות: צינקוגרפיה • ספסי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המריל: העולם הזה בע"מ.

11	10	9	8	7		6	5		4	3	2	1
			15	14			13					12
				18				17		16		
		23			22				21		20	19
			28		27		26			25	24	
33			32				31		30			29
				36				35		34		
		40			39				38			37
			45	44	43		42			41		
	51		50			49	48				47	46
			56	55			54	53			52	
63	62		61		60			59		58		57
			65							64		
		69		68							67	66
				72			71					70

מאונץ: (1) רמש ממערכת פרוקירגי ליים; (5) רב; די; (7) תיקוה, ציפיה; (12) כינוי של אלוף-סיקור-הצפון; (15) קשור לעגלה; (16) נשיא ארצות-הברית; (19) נוזל החיים; (21) חוק; (22) חומר מינרלי לבן, טיח; (23) עצם בפה; (24) ליען, בדחן; (26) דיאלקט; (28) מקל-חמיכה להליכה; (29) חוקפני; (31) שחקן-קולנוע צרפתי (ש"מ); (32) כל דייכפין...; (34) כנגד, נוכח; (36) מיבנה מטוסים; (37) נכרי שהתייחד; (38) דמות תנ"כית; (39) איברו את צבעם המקורי; (40) אייב; (41) בוך, טיט; (44) מין צרעת, שחין; (46) בן למעמד גבוה; (48) צורת יישוב בארץ; (50) תנועה בהתנגות מאיר פעיל; (52) יתן שיכמו; (54) פוחלץ; (56) היה מחכיר האו"ם (ש"מ); (57) רשף; (58) בעירבון מוגבל (ר"ת); (60) גזר; (62) בעלי-חיים מן הוחלים; (64) שחקנית-קול-נוע ידועה; (66) דבר-זאר, ידיעה; (68) יורד לעומק של עניין; (70) שחבר מר-משפחת הזיתיים; (71) גיראה כמו; (72) רעש והמולה.

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק, יש למצוא איזו סיפרה מציינת כל סמל של ריבוע.

חשבון 1912

$$\begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} - \begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} : \begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array}$$

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

דווקא ביום בו חשבת שכבר נשבר הכל, ושוב אין מוצא ממצב מסובך - אתה הופך לאדם אחר. הכל נפתר בנקל, חלק, בלי בעיית. זהו שבוע בו טוב תעשה, אם תרבה ב"קשרים חברתיים, בבילויים, ובפגישות עם בני שני המינים. השיתוף אך היזהר, במיקצת, על דרכי הנשימה שלך. בת מאונץ, לבשי בגדים אביביים.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

אם אתה חושב על בילוי חופשה קצרה בעתיד הקרוב, זה היזמן המתאים לתכנן את הפרטים באופן מעשי. מוטב שתצא ל"חופשה זו בחברת קבוצת אנשים מצומצמת, ותניח להם את מלאכת התיכנון וקביעת התאריך. מכתב רשמי שאתה עלול לקבל ב"סוף השבוע, יגרום לך אינעימות מבחינה כספית מיידית.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

רצוי לך לשוב ולהיצמד אל ידידי הישנים המתגעגעים לחברותך. לידם תרגיש טוב יותר. עליך לשכוח את חילוקי הדעות שאירעו ביניכם לאחרונה. ידידי יקנו לך ביטחון שחשך לך מאוד בימים טרופים אלה. הגיע הזמן שתפסיק לנדוד מ"מקום עבודה אחד ל"שני. חשבו על עתידך.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

אם את מתאכזבת מאוד בתחילת השבוע זכרי שרצית בזה, ולא עשית שום דבר בסיסי כדי למנוע את הדבר. האיש שפגשת שוב אינו משאיר בפיך אלא טעם של אפר: זכרי שגם הוא איננו יכול לתת לך אלא מה שאת מרשה לו לתת. שאל תהסס לצאת לבית לוח הרבה, לערוך טיור לים ארוכים, רצוי במכונית, התעתך היא בעלת חשיבות מרכזית לבריאותך, ולמצב-רוחך, השבוע. שמור פאסון.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

שבוע נפלא מחכה לך. בייחוד ביחסית ההולכים ומשתפרים עם בת-זוגתך שהחליטה להיות בסדר איך קבל אותה בורור עות פתוחות. במישור הפיננסי הכל מתנהל כ"שורה. המשיך לבדו, אתה בין כה וכה עומד לזכות בבית אחת ב"סכום ניכר של כסף. המשך לעבוד בנאמנות ובמסירות. הבוטים שלך מעריכים את זה. לך, בת דלי, מצפה שבוע רצוף תענוגות.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

השבוע עומד כוכב הלכת אורנוס להיכנס לתחום השפעה מעורב בהורוסקופ שלך. התקופה המצפה לך צופנת לבטים וחשבת-כויות מצד אחד, והתעוררות נפשית תלולה מצד שני. בהדרגה ת"גיע למסקנה, כי אינך מרוצה ממעשיך והי"שגך בעבר, למרות ש"יש לך סיבות רבות להתפאר בהם. נצל את הזמן לעריכת חש"בון נפש, ואולי יעלה בידך לגלות את שורשי הסיבה להרגשה מיוחדת זו.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

יום א' פותח פרק חדש במאבק המייקצני או האישי. אם תדע להסתכל מסביב לפני שתקפוץ, לשקול את כל האפשרויות ולא להיכנס להתנגשויות מ"קרב - יש לך סיכוי להרחיק לכת. פגישה עם נערה בהירת שיער טוביל אותך לבחירה מביכה. תצטרך להחליט - ומה, אחרת תפסיד הזדמנות רומנטית גדולה מאוד. היזהר מהסתכן השבוע יתר על המידה.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

גם לך בת מזל יש יום אהבים - אבל הרבה יותר רציני. היום שלך הוא יום ג' דעי להפיק ממנו את המכסימום. צרות בעבודה. ליקוי בריאות תי קל שבקלים. יהיה זה שבוע מלווה התפרצויות עצבים בעניינים שונים, אך בסופו יהיה מתוק. בקנותך תכשיטים או דברי ערך, קחי איתך בעל מיקצוע מהימן.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

ביום ב' יפתרו כמה בעיות עסקים ומטוב שתימנע מכל הימור, או סיכון יתר עד סוף השבוע. כדאי גם שתשמור היטב על בריאותך, ושתנהג בזהירות. גילוי לב עשוי ליישב אי הבנה חמורה שהתגוררה שלא באשמתך. יהירותו של חבר לעבודה מרגיזה אותך די הרבה, בן שור.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

את פוגשת אותו, את תכסכת איתו. את ע"לולה לאבד אותו ב"יום ג' שבסוף השבוע. זמן נהדר לצאת לטיול עם חבר או חברה טובה. זמן עוד יותר טוב להכיר את הנעלם, לי"היכנס להרפתקות קלות, לעשות שטויות ובכלל, להתפרק. לא זמן מתאים לעסקים או להחלטות הרות גורל. צווי-המזלות, לבני-תאומים, השבוע: השתעשעו! לבי"שי בגדים בצבעים עליזים. כמו כן הימנעו מפירסומת רעשנית, שתבוא אליך מאלילה.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

נסיעה קצרה ושיגרתית לכאורה, בעניינים הנוגעים לעבודתך או לבעיה משיפחתית כלשהי, עשויה לזמן לך פגישה מרגשת עד מאוד. אם אתה רווק, אתה עשוי לפגוש הש"בוע, לגמרי במיקרה, את אשתך לעתיד. עם זאת, אל תתפתה להאריך את שהותך במקום, מכיוון שרק הפתעה תקסום לה. פעל במרץ רב ובהחלטיות.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

השותף שלך לא מרמה אותך. הוא פשוט עצבני ומרוגז כמובן. ל"כן החיכוכים. מוטב שתנסה להיות יותר בוער. התייחסי בסובלנות לסובבים אותך והשתדלי לפייס את השכנה שלך, או מישהו המקורב אלייך. כל בני אריה הרווקים עשויים להתקל הש"בוע במיכשולים בשטח הרומאנטי. אך אל דאגה, העתיד הקרוב צופן הפתעות.

מאונץ
22 באוגוסט - 22 באוגוסט

יום א' פותח פרק חדש במאבק המייקצני או האישי. אם תדע להסתכל מסביב לפני שתקפוץ, לשקול את כל האפשרויות ולא להיכנס להתנגשויות מ"קרב - יש לך סיכוי להרחיק לכת. פגישה עם נערה בהירת שיער טוביל אותך לבחירה מביכה. תצטרך להחליט - ומה, אחרת תפסיד הזדמנות רומנטית גדולה מאוד. היזהר מהסתכן השבוע יתר על המידה.

כל אהבותיו של אילי

רותי ואילי
סוף טוב

והם התיידדו, כמו שכתוב. זה לקח שנים, והידידות עלתה כפורחת. והיו בה עליות ומורדות כמו בכל ידידות, אבל אילי ורותי סידרו את כולם. זה לא עבר להם, אלא

יש אנשים שנולדו עם כוכב של מזל מעל לראש, ורוב הדברים שקורים להם בחיים הם דברים טובים.

אחד מאלה הוא, כנראה, אילי גור" לייקן. אחרת, איך אפשר להסביר את העובדה שהכל מסתדר לו, כימעט תמיד, בדיוק כמו שהוא רוצה?

אילי נחשב כבר שנים רבות כשחקן כישרוני ומצליח, בחור סימפטי ועליו, מבוקש וחביב על חוגים רבים, מצעיר עד זקן.

אחד הזיכרונות הראשונים ממנו הוא שהוא התחתן פעם עם ג'ילה אלמגור, אבל אחר־כך הם התגרשו.

עברו כמה שנים, כמה הצגות וכמה תוכניות־יחיד, והוא שוב התחתן. הפעם עם דוריס, בחורה אנגלייה יפה ועשירה, והם בנו להם יחד וילה משגעת בהרצליה פיתוח וגרו בה באושר כמה שנים טובות.

ואחר־כך הכיר את רותי לרמן.

רותי לרמן היא לא סתם רותי, אלא רקדנית בלונדית יפהפייה, אחת הבהורות היפות בארץ, שחוקי המהופי יש לה עוד כהנה־למנה תכונות טובות, כמו ראש על הכתפיים, ופיקחות, ורענונות נאות, ישר מהטבע. והוא מזה היא נולדה בשנחאי שבסין, והיא יתומה מאב, ואמא שלה מס' ז'יסיטה.

מהולנד עם אהבה

אחיות בולטיני
מה יהיה הסוף?

האנשים החשובים, והחשובים פחות, ש' באו לצפות בשבוע שעבר בהופעת הקירקס ההולנדי, המבקר בימים אלה בארץ, אשר נערכה במיוחד עבורם, לא יכלו אפילו לנחש כי מאחרי הקלעים מתנהלת, באותה שעה ממש, הצגה מרתקת הרבה יותר.

ההופעה, שנערכה ברחבת האיציטדיון ב' רמת־גן, עמדה להתפוצץ, בגלל נערה בלונדית ארוכת־שיער בת 21.

הבלונדית הצעירה נאלצה לעזוב את מקומה, מייד אחרי ההפסקה, ולהסתלק מ' המקום, לאחר ששתי בנותיו של בעל ה' קירקס, **מוני בולטיני**, **אנטואנט** (21) ו**ליו** (27) איימו עליו:

"או היא — או אנחנו." כלומר, אם לא ירחיק את הבלונדית **פאמי דה־חילדה**, מהמקום, תכרונה הן על שבייתה, לא תמ' שכנה בהופעתן.

צרות

על הגורן

מי שיאמץ קצת את הזיכרון, ייזכר בי וודאי בחתונה־שלה־השנה של לפני ארבע שנים, כשאבא חיים לוי, בעל המועדון כליף, חתן את הבת הקטנה שלו, **טובה**, עם הזמרה־מלחין **דני גרנצ'ק**.

האבא המאושר מילא אז את המועדון הגדול באיזה שלושת־לפים איש, והדלי־קטסים והטיפה המרה נשפכו שם כמים, כיאה לשימחה הגדולה.

כשטובה ודני התחתנו, היו כולם בטוחים שהדרך שלפניהם סלולה. מה זה סלולה — מרוצפת בכל הדברים הטובים שרק יכולים לקרות לזוג טרי ומאוהב.

אבא לוי אינו סובל מחוסר מצלצלים, כיודע לכל, ויחד עם זה, מה שבכלל לא מפריע — הוא גם בעל קשרים מצוינים בהוגי הבידור והאמנות בארץ. אין כימעט אמן ישראלי המכבד את עצמו, שעוד לא הופיע בכליף.

הייתם מוסיפים לכך את הזוג הצעיר עצמו, שהיו יפים ומוצלחים יחד, וכל אחד

טובה ודני
סוף לא־טוב

לחוד, אין ספק שהייתם מוכנים להישבע שזה הזוג הקטן — גדול יהיה.

החתונה המפוארת שלהם עשתה אז רעש עצום, כפי שאומנם היתה הכוונה.

אלא שבימים אלה בא לעניין סוף, אבל — בקול דממה דקה. טובה ודני התגרשו. ואני לא מייצעת לכם לשאול את דני למה, בעצם, הוא התגרש. הוא ממלא פיו מים, שומר על דום־שתיקה.

לדני בן 26 ויליד חיפה, יש שני אחים: **רפי**, שגם הוא זמר, ועוד אחד ששמו **גדי**, הבכור וה"מרובע" מכולם. עובדה — הוא, לשם שינוי, איננו זמר, אלא מהנדס, כמו האבא של האחים.

או עכשיו. אחרי שהתגרש, עבר דני לגור אצל אחיו רפי, שגם הוא כבר התיגרש פעם, לפני שנים, אחרי ארבע שנות נישואין.

אבל היה איש חכם אחד, שאמר שצרות באות בצורות.

קחו את דני, למשל. רק הספיק להתגרש, וכבר קרו לו עוד דברים לא־נעימים. לפני שלושה ימים פרצו את הב.מו.ו. הלבנה שלו, וגבנו מתוכה כלינגינה בשווי של 4,900 לירות.

ואם זה לא מספיק, אז אתמול אחרי הצהריים, ברחוב ב'יהודה בתל־אביב, הוא התנגש עם אופנוע, נפגע ואושפז בבית־החולים.

תהיה בריא, דני, ושלא תדע יותר מי צרות.

דווקא, כאילו להכעיס, הלך והתחזק. ואחת השאלות החביבות על חוגי־מכריהם הרחב, היתה: מה יהיה הסוף?

ובינתיים ליוותה אותו רותי, בריקוד, בכל תוכניות־היחיד שלו בטלוויזיה.

אלא שלא היה חסר הרבה שהם יאלצו להפסיק את ידידותם, כאשר התפרסמו בי ארץ הידיעות על המטוס התורכי שהתרסק בנמל־התעופה של פריס וכל נוסעיו ניספו, הוכה אילי בהלם. לפי הידיעות שהיו בידו היתה אמורה להימצא במטוס, בין הניספים, אשתו, דוריס, שהיא בעלת בוטיק בלונדון, שעמדה לנסוע לאיסט־טנבול, כנראה לצורך עסקיה. רק לאחר־מכן, כאשר דיווחו עיתוני אנגליה כי דוריס גורליצקי החליטה, ברגע האחרון ממש, לדחות את נסיעתה ביום אחד, רווח לו, היא ניצלה בנס.

לרותי, לעומת זאת, מצפה יריבה על ליבו של אילי מכיוון בלתי־צפוי. אילי, למי שאינו יודע זאת, נחשב לגאון צעיר במתימטיקה, ומשוגע על העניין. כשעוד היה נשוי לגילה, לפני שנים, ולמד בפ' קולטה למתימטיקה באוניברסיטת תל־אביב, נחשב כסטודנט המצטיין של הפקולטה.

ומי שמשכים קום, ורגליו מובילות אותו לרחוב ליל־נבלום, יוכל לראות שם את אילי בוקר־בוקר, באלום הבורסה, כשהוא משתתף באורח פעיל במתרחש. הבורסה, האשה והתיאטרון — אלו הן אהבות־חיו של אילי, בסדר שהוא בוחר לעצמו.

בערבים הוא מופיע כעת בהצגה אולי תישאר לארוחת־הבוקר? המהווה להיט בלונדון זו השנה השנייה ברציפות.

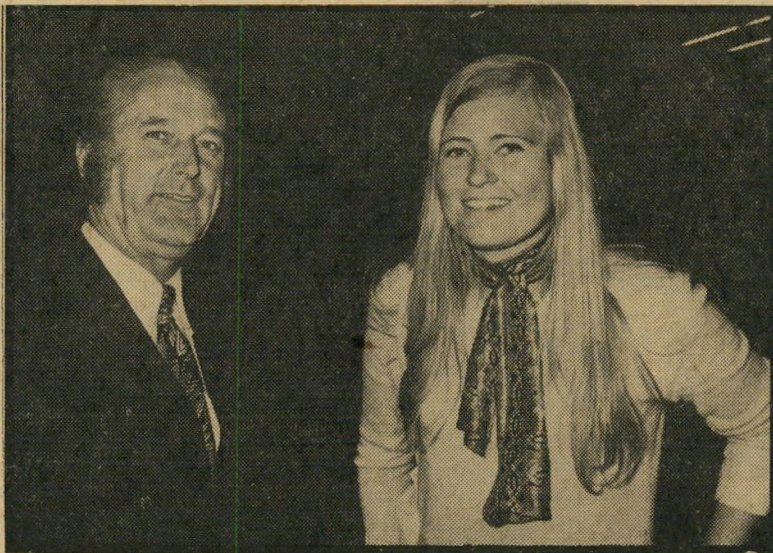
הבגרות, וכי היא זכאית לנסוע לאן ש' תרצה, ולהיפגש עם מי שליבה חפץ ביקרו. עוד באותו יום טסה פאמי לישראל, בנמל־התעופה ב'גוריון ערך לה טוני בולי טיני קבלת־פנים מלכותית, לוהטת.

העיתונות ההולנדית דיווחה על הפרשה ועל סיומה המאושר, והעיתון ה'הטלגרף' אף ציטט את דבריה של דיק, רעייתו של בולטיני, שאמרה:

"בעלי תמיד התעסק עם בחורות צעירות. כבר איבדתי כל תיקוה שהוא יפסיק עם זה פעם."

אך בינתיים גילה טוני בולטיני למקור רביו, כי בדרך מהולנד לישראל מצויות כרגע עוד כמה חתיכות הולנדיות.

נראה שנמל־התעופה ב'גוריון צפוי בי עתיד הקרוב מאד לכמה קבלות־פנים מלכותיות לוהטות נוספות.

פאמי ואבא בולטיני
התחלת הסוף

המקום היחיד

אילת עיר מקלט

כ ל עם ישראל ציפה לה בעיניים כלות — וסוף־סוף היא הגיעה.
אופנת הטופלט.

היא באה לישראל באיחור של שנתיים אחרי הריבירה הצרפתית. באה, ונתקבלה בסבר־פנים מחייכות, בדיוק בזמן הנכון. פה־שם על חופה של אילת התייצבו להן נערות נאות, תמירות ושוֹפּוֹת, מרחו גופן בשמן, הסירו את חלקו העליון של בגדיהם הועיר, והשתרעו על החול. הבחורים הישראליים, שאופנת הבלוי חז' ייה' עדיין מושכת מפיותיהם שריקות, התפעלות או בוז, בהתאם לתכולה, פקחו עיניהם בתימהון. מה זה, פאטה־מורגאנה? רק לאחר שהתאוששו קימעה, אזרו עוז והתקרבו אל המחזה המרתק.

חיילים כאזרחים באו לאילת כאיש אחד, לנסות לשכוח, ולו לזמן־מה, את מוראות המלחמה, את חילוקי־הדיעות הפוליטיים, את הפגנות־המחאה, את המהדלים למינ'ם, וגם את הבעיות האישיות — ונמלטו אל השמש, בתיקוה למצוא מעט שלווה.

„באנו להתפרק קצת מנסל המלחמה; ולעשות חיים!" הצ' הירו חיילים שניצלו את חופשתם כדי לפגוש חתיכות על חוף אילת. המיבחר שציפה להם היה גדול וססגוני. „כבר המון זמן לא ראינו כל־כך הרבה יפות", התלהבו. בתמונה למטה: מסרים של חמוקים על החול החם ליד הים.

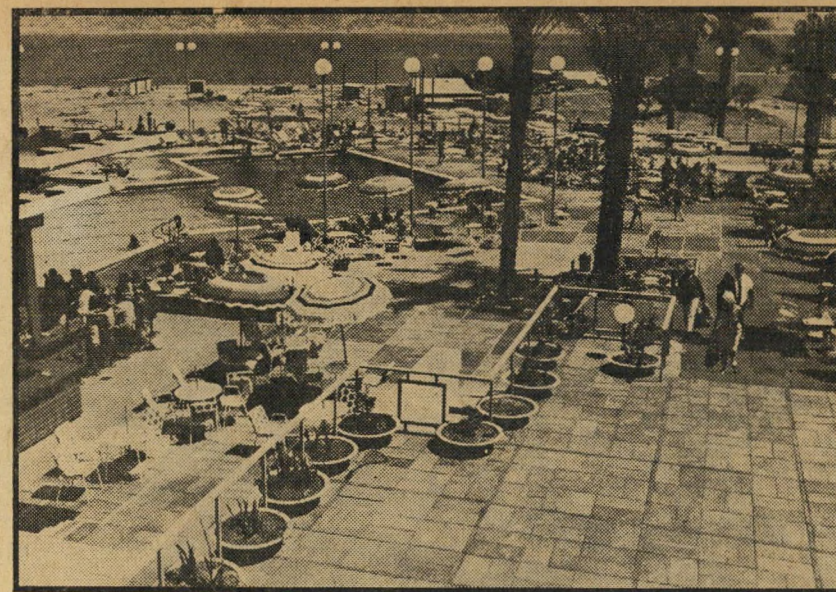
התפרקות

לבט מאחור
על חמוקים של פה' פייה תלאביבית, שבאה לפקוד את כפר־הנופש של רפי נלטון באילת, וליהנות.

אך הם מצאו שם רק קצת טופלט — והפתעה גדולה. כל אלה שנהרו אל חופה של עיר־המיקלט הישראלית, למצוא בדידות וקצת שקט, פגשו שם את המוני האחרים, שכניהם וחבריהם, ועוד יותר, מי שחישש שלווה באילת — טעה בכתובת. עד לפני שנים מועטות בלבד שימשה אילת עיר־מיקלט למוכי־גורל ולמוקעי־התברכה. כיום, הפכה עורה והרי היא משמ' שת מיקלט לאנשי־החברה הישראלית. שבוועות רבים לפני תחילת העונה הוזמנו כבר כל החדרים במלונות שבעיר. כיוון שכך, ומאחר שעמך ישראל הוא עם ספור־טיבי, פרשו הצעירים־ברוחם שמיכות ר' שקי־שינה על החול, וקבעו את מישכנם בחוף.

אלה שהצליחו לשריין להם מקומות במלון, שילמו מחיר יקר מאוד תמורת התענוג לראות ולהיראות. מכל המותרות מהם נהנו בחופשתם, רק את השיוף הנאה יכלו להשיג חינם. כל השאר עלה בקנה אחד עם האמרת המחירים. מדירי־ים, עם בוקר, החל מיצעד היפים והיפות שהודרו להציג את מיכמניהם קבל עמ'ועדה. מרכיז־הפעולה בשבוע החג היה, כתמיד, בכפר־הנופש של רפי נלטון. על תהלוכה מתמדת זו פיקח שאולי וייצמן, בנו של עזר, שלא חדל להצהיר במאוה בפני כולם: „אני השריף!" „מה כולם רצים לאילת?" שאל סמל־מילואים שהמתין לטרמפ בצד הכביש. „החוף שם מזהם, המיסעדות גורעות, ה' עיר משעממת. הם רוצים בדידות, ים נקי? זהו בדיוק המון ללכת לחוף שרתון!"

בריכת המלון

שקקה אדם בימיהו. רבים השתרעו על כיסאות-נוח והפקירו את גופם לקרני-השמש הלוהטות. אחרים התכנסו סביב הבאר ולגמו משקה להנאתם. אך בכל מקום בלם במיוחד עודף הבחורות.

ה"טופלס" פולש

אך באיחור של כמה שנים. סוזאן האמריקאית הורידה את חלקו העליון של בגדיהם שלה, ומתחה את גופה התמיר על החוף. היא היתה סרודה בקריאת מיכתב-אהבה מהחבר שלה, כאשר ניגש אליה בחור ישראלי בלונדי, ונדהם. "מה לא בסדר?" צחקה סוזי.

יפני מאורגוואי

גרושה דרוס אמריקאית, אם לשלושה ילדים שהגדול בהם בן 11, באה גם היא לאילת, לשמש.

בריאות ישראלית

"לאשה במצבן אסור ללבוש בגדים כזה", נזפה בשולה חברתה. אך באילת מותר.

טוב באילת

רונית בת ה-18, בתה של מלכה'לה רוזנשטיין, העדיפה את הבריכה על חוף-הים. משמאל ומימין: כיסויי-הראש בשמח היו בעלי סיגנונות שונים, אפילו מיגבעות נוסח התפוז המיכני.

העונות החדה

ראש אמ"ן
המודח
אלי זעירא

ועדת אגרנט התבססה על מ'סמך מזויף!

צו
חוק

כך מרמזים מוסכים
את בעלי המכוניות